

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI SA

MOSATENSIS ORATORIS CLARISSIMI,
de ueris narrationibus commentarij duo festiuissimi, La

tina interpretatione è regione adiecta, sed autoris

incerti, qua tamen is qui citra magnum labo

rem, & præceptoris operam Græce disce

re uelit, ad eius linguæ cognitiō

nem non parum iuuabitur.

Nam quantū fieri po

tuit, curauimus

ut Græca

Latinis respondeant, nēpe paginæ paginis.

BASILEAE IN AEDIBVS VALEN

tin Curionis, Calendis Septembris,

Anno M. D. XXIII.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COMMEN-
TARIVS PRIOR.

*Prefatio in
ueras nar-
rationes.*

Os est athletarum, ac eorum, qui summa diligentia corpus exercent, non modo bonae habitudinis, ac exercitationis habere rationem, uerum etiam, quod magnam exercitationis uim habere arbitrantur, nonnunquam remissioni corporis acquiescere. Idem literarum studiosis fieri oportere

cenſeo, ut cum grauiſus, ac ſerijs legendis deſatigati fuerint, ad animi laxamentum aliquantiſper declinent, donec ad futurum laborem robuſtiores, ac uegetiores efficiantur. Maximum uero ex hoc odo, atque quiete fructum caperent, ſi talium rerum lectioni uacarent, quae non modo tenuem ac ieſumam, uerum neque rudem, neque inconcinnam ſpeculationem praeferrerent, quale quiddam & de his ſcriptis ſenſuros ſuſpicor. Neque enim ſolum materiae nouitas atque feſtiuitas, neque id quod multa ac uaria mendacia ueriſimiliter, ac probabiliter conſinguntur, eos ad legendum alliciet, uerum id praecipue, quod omnis ferme narratio neminem, aut ex antiquis, aut ſcriptoribus, aut philoſophis, qui monſtruosa quaedam, et fabulis ſimiliora quam ueris, literis mandarunt, ſine morſu reprehensionis praetermiſit. Quorum quidem omnium nomina ſubieciffem, niſi ea tibi ex ipſa lectione perſpicua et manifeſta fore intelligere. Cteſias enim Cteſiochi filius Cnidius mira quaedam de Indorum regione conſcripſit, atque ea quidem quae neque ipſe audiverat, neque ab alio qui uera narraret, acceperat. Iambulus quoque de his quae in mari magno ſunt, multa praeter fidem ac opinionem hominum ſuis libris inſeruit, omnibus quidem apertum commentus mendacium, non tamen inſuauiſ materiae copoſitor. Multi praeterea hos imitati in eadem ratione ſcribendi uerſati ſunt, qui errores ſuos

*Cteſias hiſ-
toricus.*

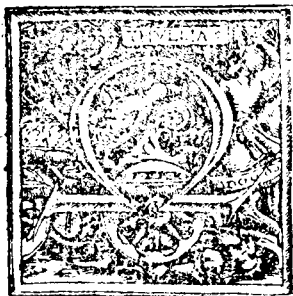
Iambulus.

ac

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΓΕΩΣ ΔΑΡ

ΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΡΩΤΟΣ.

Σπερ τοῖς ἀδελφικοῖς καὶ περὶ τῶν
 ὁσώματων ἐπιμέλῃαυ ἡσκημένοις,
 οὐδὲ ἐνδείας μόνον, οὐδὲ τῶν γυμνα
 σίων φροντίς ἐσιν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ
 καὶ τοῦ γινόμενης ἀνέσεως, μέρ
 οῦ καὶ ἀσκήσεως τὸ μέγιστον ἀν
 τὴν ὑπολαμβάνουσιν, οὕτω δὲ καὶ
 τοῖς περὶ λόγους ἐπιστάτοισιν ἡγο
 ροῦμαι προσήκει μετὰ τῶν πολλῶν τῶν ἀποσταλόντων ἀναγνωσιν,
 ἀνθὲναι τε τῶν διάνοιαν, καὶ πρὸς τὸν ἐπεὶ καὶ κάματον ἀκμαστέ
 ραν πρᾶσκειν ἄριστον. ἤνοιτο δὲ ἂν ἐμμελής ἡ ἀνάπαντις αὐτοῖς,
 εἰ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀναγνωσμάτων ὁμιλοῖεν, ἀ μὴ μόνον ἐκ
 τοῦ ἀσείειν καὶ χαρίεντος φιλῶν παρῆεν τῶν ψυχασωγίαν, ἀλ
 λά τινα καὶ θεωρίαν οὐκ ἀμυσομένην ἐπιδείξειν. οἷον τι καὶ περὶ
 τῶν δὲ τῶν συγγραμμάτων φρονήσιν ὑπολαμβάνω. οὐ γὰρ μὲν
 νομὴν τὸ ξένον ἢ ὑποθέσεως, οὐδὲ τὸ χαρίεν καὶ προαίρεσιν ἐπα
 τωδὲν ἔσθαι αὐτοῖς, οὐδὲ ὅτι φεύσμενα ποικίλα, πεινῶν τε καὶ
 ἐναλὴν δὲ ζηννὸς χαμῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἰσορρυθμίων ἐκαστον
 οὐκ ἀκωμωσθήτω, πρὸς δὲ ἡνικαὶ τῶν παλαιῶν ποιητῶν τε, καὶ
 συγγραφέων, καὶ φιλοσόφων, πολλὰ περὶ αἵμα καὶ μυθώδη σιγ
 γεγραφότα. οὐδὲ καὶ ὀνομασίαν ἀνέγραφοι, εἰ μὴ καὶ αὐτοῖς σοι
 ἐκ καὶ ἀναγνωσέως φαίνεται ἔμειλλε. κτησίαν δὲ κτησίαν, ὁκνί
 σιος, σωτήριον περὶ τῆς ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς, ἀ
 μὴ τε αὐτοῖς εἶδεν, μὴ τε ἄλλοις ἐπὶ τὸν ἥκιστον. ἐγγραφὴ δὲ καὶ
 ἰαμβοῦλος περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πολλὰ παρὰ δόξαν,
 γνώριμον μὲν ἅπανσι τὸ φεῦδος, πλάσας μὲν, οὐκ ἀπερπύσθαι
 μὲν σωθῆναι τῶν ὑποθέσεων. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τὰ αὐτὰ τιν
 τοῖς πρὸς ἐλπίσιν, σωτήριον, ὡς δὲ ἡνικαὶ αὐτῶν, πλάνας τε

*Vlyſſes Ho-
mericus.*

*Narratio-
nis initium.*

ac peregrinationes, ac immenſa beluar ſi corpora, & ferit-
tates hominum, & inuſitatos mores enarrant. Huius
uero ſcurrilitatis artifex, & inuentor extitit Homericus
ille Vlyſſes, qui apud Alcinoũ uentorum ſeruitutem,
& unoculos, crudaq; uorantes homines, et multorum ca-
pitum animalia, ſociosq; meretricum ueneficijs permu-
tatos, multaq; monſtris ſimilia rudi Phæacum populo eſt
ementitus. In quæ quidem cum incidiſſem, non multũ
fanè his ob mendacium ſuccenſebam, quum hoc genus
ſermonũ ab his, qui ſe philoſophos eſſe profirent, uſurpa-
ri uiderem. Illud uero non parum in eis admiratus ſum,
ſiquũ falſa dicerent, id alios latere exiſtimarent. Quapro-
pter & ipſe prærerum nouarum ſtudio, uolens poſteris
aliquid relinquare, ne ſolus expertus ſim libertatis in fabulis
dicendis (nihil enim memoratu dignum, quod uere nar-
rare poſſem, mihi contigerat) ad mendacium me tranſtu-
li, atq; ut mea quidem fert opinio, multo tolerabilius q̃
cæteri. Nam quum hocipſum, quod mentior, uere dicã
idcirco me aliorum reprehentiones iure ac merito effuge-
re exiſtimaui, quoniam nihil me uerĩ narraturum pollice-
or. Ea igitur ſcribo, quæ neque ipſe uidi, neque paſſus
ſum, neque ab alijs audiui, quæ præterea omnino non
ſunt, neque ab initio eſſe potuerunt. Quare qui hoc lege-
rit, nullam his fidem adhiſbeat oportet. Egreſſus olim
ab Herculeis columnis, & in occidentalẽ Oceanũ dela-
tus ſecundis quidẽ uentis nauigabam. Cauſa autẽ pere-
grinationis, & argumentum, animi curioſitas, & noua-
rum rerum deſiderium, quodque, ſcire cupiebam, qui
ſit Oceani ſinis, quique homines ultra Oceanum inhabi-
tent. Huius igitur gratia, cõmeatum & ſupellectilẽ mul-
tam impoſui, aquamq; quantum ſatis erat, ac coætaneos
quinquaginta eiũdem animi mecum adiunxi, & armo-
rum copiam paraui, gubernatoremque optimũ ma-
gno precio conducens accepi in nauem. Erat autẽ nauis
mediocris, ad magnã, ac uiolentam nauigationẽ robuſta
Die igitur et nocte ſecunde nauigãtes, terra adhuc appa-
rente, non adeo multa uĩ agebamur. Sequenti die ſimul
ſole

καὶ ἀποδῆμίας, δικρίω τε μεγέθη ἰσορροῦντες, καὶ ἀνδρῶν ὧσων
 ὁμότητας, καὶ βίωσιν καὶ νόμους. ἀρχὴ γὰρ οὗτος καὶ διδασκαλία
 τῆς τοιαύτης βωμολοχίας, ὃ τὸ οὐκ ἔστιν ὁδὸς, τοῖς
 περὶ τὸν ἀλλόκοτον διηγεῖσθαι, ἀνέμων τε δολιχείας, καὶ μονο-
 φωνίας, καὶ ὁμοφάτων, καὶ ἀγρίων τινῶν ἀνδρῶν. ἔτι δὲ
 πολυκεφάλαια βῶα, καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἑταίρων μετὰ
 βολαῖς, οἷα πολλὰ ἐκθνήσκουσιν ἰδιώταις τὸ φαίμακον ἐτεροει-
 σεῖο. πύργους δὲ ἐν πυλῶν ἀπασιν, τὸ ψεύσαντι μὲν, οὐ σφόδρα
 τοῦ ἀνδρῶς ἐμμελέμενον, ὅς ῥα ἡδὴ σώθηκεν ὁμῶς καὶ τοῖς πε-
 λοσοφῶν ὑπερχειρῶσι. ἐκθνήσκουσιν δὲ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, εἰ ἐνόμιζον
 λήσασθαι οὐκ ἀλλὰ συνεργάζονται. διότι καὶ αὐτὸς ὑπὸ κακοδο-
 ξίας ἀπολιπεῖν ἡ ἀποδείξας τοῖς μετ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ μόνον ἄ-
 μιστος ᾖ τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ μνησθῆναι ἐλευθερίας, ἐπεὶ μνηστὴρ ἀλλο-
 τῆς ἰσοφῆς εἶχον, οὐδὲν γὰρ ἐπεπόνθειν ἀξιόλογον, ἐπὶ τὸ ψεύ-
 σος ἐξ ἀπόμην, πολλὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐγνωμονέεσθαι. καὶ ἐν γὰρ
 δὴ τούτῳ ἀλλοτρίως λέγω, ὅτι ψεύδομαι, οὕτως δὲ ἄρ' μοι δοκῶ
 εἶπέν περὶ τῶν ἄλλων κατηγορίαν ἐκφυγεῖν, αὐτὸς ὁμολογῶν
 μνηστὴρ ἀλλοτρίως λέγειν. γὰρ τὸ τοῖνυν περὶ ὧν μὴ εἶδον, μὴ
 ἔπαυσα, μὴ παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, ἔτι δὲ μὴ ὅλως ὄντων,
 μὴ δὲ πλὴν ἀρχῇ γινώσκων δύναμιν. διὸ δὲ τοῖς ἐν πυλῶν
 νοῦτας μνησθῶς πιστεύειν αὐτοῖς. ὁρμηθεὶς γὰρ ποτὶ ἀποδῆμα
 κλείω σκῆψιν, καὶ ἀφ' οὗτος ἐς τὸν ἑσπέρου ὠκεανόν, οὐρίῳ ἀνέ-
 μῳ τὸν πλῆθος ἐποιδῶ. αἰτία δὲ μοι ὅτι ἀποδῆμας, καὶ ὑπὸ
 πόσει, ἢ τῆς διανοίας περὶ τῆς, καὶ παραμάτῳ καὶ ὧν ἐπιθυ-
 μία, καὶ τὸ βδελύσσασθαι ὅ, τι τὸ τέλος ἐστὶ τὸ ὠκεανόν, καὶ τίνες
 οἱ πῆρας καὶ οἰκοντες ἀνδρες. τούτῳ γένοιτο ἕνεκα, καὶ πολλὰ
 σπῖα ἐνεβαλόμην. ἵκανόν δὲ καὶ ὑπὸ ὧν ἐνεδέμην. πέντηκοντα δὲ
 ἡλικιωτῶν προσεποιήσασθαι, πλὴν αὐτῶν ἐμοὶ γνώμην ἔχοντες.
 ἔτι δὲ, εἰ ὅπλων πολλὰ καὶ πλῆθος προσκευασάμην, καὶ κυβερνή-
 τῳ τὸν ἄριστον μετὰ μεγάλῳ πείσας, παρ' ἑλαβον, καὶ πλὴν ναῦν,
 ἔκατον δὲ ἡμῶν, ὧς πρὸς μέγα καὶ βίαιον πλῆθος, ἐκπαύσασθαι.
 ἡμέραν μὲν οὖν εἰς νύκτα οὐρίῳ ἀνέμῳ πλείοντες, εἰς ὅτι γὰρ ὑπο-
 φανομένης, οὐ σφόδρα βιαίως ἀνηγόμην. τῇ ἐπιστῇ δὲ, ἅμα

sole oriēte uentus increuit, & fluctus intumuere, caligoq;
suborta est, neq; iam demitti uelum poterat. Cum uento
igitur conuersi, et committentes nos ipsos tempestat, hy
emauius diebus nouē & septuaginta. octuagesima uer
ro die, oriente iam sole, repente conspiciamus non longe
insulam sublimem, & arboribus consitam. Circa eam flu
ctus non asperi frangebantur. etenim procellæ iam maxi
ma pars quiescebat. Adeuntes igitur, & descendentes, ut
ex multa maris molestia, super terrā strati diu iacuius.
Tandē exurgentes, ex nobis ipsis statuimus triginta qui
dem custodes qui nauī adstarent, uiginti autem mecum
qui ascenderent, quæ in insula erant exploratū. Progre
dientes igitur circiter stadiis tribus à mari per syluam, ui
demus columnā quandam æream, græcis literis inscriptā
caducis tamen, & consumptis, quæ indicaret eò usq; Her
culem & Bacchum deuenisse. Erant autem & prope ue
stigia duo in saxo. unum quidem instar iugeris magnū,
alterum autem minus, ut mihi quidem uideretur, Bacchi
fuisse quod minus erat, Herculis autē quod maius. Ve
nerantes igitur locum processimus. Non iam longe abe
ramus, quū ecce flumini adstetimus, uino fluenti similis
mo profecto illi quod in Chio insula nascitur. Erat et flu
xus inundans & multus, ita ut alicubi nauibus esset tran
situs. Nobis ergo maior addita est fides, ut literis credere
mus, quas antea sculptas in colūna uideramus, animad
uersis signis de Bacchi peregrinatione. Cupiens tamē &
fluminis initium inuestigare, ascendebam contra fluctum &
fontē quidem nullū, multas tamen ac magnas uites uuis
onustas inuenimus. Earū autē cuiusq; radicitus uinū scare
bat lucens, quod in unū confluens flumē efficiebat. Vide
bamus et in eo pisces, et colore et gustu uino similes. Nos
igif cū cepissemus ex illis aliquot ac uorassemus cōtinuo
temulēti equalim⁹, quos etiā præcidentes fece plenos inueni
ebamus. Deniq; re animaduersa cōmiscētes eos qui ex a
qua nascunt pisces, ac comedētes uinalē uehementiā tem
perauimus. Tunc et flumē traicientes, qua uadibile fuit,
uitiū portētōsam rem inuenim⁹. Nam truncus inferior
qui

Hercules.
Bacchus.

Vinum
Chium.

ἡλίοφ ἀνίσχοντι, ὁ τε ἄνεμος ἐπισίδει, τὸ κύμα κινῶντο, καὶ
 βόφορ ἐνεγίνετο, καὶ οὐκ ἔτι οὐδὲ σῆλαι πλὴν ὁδόνου δυνάτον ἦν.
 ἐπεξέφαντες οὐρ θεὶ πνεύματι, καὶ παραδόντες αὐτοὺς, ἐχρημαζόμε
 θαι ἡμέρας ἐννέα, καὶ ἐβδόμηκοντα. τῇ ὁ γδομηκῇ δὲ, ἄφνω ἐκλάμ
 φαντο ἡλίας, καθερῶ μὲν οὐ πόρρω νῆσπον ὑψηλῇ, καὶ διασῆσιν
 οὐ βραχὺ πρὸς ἡμῶν θεὶ κύματι. καὶ γὰρ ἦν τὸ πολὺ τὸ ῥάλλος
 κατεπαύετο. προσχόντες οὐρ, καὶ ἀποβάτες, ὥς ἂν ἐκ μακρῶς τα
 λαιπωρίας πολλὰ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκέιμεθα. διανασάν
 τες δὲ ὁμῶς, ἀπεκρίνα μὲν ἡμῶν αὐτῶν, τριάκοντα μὲν φύλακας
 τῆς νηὸς παραμύθην, εἰκοσι δὲ σὺν ἐμοὶ ἐπανελθῆν ἐπὶ κατὰ σκο
 πῇ τῇ γῇ τῇ νήσῳ. προσελθόντες δὲ ὅσον σαδίνες ἔξῃς ἀπὸ τῆς θα
 λάττης δι' ὕλης, ὅρῳ μὲν τινὰ σήλιν χαλκοῦ πεποικιμῆν, ἐλθὼν
 νικοῖς γράμμασι κατὰ γεγραμμένῃ, ἀμυντοῖς δὲ, καὶ ἐκτετριμ
 μένοις, λείπονσιν, ἄχρι τοῦ πῶν Ἡρακλῆος καὶ Διόνυσου ἁλίκον
 το. ἦν δὲ καὶ ἰχθυὶν δύο πλοσίον ἐπὶ πέντε, ὅ τ' ἦν, πλεθριῶν.
 τόδ' ἐλάττον. ἐμοὶ δ' οὐκ ἔμ τὸ μὲν, τῷ Διονύσῳ τὸ μικρότερον. θά
 τερον δὲ, Ἡρακλῆος. προσκυμήσαντες οὐρ, προήεμ. οὐπὼ δὲ πλὴν
 πρὸς ἡμῶν, καὶ ἐβρισάμεθα ποταμῶν, οἶνον ῥέοντα ὁμοιοτάτῳ μάλι
 σα, οἷος ὁ χῆρος ἔστιν. ἀφ' ὁδου δὲ ἦν ῥεύμα, καὶ πολὺ, ὅς τε ἐνισ
 χοῦ καὶ ναυσίπορον εἶναι δυνάσθῃ. ἐπῆε οὐρ ἡμῖν πολὺ μάλλον
 πρὸς ἐμῶν θεὶ ἐπὶ τὴ σήλιν ἐπιγράμματι, ὅρῳσι τὰ σημεῖα τῆς Διο
 νύσῳ ἐπιδοκίμας. δόξα μὲν ἐμοὶ καὶ ὁδὸν ἄρχεται ὁ ποταμός κα
 ταμάνθῃ, ἀνήην παρὰ τὸ ρεῖμα. καὶ πηγὴν μετ' οὐδεμίαν εὐ
 ρον αὐτῶν, πολλὰς δὲ, καὶ μεγάλας ἀμπέλους, κλήρας βοξύνων.
 παρὰ δὲ πλὴν ῥίον ἐκάσθῃ, ἐνέρρει σαγῶν οἶνον διαγυγῆς, ἀφ' οὗ
 ἐγίνετο ὁ ποταμός. ἦν δὲ καὶ ἰχθυὺς γὰρ αὐτοῖς πολλοὺς ἰδεῖν, οἷ
 νω μάλισα καὶ πλὴν χροῖαν, καὶ πλὴν γένειον προσεοικότας. ἡμεῖς
 γοῦν ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινες, καὶ ἐμφαγόντες, ἐμεθύσθημεν.
 ἐμῆλα, καὶ ἀναπνέοντες αὐτοὺς, ἐνρίσκομεν βρυγὸς μεσοῦς. ὅτε
 ρομ μὲν τοὶ ἐπινοήσαντες τοὺς ἄλλους ἰχθυὺς, τοὺς ἀπὸ τῆς ὕδατος,
 παραμυγνῶτες, ἐκράννυμεν τὸ σφοδρὸν φθινοφογίας. τότε
 δὲ τὸν ποταμὸν περᾶσαντες, ἡ διαβατὸς ἦν, ἐν ῥομῇ ἀμπέλων
 ῥεύμα πρὸς ἡμῶν. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὃ εἰλεχθῇ αὐτοὺς,
 εὐεργής

Daphne.

qui à terra surgebat, ferax erat, & crassus, superior autem mulieres erant, ab utero fere sursum perfecta omnia habentes. Talem apud nos Daphnem scribunt, Apolline iam comprehendente in arborem uersam. A summis autem earum digitis exoriebantur palmites uuis pleni. Quin & capitibus pro comis inerant clauiculi, & folia, et uuae. Eae ergo ad nos accedentes salutabant, & dextras protendebant, quaedam quidem Lyda, quaedam Indica, plurimae Graeca lingua loquentes, oreque nos deosculabantur. uerum qui osculum susceperat, illico ebruius ac nutabundus reddebatur. Fructum autem decerpi non sinebant, sed eo cuulso dolebant, & quidem cum clamore. Gliscebant autem uehementer nobis commisceri, duoque ex nobis cum illis coiuissent, ab eis non amplius soluti, sed ex pudendis conexi sunt. Traxerunt enim repente ex eadem specie naturam, & contradicati mansere. Iam & ipsis palmites digiti emittebant, et clauiculis circumplexantibus uuae plenae erumpebant. Derelinquentes igitur eos in nauim confugimus, & cum conuenissemus, ijs qui ibi remanserant cum alia, tum et derelictorum comitum commixtionem cum uitis enarrauimus. Acceptis ergo amphoris aquas hausimus, item & e flumine uinum, inque uicino littore noctem duximus. Mane autem ferebamur et non uiolentis flatibus. Circa meridiem uero, non iam apparente insula, repente turbo factus est, qui nauem circunuoluens, et in sublime eleuans, ad ter mille fere stadia non iam in pelagus deposuit, sed sublatam suspedit, ingruensque uelis uentus, & sinu facto deferebat carbasum. Septem igitur dies, ac totidem noctes per aera decurrentes, octaua die inspicimus terram quandam magnam in medio aeris, uelut insulam lucidam, & circularem, multa luce micantem. Ad hanc ergo delati, portumque ingressi descendimus. Explorantes autem regionem, inuenimus eam habitatam, & cultam. & die quidem nihil uidebamus, nocte autem apparebant & aliae non procul insulae, quaedam ut uidebantur maiores, minores quaedam, igni colore similes. Erat & alia subtus terra, urbes in se habens & flumina, & maria,

& syl

ΛΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Δ΄

ευερνῆς, καὶ παχύνει, τὸ δ' ἄνω, γυναικες ἥσαν, ὅσοι ἐκ τῶν λα-
 γόνων, ἅπαντ' ἔχουσα τέλθα. τοιαύτῳ παρ' ἡμῶν τὴν δ' ἀφνὺν
 γράφουσιν ἄρτι τῷ Απόλλωνι κατὰ λαμβάνοντι, ἀποδεδόχα
 μύλων. ἀπὸ τῶν δ' ἀκτύλων ἄκρων ὁρμήνουντο αὐταῖς οἱ κλάδοι.
 καὶ μεσὰ ἥσαν βοτρυών, καὶ μὲν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόμωμ' ἐ-
 λισίτε, καὶ φύλλοις, καὶ ἐόξυσσι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς, ἡσά-
 ζοντο, καὶ ἐξέτασαν, αἱ μὲν, λυθίον, αἰδὲ, ἰνδικῶν, αἱ παλῶσα
 δὲ, τὴν ἐλῶσα φωνῶν προῖε μιναι. καὶ ἐφίλκω δὲ ἡμᾶς τοῖς εὐ-
 μασιμ, ὁ δὲ φιληθεῖς, αὐτίκα ἐμέδινε, καὶ παρὰ φόρῳ ἦμ'. δρέπε-
 θαι μέντοι οὐ παρ' ἔχοντι καρποῖ, ἀλλὰ ἡλγουν, καὶ ἐβόων, ἀπο-
 πτωμύων. αἰδὲ, καὶ μίγνυσι ἡμῶν ἐπεδύμωμ. καὶ δύνω ἰνὲς τῶν
 ἑταίρων παλῶσας αὐταῖς, οὐκ ἔτ' ἀπελύνοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν
 αἰδῶν ἐλθόντες. σωεφύοντο γὰρ, καὶ σωεφύζοντο. καὶ ἦδη
 αὐτοῖς κλάδοι ἥσαν οἱ δ' ἀκτύλοι, καὶ ταῖς ἐλίσσι περιπλεκόμε-
 νοι, ὅσοι οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσαν ἡμεῶν. κατὰ λυπὸν
 τες δ' αὐτοῦς, ἐπὶ ναῦν ἐφύγομυ. καὶ τοῖς ἀπολαφθῶσι δ' ἰκνῶν
 μεθὰ ἐλθόντες τάπε ἄλλα, καὶ τῶν ἑταίρων τὴν συμπολοκῆν, καὶ
 τὴν ἀμπελομεισίαν. Ἐλῶντες ἀμφορέας τινὰς, καὶ ὑδρῶν ἑ-
 μῶν τε ἄμα, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν οἰνισάμενοι, Ἐλῶντες παλῶσας ἄν-
 λισάμενοι, ἐώδην ἀνέχθημεν οὐ σφόδρα βιαῶν πνεύματι. περὶ
 μεσημβρίᾳ δὲ, οὐκ ἔτι τῶν φαινομένων, ἄφνω πυφῶν ἐπιγενό-
 μεν, καὶ περὶ δ' ἰνῶν τὴν ναῦν, καὶ μετὰ ῥίσας, οἶον ἐπὶ σα-
 δῖας τριχιλίδας, οὐκ ἔτι καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετ' ὡ-
 ρον ὁρμήνουν, ἄνεμ' ἔμπεσῶν τοῖς ἰσίοις, ἔφερε κολπώσας
 τὴν ὀθόνην. ἐπὶ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀρδορομήσαν-
 τες, ὁ γὰρ ὁ καθορῶμεν γινώσκων μεγάλην ἐν ὁδῷ ἄερί, καθάπερ νῆσ-
 λαμπαρῶν, καὶ σφαίροισι, καὶ φωτὶ μεγάλῳ κατὰ λαμπομύων.
 προσερχθέντες δ' αὐτῇ, καὶ ὁρμισάμενοι, ἀπέβημεν. ἐπισκοπεῖν
 τες δὲ τὴν χώραν εὐρίσκομεν οἰκισμῶν τε, Ἐλῶντες γινώσκων.
 ἡμῶν ἴσας οὐκ, οὐδὲν αὐτόδιον καθεωρῶμεν, νυκτὸς δ' ἐπιγλυφῶμεν,
 ἐφαίνοντο ἡμῶν ἄλλα νῆσοι παλῶσας, αἱ μὲν, μετῶν, αἰδὲ, μικρὰ
 περὶ τὴν γῆν προσεοικῶν. καὶ ἄλλα δ' ἐτίς γῆ κάτω,
 καὶ πάλιν ἐν αὐτῇ, καὶ ποταμούς ἐχουσα, καὶ πελάγῃ, καὶ
 ἕλας,

& sylvas, & montes, quam hanc, quæ à nobis incolitur, imaginabamur. Volentes ergo ulterius procedere, comprehensi fuimus, in Equiuultures (sic enim illos dicunt) incidentes. Hi autem Hippogypi homines sunt, equorum loco uulturibus insidētes. Magni etenim sunt uultures, & ut plurimum tribus capitibus innixi. Hinc autem discat quis illorum magnitudinem. Malo etenim onerariæ nauis unaquæq; ala maior, & robustior est. His igitur Equiuulturibus imperatum est circumuolantibus terram, si quis aduena inueniretur ad regem agere, quis & nos comprehendentes ad regem duxere. Is uero ut inspexit, ex ipsis, ut opinor, uestibus coniecturam capiens, Græci certe, inquit, uos aduenæ. Assentientibus autem nobis, quomodo, inquit, aduenistis, tantumaëris superantes? Et nos illi omnem rem retulimus. Tum ille incipiens, nobis, quæ sibi contigerant, enarrabat. Quod uidelicet homo esset, nomine Endymion, in nostra ortus terra, raptusq; olim dormiens eo delatus fuerit, ubi & regiioni imperaret. Esse autē terram illam dixit, quæ infra à nobis luna uidet. Sed bono animo nos esse iussit, neq; periculum ullum suspicari. etenim, ait, cuncta uobis aderunt necessaria. Si autē ulcero bellum, inquit, quod nunc solem incolentibus infero, omnium felicissime apud me uiueris. Hinc nos interrogauimus, qui essent hostes, & quæ odiorum causæ. Tum ille, Phaëthon, inquit, eorum qui in sole sunt, Rex, etenim ille etiam habitat, quem admodum & luna, multo iam aduersum nos bellum gerit tempore. Cœpit autē ea, quam audietis ratione. Ego olim pauperrimis quibusq;, qui in meo erant regno, collectis, uolui coloniam in Luciferum deducere, desertum tunc & nullis habitatum. Phaëthon autem inuidia stimulat transiit prohibuit, medio in itinere occurrēs, Equis formicis aduectus. tunc quidem uicti (non enim apparuæquales eramus) secessimus. Nunc autē iterum uolo bellum inferre, & coloniā emandare. Quod si uultis mecum communicare cum exercitu, ex regijs uulturibus dabo unum unicuiq;, & cæteram armaturam. Cras autē faciemus

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

Ἰλῆδες, καὶ ὄρη. ταύτην οὖν ἡλὺ καὶ ἡμᾶς οἰκευμένῃν εἰκάσομεν. διό
 ξαμ δὲ ἡμῖν καὶ ἐτι πορρωτέρω προελθεῖν, ξαυελήφθημεν τοῖς ἱππο
 γυντεῖς παρ' αὐτοῖς καλεσμένοις, ἀπαντήσαντες. οἱ δὲ ἱππογυντεῖς, οὗτοι
 εἰσι μὲν ἄνδρες ἐπὶ γυνῶν μεγάλων ὀχθύνοντες. καὶ καθότις ἵπποις
 τοῖς ὀρνέοις ῥυθμίζονται. μεγάλοι δὲ οἱ γυῖτες, καὶ ὡς ἐπίπαμ ἔκτε
 φαλοι. μάστιγι δ' ἀνδρὶ τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐντελναι. νυνὶ γάρ με
 γάλως φορέϊσθαι ἴσθαι, ἕκαστον ἢ πῆρῶν, μακρότερον καὶ παχύτερον
 φέρεσι. τοῦτοις οὖν τοῖς ἱππογυντοῖς προστέτακται περὶ τοῦ
 μύου τὴν γλῶσσαν, εἴ τις εὐρεθείη ξένος, ἄγειν ὡς τὴν βασιλείαν. ὁ δὲ
 καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντες, ἄγουσι μὲν αὐτόν. διό, δεσπότης, καὶ
 ἀπὸ τοῦ σολῆς εἰκάσας, ἑλλάνως ἄρα ἔφη ἡμεῖς ὧς ξένοι. συμφων
 σάντων δὲ, πῶς οὖν ἀλλήλοισι ἐφ' ἑαυτοῖς ἀντιθέμενοι, καὶ ἀλλήλο
 μυνος, βασιλεύσας τὴν χώραν. εἶναι δὲ τὴν γλῶσσαν ἐκείνῳ ἔλεγε, τὴν
 ἡμῖν κατὰ φανερὸν μὲν σελήνῳ. ἀλλὰ διαβέβηκεν περὶ τοῦ ἐκείνου, καὶ
 μὴ εἶναι κίνδυνον ὑποφάσας. πᾶσι γὰρ ἡμῖν πῆρῶν εἶναι ὡς δὲ
 μεθα. ἡμῖν δὲ καὶ κατὰ τὸν νόμον, ὅν ἐκφέρω νῦν πρὸς
 τοὺς τοῦ ἡλίου κατὰ τὸν νόμον, ἀπάντων ἐνταύθα πᾶσι ἡμῖν
 καταβιβάσας. καὶ ἡμῖν ἡρόμεθα τίνας τε εἶμεν οἱ πολέμοιοι, καὶ τὴν
 αἰτίαν τοῦ διαφορᾶς. ὁ δὲ, φάσκειν φησὶν, ὁ δὲ ἡμῖν ἡλίοφ καὶ
 τοῦκόντων βασιλεύς, οἰκῆται γὰρ δὴ καὶ ἐν τῷ ὡς πρὸς καὶ ἡ
 λήν, πολὺν δὲ πρὸς ἡμᾶς πολέμου ῥυθμόν. ἡρξάτο δὲ ἡλίας τοῖ
 αὐτοῖς. τῶν γὰρ τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς ἀπορωτάτους σάμαγα
 γὰρ, ἐβελήθη ἀποικίαν εἰς τὸν ἑσφόρον στείλαι, ὄντα ἔρημον,
 καὶ ὑπὸ μὴδὲ κατὰ τὸν νόμον, ὁ τοῖνυν φάσκειν φθονήσας, ἐκ
 λυσεν τὴν ἀποικίαν, καὶ μέγα τὸν πόρον ὑπαντίσας ἐπὶ τῇ ἱππ
 μυστήκων. τό τε μὲν οὖν νικηθέντες, οὐ γὰρ ἡμῖν ἀντίπαλοι τῇ
 παρὰ σκόνῃ, ἀνεχωρήσαμεν. νῦν δὲ, βούλομαι αὐτοῖς διενεγ
 κῆν τὸν πόλεμον, καὶ παραγγεῖλαι τὴν ἀποικίαν. ἡμῖν οὖν ἐν
 λητε, κοινωθήσασθε μοι τὸν πόλεμον. γυῖας δὲ ἡμῖν ἐγὼ παρῆξω
 τῇ βασιλικῇ ἑνα ἑκάστω, καὶ τῇ ἑλλάν ὑπλοισιν. αὐτοῖς δὲ ποι

b ἡ πόσις

λαχανό
πτεροι.

ψυλλοτοξοί
ταυ.

ενεμόδρο
μοι.

στρουθοβα
λοι.
επιτοξοί
τοι.

ciemus exitū. Ita, inquam, quando tua hæc est sententia, fiat. Tunc apud eos conuſio excepti manſimus. Mane autē exurgētes ſtatuebamur in aciē, nunciabant enim exploratores, hoſtes appropinquare. Magnitudo quidem exercitus centum milia erant, abſq; peditibus & externis auxilijs, item abſq; impedimentis, et machinarum fabris. Horum autem octuaginta milia Equiuultures erant, qui autem ab Lachanopteris ferebātur, uiginti milia. Eſt autem ales hæc maxima, oleribus pennarum loco obſita. Qui uero ex his uelociores erant, pennas habebāt lactuce folijs maxime ſimiles. Ibi uero & cum his Cenchroboli ordinati ſunt, & Scorodomachi. Aduenerunt & à ſeptētrione auxilia pſyllotoxotæ quidem numero triginta milia, Anemodromi autem quinquaginta milia. Horum ſane pſyllotoxotæ magnarū pulicum ſeſſores ſunt, unde et appellationē trahunt. Pulicum uero magnitudo, ut duo decim elephantes. Porro Anemodromi pedēſtres quidē ſunt, ſeruntur autem uento abſq; alis per mediū aëra. Modus autem quo ſeruntur talis eſt. Subcingunt ſe talaris tunicas, eaſq; uento ſinuantes, uelorum in morem, ac uelut naues aguntur. Hi in pugna ſcutis armati plurimū ualent. Dicebātur autem aduentare ab his, quæ ſupra Capadociā ſunt ſtellis, Struthobalani quidē numero ſeptuaginta milia, Equogrues quinquaginta milia. Hos ego non uidi, non enim uenerant, quare neq; eorum naturas ſcribere auſim. Portentuoſa quædā, ac incredibilia de his dicebātur. et is quidē erat Endymionis exercitus. Omniū autē armatura eadē erat. Galea quidē ē fabarū ſpolijs. Magnæ autē apud illos fabæ, & duriffimæ. Thoraces autē ſquamei omnes, et ſquamis quidē lupinis. etenim lupinorū ſiliquas conſuētes thoracas faciūt. Sunt autē ſiliquæ ipſæ, ut cornu, duræ, ſcuta et enſes quales Græcorū. Vbi uero occaſio data eſt, ſic in aciē deducti ſunt. In dextro quidē cornu Equiuultures, et rex optimos quoſq; circa ſe habēs cūq; bus et nos eramus, in ſeuo uero Lachanopteri. Porro inter utrūq; auxilia, ut cuiq; magis placuit. Erat & peditarū myriadū ſex milium. Hunc ſtatuerē in aciē in hūc modū. a raneæ

κσόμεθα τὴν ἔξοδον. οὕτως ἔφην ἐγὼ γιγνέσθω, ἐπαθήσοι δο
 κῆ. τὸ τε μὲν οὖν παρ' αὐτοῖς ἐσιαθέντες, ἐμείναμεν. ἔωθεμ ὅτι δια
 νασάντες, ἐτασόμεθα. καὶ γὰρ οἱ σκοποὶ πλοσίον εἶναι ἐσημανο
 τὸν πολεμῆς. τὸ μὲν οὖν πλοῖον τῆς στρατίας, δέκα μυριάδες
 ἔχοντο, αὐτὸ δὲ σκιδνοφόρων, καὶ τῶν μηχανοποιῶν, καὶ τῶν πεζῶν
 ἑξ ἑξὼν συμμάχων. τούτων δὲ ὀκτακισμύριοι μὲν ἦσαν οἱ ἰπ
 πόγυτοι, δισμύριοι δὲ, οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπτέρων. ὄρετο δὲ καὶ τὸ
 τὸ ὅτι μέγιστον, ἀντὶ τῶν πτερόων λαχάνους πάντη λάσιον. τὰ δὲ
 ὠκύνπερα ἔχει, θριδάκνοις φύλλοις μάλιστα προσεικότα. ἐπὶ δὲ
 τούτων, οἱ κρηγορόλοι τεύχεα, ἑξ οἱ σκοροδομάχοι. ἤλαρον δὲ
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν τυλλοτοξόται, πεν
 τακισμύριοι δὲ ἀνεμοσφόμοι. τούτων δὲ, οἱ μὲν τυλλοτοξόται, ἐπὶ
 φυλλῶν μεγάλων ἱππάζοντο. ὅθεν καὶ τὴν προσκυροίαν ἔχουσι.
 μέγιστον δὲ τῶν φυλλῶν, ὅσον δώδεκα ἐλέφαντες. οἱ δὲ ἀνεμοσφό
 μοι, περὶ οὐ μὲν εἰσι, φέρονται δὲ ἐν τοῖς ἀέρι ἀνθ' ἑαυτῶν. ὁ δὲ
 κρηγορὸς τῆς φορέας, τοῖος δὲ χιτῶνας ποσὴν ὑπερσυνίλοι, κολ
 πώσαντες αὐτοὺς τοῖς ἀνέμοις, καθάπερ ἰσία, φέρονται ὡς πρὸς τὰ σκά
 φη. τὰ πολλὰ δὲ οἱ ποῖτοι ἐν ταῖς μάχασι πελάτας αἰετοῖσι. ἐλ
 γοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τῆν καππαδοκίαν ἀσέων ἡξάρ, Σξου
 νοβάλανοι μὲν, ἐπηκισμύριοι, ἱππογέροντες δὲ, πεντακχιλί
 οἱ. τούτους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην. οὐ γὰρ ἀείκοντο. διότι οὐδὲ
 γράφει αὐτῶν τὰς φύσεις ἐτόλμησα. περὶ αὐτῶν γὰρ ἄλλοις πε
 ρὶ αὐτῶν ἐλέγετο. αὐτὴ μὲν τοῦ ἐνδυμένων ἡ δύναμις. σκεῖ
 νη δὲ πάντων ἡ αὐτή. κράνη μὲν ἀπὸ τῶν κυάμων. μεγάλοι γὰρ
 παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι, καὶ καρπεροί. θώρακες δὲ φορῶνται
 πάντες, θέρμιοι. τὰ γὰρ λέπνη τῶν θέρμων συρράπηντες, ποῖ
 οὔται θώρακες. ἄρρηκτον δὲ ἐκὲ γίγνεται τοῦ θέρμου τὸ λέ
 πνον, ὡς πρὸς κέρας. ἀσπίδες δὲ, καὶ ξίφη, οἷα τὰ ἑλλήνων. ἐπε
 δὲ καιρὸς ἦν, ἐτάξαντο ὥδε. τὸ μὲν δεξιὸν κέρας εἶχον οἱ ἰπ
 πόγυτοι, καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτῶν ἔχων. καὶ
 ἡμεῖς ἐν τούτοις ἦμεν. τὸ δὲ ἐκώλυτον, οἱ λαχανόπτεροι, ὃ μέ
 σον δὲ, οἱ σύμμαχοι, ὡς ἕκαστοι. τὸ δὲ πεζόν, ἦσαν μὲν ἀμ
 φί τὰς ἐξακχιλίαις μυριάδας. ἐτάχθησαν δὲ οὕτως. ἀρά =

Nycterion
νυκτεριον
ιππομυρ
μυκηες.

αεροκωνω
τες.
αεροκορ
δακες.

καυλομυρ
κητες.

κυνοβαλα
νοι.

ranæ apud illos multæ, ac magnæ sunt, nã Cycladibus insulis una quæq; multo maior. Has iussit intexere medi um aëris, quod à luna in luciferū diffunditur. Idq; ut pri mum perfecerunt, campus substratus apparuit, in quo peditatū statuunt. Ducebat autem hunc Nycterion Eu dianactis filius Hōstium autem læuūm quidem Equisfor mici, & in his mediū Phaëthon. Bestiæ autem magnæ sunt alatæ, hisq; quæ apud nos sunt formicis, præter ma gnitudinem, non dissimiles. harum maxima duorum iu gerum mensuram implet. Pugnabant autem non solum qui desuper insidebāt, sed & ipsæ cornibus maxime. Dice bant esse horum numerū penē quinquaginta milium. In eorum autem dextro Aeroculices fere quinquaginta milia, sagittarij omnes magni in culicibus insidentes. Post hos autem Aerocordaces, expediti quidem illi ac pe destres, uerum bellicosi. etenim procul raphanos iacula bantur maximos, percussusq; neq; parum subsistere po terat. moriebatur enim confestim uulnere quodam foeto re infecto. Nanq; sagittas maluæ ueneno delibutas fere bant. Hos iuxta Caulomycetes posuerunt armis accin ctos, & cominus pugnantes numero decem milia. Dicū tur autem Caulomycetes, quoniam scutis quidem funge is utuntur, hastilibus uero asparagorum uirgultis. Stetes runt autem post hos & Cynobalani, quos ij miserunt, qui canē stellam inhabitant, quinquaginta milia nume ro. & hi uiri non humanis sed caninis uulnibus super ala tas glandes pugnabant. Dicebant autē ab ipsis hostibus, & alia auxilia defecisse à lacteo orbe emittenda, iaculato res scilicet ac Nubecētauri. sed hi commisso iam prælio, aduenerūt. quod utinā non fecissent. Qui uero funda ute bantur omnino non aduenerūt. Quare iratū Phaëthonta tradunt, omnem illorū regionem igne uastasse. Et is qui dem Phaëthontis exercitus erat. Postquam uero signa erecta sunt, & aelli ruditu undiq; constrepuere (nam his tubarum loco utuntur) committentes prælium pugna bant, & solarium quidem læuū confestim fugit. Nes que enim sufferre ualuit instantes Equiuultures, nosq; inle

χνου παρ' αὐτοῖς πολλοί, καὶ μεγάλοι γίγνοντο, πολὺ δ' ἦν κνηλά
 δωμνήσωμ' ἕκαστον μείζωμ. τοῦτοις προσέταξε διωκῶναι ἢ με
 ταξὺ φησελεύης, καὶ ἢ ἐωσφόρου ἄερα, ὡς δὲ τάχιστα θ' ἐργάζ
 σάντο, καὶ πεδίου δ' ἐποίησαν. ἐπὶ τούτῳ πρῶταξεν τὸ πεδίον. ἢ
 γὰρ δὲ αὐτῶν, νυκτερίων ὁ εὐδιδάκτωρ. εἴτος αὐτός. ἢ δὲ πο
 λεμίων, τὸ μὲν εὐώνυμον, εἶχον οἱ ἰσπομύρμηκες. καὶ γὰρ αὐτοῖς, ὁ
 φαῖθωμ. θηρία δ' ἐξὶ μέγισα, ὑπόπτερα, τοῖς παρ' ἡμῖν μύρμη
 ξι προσοικότα, πολλὸν τὸ μέγεθος. ὁ δ' ἐμείσιος αὐτῶν, καὶ δ' ἵππε
 θρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ, οὐ μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλι
 σα τοῖς κέρασι. ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριά
 δας. ἐπὶ δ' ἢ δὲξίθ' αὐτῶν, ἐτάχθησαν οἱ Ἀεροκῶνωπες, ὄντες καὶ οὗ
 τοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες τοξόται, κῶνωψι μεγάλοις
 ἐποχόμενοι. μετὰ δ' αὐτῶν, οἱ Ἀροκόρδακες, φίλοι τε ὄντες, καὶ
 πεζοί. πολλὸν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. παρ' ὧν θ' ἐσφενδόνων ῥα
 φανίδας ὑπερμεγέθους. καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ' ἐπολίγῳ ἀντέχευε δ' ἐ
 νατο, ἀπέθνησκε δὲ, δυσσομίας ἕνεκεν αὐτίκα τῷ ἑαυμάτῳ ἐπι
 γνημένῃ. ἐλέγοντο δὲ καὶ τὰ βέλη μαλάχης ἢ. ἐχόμενοι δ'
 αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ καυλομύκητες, ὁπλίται ὄντες, καὶ ἀρχιμέ
 χοι δ' αὐτῶν μύριοι. ἐκλήθησαν δὲ καυλομύκητες, ὅτι ἀπὸ
 μὲν μυκήτινους ἐκκῶντο, δ' ὄρασι δὲ καυλίνοις, τοῖς ἀπὸ τῶν αὐ
 παρ' ἄνω. πολλοὶ δὲ αὐτῶν, οἱ καυοβάλανοι ἕκστα, οὗς ἐ
 πεμψαν αὐτῶν οἱ τὸν σείριον κατοικῶντες, πεντακισχίλιοι. καὶ
 οὗτοι ἀνδρείους κυνοπερόσσωποι, ἐπὶ βαλάνων πηρωτῶν μαχομέ
 νοι. ἐλέγοντο δὲ καὶ κείνῳ ὑπερίξῳ ἢ συμμάχων οὗς τε ἀπὸ
 τῶν Γαλαξίδων μετεπέμπετο σφενδονήτας, καὶ οἱ νεφελοκένταυ
 ροι. ἀλλ' ἐκείνοι μὲν, τῆς μάχης ἢ δὴ κεκριμένους ἀείκοντο, ὡς
 μή ποτε ὄφελον. οἱ σφενδονήται δὲ, οὐδ' ὅλως παρήλθοντο.
 διόπερ φασιρ αὐτοῖς ὑπερομ' ὀργισθέντα τὸν φαῖθοντα, πρῶτος
 λησῶν πλὴν χώρην. τοιαύτη μὲν καὶ φαῖθωμ ἐπ' αὐτῶν παρ' ἀσκού
 συμμίσαντες δὲ, ἐπεδ' ἢ τὰ σμηθ' ἤρην, καὶ ὀργίσαντο ἕκασ
 ρων οἱ ὄνοι, τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιδῶν κῶνται, ἐμάχοντο.
 καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον ἢ ἡλυτῶν, αὐτίκα ἐφυγεν οὐδ' ἐς χεῖ
 ρας δ' ἐξάμορον τὸν ἱππογύπουν. καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ὁμῶς καὶ
 ναντες

bamur cædentes, dextrum autem illorum cornu superius euadebat, nostro, quod in læuo erat, propulsato. Exeuntes autem Aëroculices insequiebantur usque ad pedistatum. Hinc auxiliantibus illis, defecerunt è regione declinantes, idque maxime, ubi senserunt suos, qui in læuo fuerant, manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta, multi quidē capti, plurimi uero cōfecti occubuerunt, in ipsasque nubes sanguis multus defluebat, ut inficerentur, ac rubre apparerent, quales apud nos uidentur occidēte sole. Multus & in terram decidit, ut cogitarem, num tale aliquid olim contigisset, quum Homerus suspicatus fuerit, louē in Sarpedonis morte sanguineas guttas pluisse. Conuersi autem à cæde duo trophæa statuimus, unum quidem in araneorum telis, & pedestris pugnae, alterum autem pugnae in aëre supra nubes. His iam dudum exactis nunciatum est ab exploratoribus, Nubecētauros aduentare, & irumpere, quos Phaëthontia antea aduenisse oportuerat. Iique ubi aduenere spectaculum præbuere insolitum, & inexpectatum. homines erant alatis equis commixti. Magnitudo quidem hominū quanta Rhodiorum colossia à medietate sursum, equorum autē similis ualidae oneratae nauis. Equidē eorum numerum non scripsi, ne cui incredibile id fiat. tantus erat. Ducebantur autem à sagittario, qui est in zodiaco. Vbi autem amicos deuictos sensere, ad Phaëthontem quidē miserunt ut iterum rediret, ipsi autē in aciem structi in lunares turbatos irruunt, inordinatos quidem, ob eam quam hostibus fecerant fugam, & iam spolia diuidentes, omnemque nostrorū multitudinem in fugam uertunt. Ipsum autem regem insequuntur usque ad ciuitatem, atque ex illius ausibus conficiunt plurimas. Deiecerunt autem & trophæa, ac omnem aranearū contextum. Campum decurrunt, meque ceperunt, & è comitibus duos. Iam autem & Phaëthon aderat, et sub illis alia trophæa statuerunt. Nos autē ad solem ipso die ducebamur, araneæ telegfragmēto manibus post tergū ligatis. Hi ciuitatē obsidere omnino noluerūt, conuersi uero mediū aeris uallauerunt, ut de cætero splendor à sole ad lunā

Locus est
iliados ω.

νιφελοκέν
ταυροι.

φοντες. ὁ δὲ ξιόρ δ' αὐτῶν, ἐκράτη τοι ἐπὶ ῥῳ ἡμετέρῳ εὐωνύμῳ.
 Ὡς ἐπεὶ ἡλδοιμ εἰ Αἰροκώνωπες δῖωκοντες, ἄρτι πρὸς τοὺς περὶ ἄρτι.
 ἠνταῦθα δὲ κάκινωμ ἐπιβοηδύντων, ἔφυγον ἐπικλινάειες, καὶ μά-
 λιστα ἐπεὶ ἡδοντο τοὺς ἐπὶ ῥῳ εὐωνύμῳ σφῶν νενικημένους. ὁ δὲ
 τρωτὶς λαμπρῶς γηνομένης, πολλοὶ μὲν βῶντες ἡλίσκοντο, πολλοὶ
 δὲ καὶ ἀνερῶντο. καὶ τὸ αἶμα ἔρρε. πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῷ νεφῶν,
 ὡς περ αὐτὰ βάπτεσθαι, καὶ ἐνδρὰ φαίνεσθαι, οἱ παρ' ἡμῶν δ' οὐ
 μύλον τοῦ ἡλίου, φαίνονται. πολλοὶ δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέσσεον,
 ὡς τε με εἰκάειν, μὴ ἄρα περὶ τὸν τινὸς καὶ πάλαι ἄνω γηνομέ-
 νου, ὁμηροῦ ὑπέλαβειν αἶματι ὕσαι τὸν Δία ἐπὶ ῥῳ τοι Σαρπη-
 φόνος θανάτῳ. ἀναστρέφοντες δὲ ἀπὸ ῥῳ δῖωξίως, δύνει ὁππῶτα,
 ἐσπῶμεν, ὁ μὲν ἐπὶ τῷ ἄραχνίῳ ῥῳ περὶ μαχίαις, ὁ δὲ ὁ
 ἀερομαχίαις, ἐπὶ τῷ νεφῶν. ἄρτι δὲ περὶ γιγνομένων, ἡγεῖν
 λυτοῦν τὸν πῶν σκωτῶν οἱ νεφελοκένταυροι, προσελάνθοντες οὐδ'
 ἔτι πρὸ τῆς μάχης ἐλθόντες φαίνονται. καὶ δὴ ἐφαίνονται προσόντες,
 δῖαμα παρὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅς τις ἴστωρ πῆρωτῶν. Ὡς δὲ ὥπῳ συ-
 γκρίμνοι. μέγας δὲ τῷ μὴ ἀνδρῶν, ὅσοι τῷ ῥῳ κροσσ-
 οῦ ὅς τις ἡμισείας εἰς τὸ ἄνω. τῶν δ' ἵππων, ὅς τις μετὰ ἄλλῃ φορτῇ
 φῶν, ὁ μὴ δὴ πᾶν αὐτῶν οὐκ ἀνέγχεσθαι, μή τι καὶ ἄριστον δῖον.
 πρὸς τὸν ἡμ. ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ περὶ ῥῳ διακοῦ περὶ τῶν. ἐπεὶ δὲ
 ἡδοντο τοὺς εἰλῶν νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν φαίνοντα ἔτεμνον
 ἀγέλιον αὐτῶν ἐπείναι. αὐτοὶ δὲ διαταξάμενοι, πεταγαμένους
 ἐμπιπῆσαι τοῖς σελήνῳ, ἀτάκτοις περὶ τὴν δῖωξιν καὶ τὰ
 λάφυρα δῖωκοντες αὐτῶν. καὶ πάλαι μὲν ἔπεισιν. αὐτὸν δὲ
 τὸν βασιλεῖα καταδύκονσι πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὰ πᾶσι τῷ
 ὄρνῳ αὐτοῦ κτείνουσιν. ἀνέσασσαν δὲ καὶ τὰ τρώεσσαν, καὶ κα-
 τέστραμον ἄπαν τὸ ὑπὸ τῷ ἄραχνῶν περὶ οὐρανῷ φασμένον. ἔ-
 με δὲ, καὶ δύνει τινὰς τῶν ἐταίρων ἐξώχνησαν. ἡ δὲ παρὼν καὶ
 ὁ φαίνων. καὶ αὐτῶν ἄλλα τρώεσσαν ὑπὲρ ἐκείνων ἴσαντο. ἡμεῖς μὲν
 οὐκ ἀπὸ γῆρας ἐς τὸν ἡλιον ἀνδρῶν, τὸ χεῖρ ὁπίσω δὲ
 δέντες ἀραχνίον ἀποκόμματα. οἱ δὲ, πολλοὶ καὶ μὲν οὐκ ἐ-
 γνωσαν τὴν πόλιν, ἀναστρέφοντες δὲ, τὸ μεταξὺ τοῦ ἄρτι
 ἀπετείχιον, ὡς τε μὲν τὰς αὐγὰς ἀπὸ τῆς ἡλίου πρὸς τὴν

lunam minus perueniret. Vallum autem erat duplex, nubileum, ut lunæ defectio manifesta fieret, & iam continua nox cuncta teneret. Qua in re preffus Endymion mittens orauit, ædificium demolirentur, neque se patentur in tenebris uersari. Promisit autem & tributa persolvere, seq̃ auxiliarem, & amicum fore, neq̃ in posterum bellaturū. insuper & obliides offerebat. Phaëthon uero congregato bis concilio, primo quidem in ira persistit, postremo mutauit sententiam, ac pacis conditiones acceptæ sunt huiusmodi. foedus inierunt Solarij & horum socij cum Lunarijs, eorumque socijs his legibus, ut intermurale desiciant Solarij, neque posthac lunam inuadant, statutoque precio captiuos reddant. Lunarij autem dimittant stellas liberas, armaque posthac Solaribus non inferant. uicissim autem auxilientur si quis inuaserit uestigalium condidonem pendat. annuatim rex Lunariorum amphoras roris decem milia, obliidesque è suis det decies mille. Colonia in Luciferum communis fiat, & ex utrisque qui uolet participet. Sculpantur aut foedera columna electrina, eriganturque in medio aëris in confinijs. Qui uero pepigere ex Solaribus quidem parte Pyronides, & Therites, & Phlogius, Lunarum autem Nyctor, & Menius, et Polylampes. & talis quidem pax sequuta est. confestim murus euersus est, & captiuos restituere. Vbi autem ad Lunam ipsi regressi sumus, obuiauerunt nobis socij, & cum laachrymis salutauerunt nos, & Endymion ipse. Atqui suadebat is quidem, nos ibi secum maneremus, & in colonia communicaremus, se enim daturum filium in uxorem mihi pollicebatur suum quem habebat. Nam apud eos mulieres nullæ sunt. Ego autem haudquaquam parui, sed petebam dimitti in mare. Qui ut persuaderi non posse animaduertit, septem conuiuio acceptos diebus, tandem dimisit. Quæ interea in luna uersatus uiderim, quæue noua & inaudita cognouerim, dicam. Primum quidem eos non generari ex mulieribus sed mas-

Pyronides.

Therites.

Phlogius.

Nyctor.

Menius.

Polylāpes.

ribus

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

σελήνῳ δ' ἴκην. ὃ δὲ τῆχος, ἦρ διπλοῦν, νεφελῶτον, ὥς τε σάφης
 ἔκλειψις πῆς σελήνης ἐγέγονε. καὶ νυκτὶ διηνεκῆς, πᾶσα κατεΐχετο
 το. πειζόμεν^Θ δὲ τούτοις ὁ ἐνδυμίων, πείμψας, ἰκίτδνε καδα
 ρῆμ τὸ οἰκοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν ἐν σκότῳ βιοτεύον
 τας. ὑπάρχοντο ὃ καὶ φόρος τελέσασιν, καὶ σύμμαχ^Θ ἔσεσθαι,
 καὶ μνηκίτι πολέμῳ, καὶ ὁμήρους ἐπὶ τιν^{οις}, δοῦναι ἡδέε
 λειν. οἱ δὲ περὶ τὸν φάειοντα, γλυομένης δις ἐκκλησίης, τῇ προτε
 ραία μού, οὐδὲρ παρῆλυσαν πῆς ὀργῆς, τῇ ὑπεραία δὲ, μετέγνω
 σαν. καὶ ἐγλύετο ἡ εἰζύων ἐπὶ τούτοις. καὶ τὰς σωθῆκας ἐποινέ
 σαντο οἱ ἡλιώται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς σελεύιτας ἢ τοὺς συμ
 μάχους, ἐπὶ τοῖς καταλῦσαι μὲν τὴν ἡλιώτας τὸ διατείχισμα,
 καὶ μνηκίτι ἐς τὴν σελήνῳ ἐσβάλλειν. ἀποδῶναι δὲ καὶ τοὺς ἀ
 χμαλώτους, γῆπῳ ἕκασον χερμάτων. τοὺς δὲ σελεύιτας, ἀφῆσαι
 μὲν αὐτονομίαν τοὺς γε ἄλλους ἀσέρας. ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς
 ἡλιώταις. συμμαχῆν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἡμῶς ἐπίη. φόρον δὲ ὑποτε
 λῆν ἕκαστος ἐπὶ τὸν βασιλέα τῶν σελευνιτῶν τοῖς βασιλεῦσι τῶν ἡ
 λιωτῶν, δρόσον ἀμφορέας μυρίους. καὶ ὁμήρους δὲ σφῶν αὐτῶν
 δῶναι μυρίους. τὴν δὲ ἀποικίαν τὴν ἐς τὸν ἑωσφόρον, κοινῶν ποι
 ῆσαι, ὅτι μετέχουσιν ἄλλων τὸν βυλόμενον. ἐγγράφαι δὲ τὰς
 σωθῆκας σῆλη ἡλεκτρίνη, ἢ ἀνασῆσαι ἐν μέτῳ τοῖς ἀερί, ἐπὶ τοῖς
 μεθορίοις. ὥμοσαν δὲ ἡλιωτῶν μὲν, πυρυνίδης, καὶ θερίτης, καὶ
 φλόγι^Θ. σελευνιτῶν δὲ, νύκτωρ, καὶ κνήμιος, καὶ πολυλαμπῆς.
 τοιαύτη γὰρ ἡ εἰζύων ἐγλύετο. ἐνδύς δὲ τὸ τῆχος καθῆσθαι, καὶ ἡ
 μᾶς τοὺς ἀχμαλώτους ἀπέλυσαν. ἐπεὶ δὲ ἀεικόμεθα ἐς τὴν σε
 ληνῶν, ὑπὸ πύργῳ ἡμῶν, καὶ ἡσυχάζοντο μετὰ διακένῳ, οἵ τε ἐ
 ταῖροι, καὶ ὁ ἐνδυμίων αὐτός. καὶ ὁ μὲν, ἡεῖς μεθ' αὐτῶν παρ' αὐ
 τῶν, ὅτι κοινωνῆν οὐκ ἀποικίας, ὑποσχόμεν^Θ δῶσαν πρὸς γά
 μοι τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. γυναικὲς γὰρ οὐκ εἰσι παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ
 δὲ οὐδ' αὖτις ἐπεθόμην, ἀλλ' ἡεῖον ἀποπεμφθῆναι κάτω ἐς τὴν
 θάλασσαν. ὥς δὲ ἐγὼ ἀδύνατον ὄν πεῖσθαι, ἀποπέμψαι ἡμᾶς,
 ἐσιάσας ἐπὶ τὰς ἡμέρας. ἀπὸ δὲ τῶν μεταξὺ διακρίβων ἐν τῇ σελη
 νῇ, κατενόησα, καὶ τὰ παρὰ δόξα, ταῦτα βύλομαι ἐπ' αὐτῶν.
 Πρῶτα μὲν τὸ μῆκος γυναικῶν γυνᾶσαι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
 c ἢ ἀφ' ἑνῶν

ribus, nam masculis nuptijs utuntur, sed nec quid sit for-
 mina omnino sciunt. Nam ad quintum & uigesimum
 usq; annum omnes mulierum habentur loco, eo autē su-
 pra non habentur, sed habent. Concipiunt non in uen-
 tre, sed in crurium posteriori parte. Vbi autem foetus
 conceptus est, tumet crus, tandem suo tempore præcide-
 tes educunt mortua, tum eadem ad uentum hiantia expo-
 nentes mulcent, & ad uitam excitant. Inde & mihi uide-
 tur ad Græcos illud gastrocnemiae uocabulum deuenisse,
 sc, quod apud illos uentris loco sura cōcipit. Maius quid-
 dam et his enarrabo. Genus hominum apud illos est, qui
 dicuntur arborei, idque hoc modo nascitur. Testiculum
 hominis præcidentes in terram plantantium more defor-
 diunt. Inde autē exoritur arbor carnea maxima, ut phal-
 lus. Ramos quidem habet & frondes, fructus uero cubi-
 tales glandes. Vbi autem eæ maturæ fuerint, decerpas-
 cudunt, atq; in homines effingunt. Pudenda autem ha-
 bent appositita, quidam eburnea, pauperes autē lignea
 quibus coeant, & uxoribus misceantur. Postquam autē
 senuerit aliquis non moritur, sed ut fumus solutus euane-
 scit in aërem. Cibus est omnibus unus, structo etenim
 igne, ranas assāt super prunas. Multæ apud illos sunt ra-
 næ per aëra circumuolantes. His autem assatis circumfusi
 uelut ad mensam lambunt euaporatum ex illis fumum,
 ac uescuntur. ex cibo quidem tali aluntur. Potus autem il-
 lis est aër expressus in calicem, liquorem ex se ut rorē red-
 dens. Non egerunt autem, neque mingunt, neque per-
 fossi sunt ea parte qua nos. sed ne pueri quidem natibus
 rem obscenam præstant, uerum poplitibus supra suram.
 nam illic perfossi sunt. Pulcher apud illos abetur cal-
 uis, & sine coma, comatos autem abominantur. Apud
 eos uero, qui cometas inhabitant stellas, comati contra
 formosi habentur. Aduenerunt enim quidam quino-
 bis illorum mores narrauerunt. Barbam autem ad ge-
 nua demittunt, & in pedibus ungues non habent, sed
 unodigiti sunt omnes. In speciem caudæ brassicae na-
 tibus cuiusque illorum innascitur proluxa, semper germi-
 nans

γαστροκνη-
 μία
 δεινός τι τού-

Cometa.

ἄρρενων. γάμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι χθώνται. Οὐδ' ὄνομα γυναι
 κος ὅλως ἴσασι. μέγρι μὲν εὖ πέντε καὶ εἰκοσιμ' ἐπὶ τῶν, γαμῆτ'
 ἕκαστος, ἀπὸ τ' ἑκάστου, γαμῆς αὐτός. κύεσι δὲ οὐκ οὐδ' ἐν τῇ νηδύνι
 ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις. ἐπεὶ δ' αὖ γὰρ συλλαβῆς τ' ἐμβρύ),
 παχύνεται ἡ κνήμη, καὶ χθόνω ὑστερον ἀνατεμόντες, ὀζύγασσι νε-
 κρὰ, ἐκδίντες δὲ αὐτὰ πρὸς τὸν ἀνεμερ κεκηνότα, ἴωσιν ἰῶσι. το
 κῆ δ' εἰμοὶ καὶ ἐς τοὺς ἐλλύνας ἐκδίδει ἡ κερ φθί γαστροκνημίας
 τοῦνομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστρός κιοφορεῖ. μετ' οὖν δὲ τούτ
 ος ἄλλο διηγήσομαι. γὰρ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ καὶ
 λάρυνοι Δενδρίται. γίγνεται δὲ τ' ἔσπορ πύτορ. ὄρχιμ ἀνδρῶν
 παρ τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες, ἐν γὰρ φυτεύουσιν. ἐκ δ' αὖτ', δένδρον
 ἀναφύεται μέγιστον, σάρκινον, οἶον φαλλός. ἔχει δὲ καὶ κλάσας,
 καὶ φύλλα. οὐδὲ καρπὸς, ἐστὶ βάλανοι πεχυαῖοι τὸ μέγεθος. ἐπε
 δ' αὖ οὐδ' ἀπανθῶσι, ξυγῆσαντες αὐτὰς, ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώ
 πους. αἰδοῖα μὲντοι πρὸς αὐτὰς ἔχουσιν. οἱ μὲν, ἐλεφάντινα, οἱ δὲ
 πένκτες αὐτῶν, ξύλινα. καὶ διὰ πύτων ὀχεύουσι, καὶ πλοκάμους
 σι ταῖς γαμῆταῖς αὐτῶν. ἐπεὶ δ' αὖ δὲ γηράσῃ οὐδ' ἀνδρῶν, οὐκ
 ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὥς πρὸς καπνὸς διαλνόμενος, ἀντ' ἰγνέται. ἔσ
 φη δ' ὡς αὖ σιν ἡ αὐτῆς. ἐπεὶ δ' αὖ γὰρ ἀνακαίσσωσι, βαρύνουσιν
 ὀπῶσιν ἐπὶ τῇ ἀνθρώκω. πολλοὶ δ' παρ' αὐτοῖς εἰσιν ἐν τῇ αὖ
 ἐν πετόμυλοι. ὀπῶμυλοι δὲ, περικαθεσθέντες, ὥς πρὸς τῇ περὶ ἔα
 πεζαίμ, λάπτουσι τὸν ἀναδυμώμυλον καπνόν, καὶ εὐχαρύνονται.
 σίτω μὲν δ' ἔσφονται τοῖς αὐτοῖς. πολλοὶ δὲ αὐτοῖς ὄξιν, ἀντ' ἀπο
 θλιβόμενος εἰς κύλικα, καὶ ὑγρόν ἀνιῖς, ὥς πρὸς δρόστον. εὖ μὲν
 ἀπορρῶσιν, καὶ ἀφοδύνουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τέλει, ἡπερ ἡμεῖς. ἀλλ'
 οὐδὲ πλὴν σωσασίαν οἱ παῖδες ἐν ταῖς πυγαῖς παρέχουσιν, ἀλλ'
 ἐν ταῖς ἰγνύσιν, ὑπὲρ τῆς γαστροκνημίας. ἐκτ' γὰρ εἰσι τέκμη
 νοι. καλὸς δ' ὁ νομίζετ' παρ' αὐτοῖς, ἡμπερ ἡ φαλακρός καὶ ἄκομος
 ἦ. τοὺς δὲ κομήτας καὶ μυσάττονται. ἐπὶ τ' αὖ κομητῶν ἀσέρων,
 τοῖαντίον, τοὺς κομήτας καλοῦν νομίζουσιν. ἐπεὶ δ' ἡμερ γὰρ ἄνε
 οἱ καὶ περὶ ἐκείνων διηγοῦτο. καὶ μὲν καὶ γῆρας φύεσι, μικρόν
 ὑπὲρ τὰ γόνατα. καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πάν
 τες ἐστὶ μοιροδάκτυλοι. ὑπὲρ δ' τὰς πυγὰς ἐκάστω αὖτ', κρέμει ἐκ

nans, quæ & resupino cadente non frangitur. Emungūt & mel amarissimum, qui si quando uel labori insudant, uel luctantur, corpus lacte oblinunt, ut & calcus ex eo coaguletur melle paululum distillāte. Oleum autem ē cepis educunt, maxime pingue, ac redolens ut unguentū. Vineas habent plurimas, & aquæ feraces, uuarum autem acini sunt uelut grando quæpiam. & mihi quidem uidetur ubi uentus inciderit, uites illas quati, fractisque uitis grandinē huc ad nos mitti. Ventre ut saculo utuntur, in eum quantum cupiunt mittentes. Apertilis etenim uenter est illis, & iterum clausilis, neque in illo intestinum ullum, aut epar apparet, solum autem densus est intus & pilis obsitus, ita ut & paruuli ubi frigent, in eum subeant. Amictus autem diutibus quidē uitreus & mollis, cæteris æreus contextus. Nam ea loca metallorum sunt fœcunda, idemque aqua macerata metalla ut lanam exercent. Quales autem habeant oculos omnino non ausim scribere, ne forte me quis mentiri putet ob sermonis absurditatem, tamen & id quidē dicam. Oculos exemptiles habent, ut qui uelit suos exemptos seruet eos apud se donec illis ad uisum egeat, quos cum reposuit, cernit. Et multi cum forte proprios perdiderint, ab alijs mutantur, & uident. Sunt & locupletes qui plures habeant, occultos quidē & reconditos. Aures illis sunt platani folia, præter eos qui ex glandibus formantur. illi enim solum ligneas habent aures. Cæterum & miraculum aliud in regia conspiciatus sum. Speculum maximum supra puteum positum est, non adeo altum. In puteum si quis descendat, omnia audiet, quæ apud nos in terra dicuntur. Si uero speculum intueris, omnes quidē urbes, omnes que gentes uides, non secus ac si omnibus interesses. Tunc & ipse meos uidi, & patriam omnem, an uero & illi me uiderint, satis exploratum non habeo. Quod si forte quis non credet hæc ita se habere, cum eò perueniet sciet, me uera dixisse. Tunc salutato rege & ijs, qui

circa

πῆφικε μακρὰ, ὥς περ οὐρα, διάλασσα ἐς αἶ, καὶ ὑπὲρ ἀνὰ πῶ-
 ῖοντος, οὐ κατὰ λωμνίην. ἀπομύηοντα δὲ μέλι θριμύτατον. καὶ
 παρ' αὐτῆς πονῶσι, καὶ γυμνάζοντες, γάλακτι παρὰ τὸ σῶμα ἀλείφου-
 σιν, ὥς τε καὶ πυρὸς ἀπὸ αὐτοῦ πῆγνυται, ὁλίγον τὸ μέλι τῷ
 ἐπιστάξαντι. ἔλαμον δ' ἀποδύονται ἀπὸ τῆς ἡρομυμῶν πάνυ λιπα-
 ρόμην, καὶ ἐνὶ σῶμα, ὥς περ μύρον. ἀμπέλους δ' ἀπολλύει ἔχουσι ὑ-
 δροφόρους. αἱ γὰρ ῥαγάδες τῆς βοτρυῶν, εἰσὶν ὥς περ χάλαζα. καὶ
 μοι δοκεῖ ἐπερ' αὐτῶν ἐμπεισὼν ἀνεμῶν διασείσθαι τὰς ἀμπέλους
 ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς κατὰ πίπῃ καὶ χάλαζα, διαρραγῶντων τῶν
 βοτρυῶν. τῇ μὲν τοι γαστρί, ὅσα πῆρα χυῖνται, τιθέντες ἐν αὐτῇ, ὅ-
 σον δέονται. ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὐτῇ, καὶ πάλιν κλεσθὲς ὅστις.
 ἐντερον δὲ ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἥπαρ φαίνεται, καὶ τὸν το μόνον, ὅτι δια-
 σθῆα ἐντοσθε, καὶ λασίος ὅστις. ὥς τε καὶ τὰ νεογνὰ ἐπερ' αὐτῶν ῥί-
 γωσι, ἐς ταύτην ὑποδύεται. ἐοικὸς δ' τοῖς μὲν πλευσίοις, ὑαλί-
 νη, μαλακῇ, καὶ πῆρα πῆρα δὲ, χαλκῇ, ὑφαντῇ. πολυχάλακα γὰρ τὰ
 ἐκ τῆς χασίας. καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὑπὸ αὐτῶν ὑποβρέξαντες, ὥς
 περ τὰ ἔρια. περὶ μὲν τοι τῆς ὀφθαλμῶν, οἷους ἔχουσι, ὅκω
 μὲν εἰσὶν, καὶ τις με νομίσῃ φεύγειν διὰ τὸ ἀπίστον τοῦ λό-
 γου. ὅμως δ' καὶ τοῦτο ἐρῶ. τοὺς ὀφθαλμοὺς περιωρετοὺς ἔχου-
 σι. καὶ ὁ βαλόμενος ἐξελὼν τοὺς αὐτοῦ, φυλάτῃ ἐστ' αὐτῷ δεικ-
 νῆν ἰσθῆν. οὕτω δὲ ἐν δέμῳ, ὅρα. καὶ πολλοὶ τοὺς σφειέρας
 ἀπολείπουντες, παρ' ἄλλων ρησάμενοι ὁρῶσι. εἰσὶ δ' οἱ καὶ πολ-
 λούς ἀποδύοντας ἔχουσι, οἱ πλούσιοι. τὰ ὅσα δὲ, πλεονάζων
 φνῆα ἐστὶν αὐτοῖς, πλεονάζει τοῖς ἀπὸ τῆς βαλάνου. ἐκείνοι
 γὰρ μόνον ξύλινα ἔχουσι. καὶ μὲν καὶ ἄλλο διαίμα ἐν τοῖς βα-
 σιλείοις ἐδεασάμεν. κατὰ πῆρον μέγιστον κατὰ ἐν πῆρ φρεσίν,
 ὅτι πᾶν βασιλεὺς. ἀρ μὲν οὖν εἰς φρεσὶν κατὰ βῆτις, ἀκέραιον πάν-
 τῶν τῆς παρ' ἡμῶν ἐν τῇ γῇ λεγομένη. ἐὰν δ' εἴη τὸ κατὰ πῆρον
 ἀποβλέψῃ, πᾶσας μὲν πόλεις, πᾶντα δ' ἐθνη ὁρᾷ, ὥς περ ἐφ' ἑαυ-
 τοῖς. τότε καὶ τοὺς οἰκίους ἐγὼ ἐδεασάμεν, καὶ πᾶσαν τὴν πα-
 τρίδα. εἰ δ' ἀκέραιος με ἐώρα, οὐκ ἔτι ἔχω, ὅτι σφαλεὶς εἰσὶν. ὅς τις
 δ' ἀπίστῃ ταῦτα οὕτως ἔχῃ, ἀμ ποτε καὶ αὐτὸς ἐκείνους ἀλείψῃ,
 εἰσὶν ὥς ἀληθῆ λέγω. τότε δ' οὖν ἀπαρξάμενοι τὴν βασιλείαν, καὶ
 τοὺς αὐ-

qui circa illum erant, nauē ascendentes ferebamur. Abes
 unt autem mihi dona dedit Endymion, uestes quidem
 uitreas duas, æreas autem quinque, lupineamque pano
 pliam, quæ omnia postea in cæto amisi. Misit & nobiscū
 Equouultures mille, qui nos deducerent stadijs quingē
 tis. Nauigantes autem circa terram illam, prouincias qui
 dem plurimas & alias præterlapsi sumus, appulimus ues
 ro ad Luciferum nuper inhabitatum, ubi descendentes
 aquas hausimus. Hinc zodiacum introeuntes, ad leuam
 quidem solem prætergrediebamur, circa illius terræ mar
 ginem nauigantes. Neq; enim descendimus, & quidem
 socijs id summe cupientibus. Erat enim uentus, qui nos
 à terra propelleret, quanquam uideremus regionem fœs
 cundam, ac pinguem, & irriguam, ac bonorū multorum
 plenam. Atqui Nubecentauri, hi uidelicet qui Phaëthon
 ti militabant, speculati nos longe, ac delapsi uosauerunt
 ad nauem, quicq; socios esse didicissent, abiere, iam enim
 & Equiuultures discesserant. Nauigantes autem sequen
 ti nocte ac die, circa uesperam peruenimus ad lucernarū
 urbem (sic enim illam uocant) iam iter nostrum ad infes
 riora secantes. Hæc autē ciuitas medio inter Pleiades, ac
 Hyadas stellas aëre sita est, zodiacoq; multo inferior. Des
 cendentes autē neminem quidem inuenimus, lucernas ue
 ro multas decurrentes, & in foro & secus portū deambu
 lantes nōnullas quidē paruas, & ut ita dicā, egenas, ex
 magnis autē ac potentibus paucas, & has ualde illustres ac
 nobiles. Domus illis, & lychneones seorsum unicuiq; e
 rant, et hominum more appellabantur, & uocem emittē
 tes audiebamus, neq; nocebant, sed potius ad diuertendū
 inuitabant. Nos tamen formidare, nec nostrum uel
 unus apud illos cœnare, aut capere somnum est ausus.
 Palatium autem illis in mediā ciuitate extructum est,
 ubi per totam noctem earum sedet princeps, nomine u
 namquanq; compellans. Quæcunq; uero non paret com
 demnatur ad mortem ut transfuga. mors autem est ex
 tingui. Astantes autē nos considerabamus quæ fiebant
 simulq; lucernas respondentes audiebamus, causasque
 quare

λυχνοποι
 λος.

ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α΄

τοὺς ἀμφὶ αὐτὸν, ἐμβάντες, ἀνήχθη μὲν. ἐμοὶ δὲ καὶ δῶρα ἔδωκ'
 κερὸς Εὐρύκλειον, δῖο μὲν ἦν ὑαλίνω χιτῶνι, πέντε δὲ χαλ-
 κούς, καὶ πανοπλίαν δερμίνην. ἅπαντα γὰρ ἔθι κῆτε κατέλιπον·
 σωπέμπευ δ' ἡμῖν καὶ Ἱππογύντες χιλίους, πρὸς ἀπέμψοντας ἄρ-
 σαδίωρ πεντακοσίωμ. γὰρ δ' ἔθι παράπληρ, πολλὰς μὲν καὶ ἄλ-
 λας χώρας παρημίψα μὲν, προσέχου μὲν δὲ καὶ ἔθι ἑωσφόρῳ
 ἄρτι σωοικυζομένω. καὶ ἀποβάντες, ὑπερβύμεθα. ἐμβάντες δ'
 εἰς τὴν ῥωδίακόν, γὰρ ἄριστον περὶ ἡμῶν τὸν ἥλιον, γὰρ ἥδη πῶν γῆν
 παρὰ πλείοντες. οὐ γὰρ ἀπέβη μὲν, καὶ τοι πολλὰ ἦν ἑταίρων ἐ-
 πιδυμένων. ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἀφῆκεν. ἐβύμεθα μὲν τοὶ πῶν
 χώραν ἐνδοαλῆτε, καὶ τῶνα, καὶ εὐρύτρον, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν
 μεσῶν. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ νεφελοκένταυροι, μισοροφούντες πα-
 ρὰ ἔθι φάειδοντι, ἑωπῆσαν ἐπὶ πῶν ναῦν. καὶ μαδόντες γὰρ
 αὐτόνδους, ἀπεχώρησαν. ἦδη δὲ καὶ οἱ Ἱππογύντοι ἀπεκλήθησαν.
 πλείοντες δὲ πῶν ἐπιούσαν νύκτα, καὶ ἡμέραν, περὶ ἑ-
 σπέραν ἀελκόμεθα ἐς πῶν λυχνόπολιν καλεσμένην, ἥδη τὸν
 κάτω πλοῦν διώκοντες. ἡ δὲ πόλις αὕτη, κῆται μετὰ ξυ τὴν
 ἀδωμ, καὶ τοὺς ὑάδωμ ἄρτι. ταπεινότερα μὲν τοὺς ῥωδίας
 κού. ἀποβάντες δὲ, ἀνδρωπορὸν οὐδένα μὲν εὐρομὲν, λυχνους
 δὲ πολλοὺς περὶδόντας, καὶ γὰρ τῇ ἀγορᾷ, καὶ περὶ τὸν λιμὲν
 να διατρίβοντας. τοὺς μὲν, μικροὺς, καὶ ὥς περ εἰπεῖν, πέντε
 τας. ὀλίγους δὲ ἦν μέγαν, καὶ δυνάτῳ, πάντων λαμπροὺς,
 καὶ περιφανῆς. οἰκίσθες δ' αὐτοῖς, καὶ λυχνέωνες ἰδίᾳ ἐκάσθ' ὡς
 ποίωτο. καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὡς περ οἱ ἀνδρωποῖ. καὶ
 φωνῶν προεμνύων ἡκούον, καὶ οὐδέ μὲν ἡμᾶς ἡδύκων, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν. ἡμεῖς δὲ, ὅμως ἐφοβούμεθα. καὶ οὔτε
 διεπνῆσαι, οὔτε ὑπνώσασθαι ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχθεῖς δ' αὖ
 τοῖς γὰρ μέση τῇ πόλει πεποιήται. ἐν δὲ ὁ ἀρχὼν αὐτῶν, δὲ ὁ
 λης νυκτὸς ἀνέστη, ὀνομασί καλῶν ἕκαστον. ὅς δ' ἄρ' ἡμῶν ὑπάρ-
 κων, κατὰ δικαίαν ἀποδανῆν, ὡς λιπὼν πῶν τάξιμ. ὁ δὲ θά-
 νατός ὅστις σβεδίωται. παρὲς ὧς δὲ ὁ ἡμεῖς, ἑωρῶμεν τὰ γινώ-
 μιν, καὶ ἡκούομεν ἄμα τὴν λυχνῶν ἀπολογουμένων, καὶ τὰς αἰτίας

d λεγόντων,

*Aristophanes
in auib.*

quare abfuiſſent dicētes . Hic & lucernam noſtram agne
ui, & alloquutus rogabam, quomodo ſe haberent dome
ſtici noſtri, ea autem mihi omnia enarrauit . & noctem
quidem illam ibi manſimus . Sequenti uero die ſoluentes
ſecus nubes nauigabamus . Hic & Nephelococcygiam
uidimus urbem, uidētesq; admirati ſumus. neq; in eam
deſcendimus, non enim permittebat aura . Imperat autē
illis Coronus Cottyphionis filius . Tum ego Ariſtopha
nis poēta recordatus ſum, hominis quidem ſapientis &
ueri, ac in his quæ ſcripſit fruſtra non crediti . Tertia autē
ab illa die, & oceanum iam manifeſte uidebamus, terram
autem nuſquam, præter aërias illas, quæ iam ipſæ quidē
ignæ & micantes , mihi uidebantur . Quarta autem
die circa meridiem molliter aſpirante aura & ſubſidēte in
mare deponimur . Vt uero aquam attigimus , mire ac ſu
pra modum læti fuimus, & omnibus prandiū exiis quæ
ſuppeteabant exhibuimus , et deſcendentes natabamus .
erat enim tranquillum mare . Sed ut uidetur, ſæpenumero
mutatio in melius , maiorum malorum conſueuit eſſe
principium . Etenim nobis duos tantum dies feliciter na
uigantibus, illucente tertia ad orientem ſolem, repente be
luas uidemus , & cete cum multa alia , tum omnium ma
ximum , & quingentorum et mille ſtadiorum magnitu
dine . adueniebat autem hiāns , et mare procul turbans ,
ſpumæq; undiq; circūſuſum . Dentes exerebat phallis no
ſtris multo longiores , acutos omnes , ut pali , ac ebore
candidiores . Nos igitur cum poſtremū nobis mutuo ua
le dixiſſemus , & amplexi eſſemus , præſtolabamur , &
cum reſorberet, unā cum nauī ipſa nos deglutit . Non
autem contigit in dentes offendere , ſed per eorum rari
tem nauis delapſa intro decedit . Vbi autem intus fuimus
primo quidem obſcurum erat , & uidebamus proſus ni
hil . Tandem eo hiante uidemus cetum magnum , un
diſquaque altum latumque , & ciuitatis capacem , quæ
uel decem hominum milia capere poſſit . Erant præte
rea paſſim & parui piſces , & alia quædam animalia con
ciſa multa , nauiumq; uela , & anchoræ , et hominum oſſa ,
&

λεγόντων, δι' ἃς ἐβράδυνον. ἔνθα καὶ τὸν ἡμέτερον λύχνον ἐγνώ-
 ρισα. καὶ προσεπῶν αὐτὸν, περὶ τοῦ κατ' οἶκον ἐπωθανόμην, οὐ
 πως ἔχοιμεν. ὃ δέ μοι πάντα διηγήσατο. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκεῖ
 νῆν, αὐτὸν ἐμείναμεν. καὶ ἐπὶ αὐτῇ, ἄφαντες, ἐπλέομεν πλοῖον
 τοῦ νεφῶ. ἐν ᾧ δὴ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν πόλιν ἰδόντες, ἐ-
 θαυμάσαμεν. οὐ μὲν τοι ἐπέβημεν αὐτῇ, οὐ γὰρ εἶα τὸ πνεῦμα
 βασιλεῖς μὲν τοὶ αὐτῶν κορωνοὶ ὁ κοπιφίων. καὶ ἐγὼ ἐμνή-
 σθην Ἀριστοφάνους τοῦ ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφού, καὶ ἀλκιδοῦς, καὶ
 μάτῳ ἐφ' οἷς ἔγραψεν Ἀπισυμνύς. τρίτη δ' ἀπὸ ταύτης ἡμέρας,
 καὶ τὸν ὠκεανὸν ἠδὴ σποφῶν ἐωρῶμεν. καὶ δὲ οὐδ' αὖτε, πολλὴ γὰρ
 ἐν τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐταὶ δὲ πυρρῆς ἦσαν, καὶ ὑπεραυγῆς ἐφανταζόν-
 το. καὶ τὴν τρίτην δὲ περὶ μεσημβρίαν, μαλακῶς ἐνδιδόντες τὸ πνεῦ-
 ματος, καὶ σωζάνοντες, ἐπὶ τὴν θάλατταν κατέβημεν. ὥς δ' ἔ-
 ἴδατο, ἐφάνεσθαι, θαυμάσιον ὡς ὑπερκόμεθα, καὶ ὑπερχαίρο-
 μεν καὶ δέχομεν πάντες ἐν τοῖς πτόντων ἐποιέμεθα. καὶ ἀπορρί-
 ψαντες, ἐνυχόμεθα. καὶ τὴν ἔτυχε γαλήνη οὖσα, εἰς αὐτὸν τὸ πᾶν
 λαγρός. εἴκοι δ' ἀρχὴ καὶ μεζόνων γίνεσθαι πολλὰ καὶ ἡ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον μεταβολή. καὶ γὰρ ἡμεῖς δύο μόνους ἡμέρας ἐν ὑδασι πλεῖ-
 σαντες, οἱ δὲ τῆς ὑποφανείας, πρὸς ἀνίχνουσαν τὸν ἥλιον ἄφω-
 ρῶμεν θηρία, καὶ κῆτες, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ μέγιστον ἀπάν-
 των, ὅσον σαδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ μέγεθος. ἐπὶ
 δὲ κελυβόεντες, καὶ πρὸ πολλοῦ ταραχῆν τὴν θάλατταν, ἀφρῶν τε
 ρικλυζόμενον, καὶ τὴν δόδοντας ἐφαίνον, πολὺ τὸν παρ' ἡμῶν
 φαλῶν ὑψιλόφους. οἷσιν δὲ πάντας, ὡς πρὸ σκόλοπας, καὶ λυ-
 κοῖς, ὡς περ ἐλεφαντίνους. ἡμεῖς μὲν οὖν εἰς ὑδατορὸν ἀλλήλους προ-
 σθετόντες, εἰ περιλαβόντες, ἐμύομεν. ὃ δὲ ἦδὴ παρ' ἡμῶν, καὶ ἀναρ-
 ροφῆσαν, ἡμεῖς αὐτῇ κατέπαυμεν. οὐ μὲν τοι ἐφθασαυξάνεσθαι τις
 οἶσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀραιωμάτων ἡμεῖς εἰς τὸ εἶωσι διεξέπα-
 σεν. ἐπεὶ δὲ ἐνδορῆμεν, τὸ μὲν πρῶτον, σκότος ἦν, καὶ οὐδ' ἐν
 ἐωρῶμεν. ὕστερον δὲ αὐτὸ ἀναχανόντες, εἶδομεν κατὰ μέγα,
 εἰ πάντη πλάτῃ, καὶ ὑψηλὸν, ἰκανὸν μυριάσιν πόλιν ἐνοικῆν.
 ἔκοντο δ' ἐν μέσῳ εἰ μικροὶ ἰχθύες, καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία συγ-
 κκομμένα, καὶ πλοῖον ἰσία, καὶ ἄγκυραι, καὶ ἀνθρώπων ὅσας

& onera. Circa medium uero & terra & colles erant, ut
 coniicio, ex eo quem absorpserat limo, accumulati. Igi-
 tur & sylua in his innata erat, & arbores omnigenæ, ole-
 racq; accreuerant, ac cuncta cultis agris similia. circuitus
 autem terræ stadij ducenti & quadraginta. Erat autem ui-
 dere & marinas aues, laros, & alcyonas in arboribus nidi-
 ficantes. Tunc uero plurimū lachrymati fuimus. Deni-
 q; cum erexissem comites, nauem fulcimus, ipsiq; è silici-
 bus excitantes ignem, & accendentes, coenā ex his quæ
 aderant fecimus. Aderant enim omnigenum piscium car-
 nes, aquamq; adhuc ex Lucifero etiā habebamus. Ses-
 quenti uero exurgentes die, si quando hiasset cetus, non
 nunquam montes uidebamus, quandoq; solum coelum,
 quandoq; insulas. nam sentiebamus eum concite ferri ad
 omnem pelagi partem. Postquam autem mansione iam
 assueti eramus, accipiens è comitibus septem, deambula-
 bam per syluā, cuncta lustrare ac explorare uolens. Nec-
 dum quinq; stadijs totis digressus inueni sacellum quod-
 dam Neptuni, quemadmodum testabatur inscriptio, ac
 paulo post & sepulchra multa, et columnas desuper, iu-
 xtaq; fontem perspicuæ aquæ, et canis etiā latratum au-
 diuimus, longeque apparebat fumus, & domū quampiam
 coniiciebamus. Festinanter igitur accedentes, offendit
 mus senem & adolescentem, sedule ac diligenter sulcum
 quendam facientes, ac per eum aquam de fonte deriuantes.
 Læti ergo simul ac territi constitimus. illi uero idem
 & nobiscum merito passi, sine uoce steterē. Tandem ue-
 ro aliquando, qui uos estis aduenæ inquit senex, num ex
 marinis estis dijs, an infelices homines nobis similes? Ete-
 nim nos hoies, & in terra nutriti, marini nunc sumus, flu-
 ctuamusq; hac belua circumclusi, neq; quid de nobis sit sa-
 tis nouimus. mori qdē uidemur, uiuere tamē arbitramur.
 Ad hæc ego, et nos, inquā, ò pater adsumus hic hoies ali-
 unde profecti, ipsa cū nauī nuper absorpti. Accessim⁹ autē
 nūc uolentes scire, quæ in sylua sint, quō se habeant, multa
 enī nobis, et dēsa uisa est. Deus autē, ut uideat nos duxit te
 ut uiderem⁹, sciremusq; nos in hac belua inclusos esse, nō
 solos.

καὶ φοβία. καὶ μέτρον δὲ, ὅτι γῆ, καὶ λόφοι ἦσαν, ἐμοὶ δοκῶν, ἐκ
 τῶν ἰλῶν, ἢ κατέπινε σωζάνουσα. ὅλη οὖν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ δένδρα
 πάντοια ἐπεφύκει, καὶ λάχανα ἐκελευσάνηκε, καὶ ἕκαστα πάντα
 θέρμερα μύλοις. περὶ μὲν οὖν τὸ γῆς, σάδσιοι διακόσιοι καὶ τρεῖς
 ῥάκουσι. ἢ δὲ ἰδίῳ καὶ ὄρνεα τὰ θαλάττια, λάρες, καὶ ἀλκυνόνας
 ἐπὶ τῷ δένδρῳ νεοττεύοντα. τότε γὰρ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπακρύνοντο.
 ὕστερον δὲ ἀναστρέψας τοὺς ἐταίρους, πλὴν μὲν ναῦν ὑπὲς κρήνης, αὐ
 τοὶ δὲ τὰ πυρῆα σωξίφαντες, καὶ ἀνακύναντες, εἶπον καὶ ἐπὶ τῷ
 παρόντων ἐποιδμεθα. ἤρκετο δὲ ἄφθονα καὶ πάντοσ' ἀπὸ κρέατος
 ἰχθυῶν. καὶ ὕδωρ ἔτι δὲ ἐκ τῶν ἐσφοδρῶν εἰχόμενον. τῇ ἐπιούσῃ δὲ
 διανασταίνεις, εἴποτε ἀναχάνοι δὲ καὶ τοὺς, ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν ὅρην,
 ἄλλοτε δὲ μόνον τὸ οὐρανόν, πολλὰ δὲ καὶ κήρυκες. ὅτι ἡ ἀθανάτου
 θα, φερομένη αὐτῷ ὁξέως πρὸς πᾶν μέρος τοῦ θαλάττης. ἐπὶ δὲ
 δὲ ἐθάδες τῇ διαβίῃ ἐργιζόμεθα, λαβὼν ἐπὶ τῷ ἐταίρῳ, ἐκ
 βαδίζοντες πλὴν ὕλῃ, περὶ σκεπαστὰ πάντα βυλόμενοι. οὐκ
 δὲ ὅλως πάντεσσι διελθὼν σασίνας, εὖρον ἱερὸν ποσειδῶνος, ὡς ἐπὶ
 λαὸς ἐπιγραφῇ, καὶ μετ' οὐ πολὺ, καὶ τάφους πολλοὺς, καὶ σήλας
 ἐπ' αὐτῶν, πλῆθος τε, καὶ γὰρ ὕδατος διαγυγῆς. ἔτι δὲ καὶ κυλῶν
 ὑλακίῳ ἡκόσῳ, καὶ καπνὸς ἐφαίνετο πόρρωθεν, καὶ τίνα καὶ ἐπαυ
 λην εἰκάσομεν. πρὸς δὲ οὐκ ἐκ βαδίζοντες, ἐκείθεν πρὸς τὴν καὶ
 νεανίσκῳ, μάλα πρὸς τὴν πρῶτον ἀναστρέψοντες, καὶ ὕδωρ ἄπ' ἐ
 πὶ γῆς ἐπ' αὐτῶν διοχετεύοντες. ἡδύντες οὖν ἅμα, καὶ φοβηθέντες
 ἔστημεν. καὶ οἱ δὲ ταυτὸν ἡμῖν ὡς τὸ εἶδος παθεῖντες, ἀναυδοὶ πα
 ρεῖν ἡκούσαμεν. καὶ οὖν δὲ ὁ πρὸς τὴν ἐφ' ἡμῶν ἄρα ἐς τὸ ὥξινος
 πότερον ἐφ' ἡμῶν ἐναλίῳ διαμόνῳ, ἢ ἀνδρωποὶ δυσυχῆς, ἡμῖν
 παραπλήσιοι, ὅτι ἡμῶς ἀνθρωποὶ ὄντες, καὶ οὐ γὰρ ἔσφαίντες, καὶ
 θαλάττης γεγόναμεν, καὶ σωνηχόμεθα ὅτι πρὸς τούτῳ θη
 ρίῳ, οὐδ' ὁ πάρομεν, ἀκριβῶς ἐδότες. πεθάναι μὲν γὰρ εἰκάσο
 μεν, καὶ δὲ πισύνομεν. πρὸς ταῦτ' ἐγὼ εἶπον. καὶ ἡμῶς τοὶ ἀν
 δρωποὶ νεανίδες ὡς πατέρ' ἐσμὲν, αὐτοὶ σκάφη πρῶτον καταπο
 δέντες. προήλομεν δὲ καὶ, βουλόμενοι μακρὸν τὰ οὐ τῇ ὕλῃ
 ὡς ἔχον. πολλὰ γάρ τις καὶ λάσιον ἐφαίνετο. διαίμων δὲ ὡς
 ὡς εἴκεν ἡμῶς ἡγάγε, σέ τε ὁφορμύνας, καὶ εἰσορμύνας ὅτι καὶ

solos. Sed narra nobis tuam ipsius fortunam, quisquis es, & unde huc introieris. Is autē inquit, non dicam, neque quæ apud me sunt scietis, nisi prius hospitio recepti, ex præsentibus bonis fruamini, simulque acceptos nos duxit in domum. Cum autem nobis olera & glandes apposuisse, ac pisces, uinumque infudisset, postquam saturi fuimus rogabat quid nobis accidisset. Cui ego omnia, ut sese habebant enarraui, nimirum tempestatem illam, & quid in insula contigisset, tum nauigationem in aëre, atque bellum, cum reliquis alijs, usque ad id quod à ceto absorpti fuerimus. Ille uero supra modum admiratus, & ipse ex parte quid sibi contigisset enarrabat, aiebatque. Genere quidem hospites, sum Cyprius. Egressus autem ad mercatum cum filio quem uidetis, alijsque meis familiaribus multis nauigabam in Italiam, nauis quidem magna, ac uarijs mercibus onusta, quam forte in ore ceti dissolutam uidistis. Igitur in Siciliam usque feliciter nauigauimus. Inde uiolento flatu ablati post tertiam diem in oceanum delati fuimus. hic in cetum incidentes, et ipsa cum nauis ac comitibus absorpti, ceteris morientibus duo nos eualimus. Sepultis autē socijs templum Neptuno ereximus, eam quam uidetis agimus uitam. Olera quidem ex orto legimus, uescimur uero piscibus ac glandibus. Multa autē, ut uidetis, est sylua, & sanè uincas habet plures, è quibus nobis uinum exoritur dulcissimum, fontemque non minus optima quam frigidissima aqua. Lectulum autē substernimus è frondibus, ignemque succendimus copiosum, ad uolantesque uolucres accupamur, piscamur et uentos pisces, ad beluæ brachias sollicitatos. ubi abluimur si quando cupimus. etenim stagnum salsum est non procul, uiginti stadiorum circuitu, quod uis piscium genus continens, in quo & namus, & uauigamus parua in cimba, quam ipse compagi. Annos autem à ceti absorpti sepretem & uiginti numeramus. & alia quidem ut cunctique ferre possemus, sed incolæ, & uicini molesti uehementer sunt & onerosi, ferique & agrestes. Papæ inquam ego, & alij etiam sunt in ceto multi quidem, inquit, & inhumani, ac uisui deformes. Nam occidentalem, & extremam syluæ partem

μόνοι γὰρ θεοὶ δεκαθεῖς γινόμεθα θεοὶ θηρίω. ἀλλὰ φράτορ ἡμῖν τίω
σεαυτοὺς πύχλυ, ὅσους ὦν, καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθες. ὁ δὲ, οὐ πρότε
ροῦ ἔφη ἐρεῖν, οὐδὲ πένσεσθαι παρ' ἡμῶν, πρὶν ξενίωρ τῶν παρ' ὁν
τωρ μεταδ' ἔναι. καὶ λαβὼν ὑμᾶς, ἡγῶ ἐπὶ τῶν εἰκόνων. ἐπεὶ τῶν
τοῦ ἀνταρῆκ. καὶ σιβάδας ἐνεκορύμηντο. καὶ τὰ ἄλλα, θ' ἡρτιστο.
παρ' αὐτοὺς δὲ ἡμῖν λάχανά τε, καὶ ἀκρὸς ὀδῶν, καὶ ἰχθυῖς, ἐπὶ δὲ ἐ
οῖνον ἐγχείας, ἐπεὶ δὲ ἴκανῶς ἐκορέσθημεν, ἐπαυθάνετο ἃ ἐπεσόν
θημεν. καὶ γὰρ πάντα ἐξῆς διηγεσάμεν, τότε χαμῶνα, καὶ τὰ γὰρ
τῆ νήσω, καὶ τὸν γὰρ θεοὶ ἀεὶ πλῆθ' ἐν, καὶ τὸν πλεονομ, καὶ τὰ ἄλλα
μέχρι οὗ ἐς τὸ κῆτ' ἐκαταδύσεως. ὅς ὑπερβαυμάσας, καὶ αὐτοὺς
γὰρ μέγα τὰ καθ' αὐτὸν διεξῆκε, λέγω, δ' ἡ γῆρος ἐμὶ ὧς ἔξεναι, καὶ
πρὶος, ὅρμηθ' ἐς δὲ κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τ' παρ' ἰσθμοῦ μετὰ παυδ' ὅς
ὁμ ὁρᾶτε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν, ἐπλεονομ εἰς Ἰταλίαν, ποικί
λομ φορτίον κομίζω ἐπὶ νεῶς μεγάλης, ἢ ἐπὶ σόματι τοῦ κήτους
διαλελυμῶν ἴσως ἐωράκατε. μέχρι μὲν οὖν σικελίας, εὐτυχῶς
διεπλεύσα μὲν. ἐκῆθε μὲν ἀρπαδιέντες ἀνέμω σφοδρῶ, ξηταῖοι
ἐς τὸν ὠκεανὸν ἀπῆλθον μὲν. ἔνθα θεοὶ κῆτε περιτυχόντες, καὶ αὐτὰν
δροὶ καταποθόντες, δύνῃ μεθ' ἐπὶ ἄλλων ἀποθανόντων, ἐσώθη
μεν. δάφναις δὲ τοὺς ἐταῖρους, καὶ ναὸν θεοῦ προσφθῶν διημάμεν
νοὶ, τὸ τοῦ τὸν βίον ζῶμεν, λάχανα μὲν κηπεύοντες, ἰχθυῖς δὲ σι
τῶ μὲν, καὶ ἀκρὸς ὀδῶν. πολλὰ δὲ ὡς ἐρᾶτε ἡ ὕλη. καὶ μὲν καὶ ἀμπέλους
ἐχὶ πολλὰς, ἀφ' ὧν ἡδίστος οἶνος γίνεται. καὶ τῶν πηγῶν δὲ ἴσως
εἴδετε καλλίστην ψυχροτάτην ὕδατος. ἐν δὲ ἀπὸ τ' φύλων πο
οῦμεθα, καὶ πῦρ ἀφθονομ καίομεν, καὶ ὕδρα δὲ θηρίον μετὰ εἰσπετό
μενα, καὶ ζῶντας ἰχθυῖς ἀρξένομεν, θ' ἰόντες ἐπὶ τὰ βραγχία τ' θη
ρίων, ἔνθα καὶ λουόμεθα, ὅπου τὰν ἐπιθυμῶμεν. ἐν δὲ καὶ λίμνην οὐ
πορῶν ὅστις ἀλμυρὰ, σαρδίωρ εἰκοσι τῶν πρὶ μεθ' ὅν, ἰχθυῖς ἐχέουσα
παντοδ' ἀπ' ὅς. γὰρ καὶ νιχόμεθα, καὶ πλέμεν ἐπὶ σκάφους μικρῶ, ὅ
ἐγὼ ἐναυπησάμεν. ἐπὶ δὲ ἡμῖν ὅστις κατὰ πόσιν ταῦτα, ἐπ' αὐτῶν, καὶ εἰ
κοσι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα, ἴσως φέρειν διωάμεθα. οἱ δὲ γαίοντες ἡμῖν, ἐ
πάρκοι, σφόδρα χαλεροί, καὶ βαρεῖς εἰσι, ἀμικτοί τε ὄντες, καὶ ἄ
γριοι. ἢ δ' ἐφ' ἑω, καὶ ἄλλοι ἄνεις εἰσι γὰρ θεοὶ κῆτε, πολλοὶ μὲν οὖν
ἐφ' ἡμῶν, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν γὰρ ἐσπερία, καὶ
οὐράια

Tarichanes.

Tritonomēdites.

Paguradæ.

Plittopodes

partem, Tarichanes inhabitant, gens oculis angustis, & facie Carabea, bellatrix, temeraria, ac mordax. Aliam quæ ad dextrum est latus, Tritonomēdites tenent, superioribus quidē partibus hominibus similes, inferioribus uero felibus. Atqui alijs minus immites sūt. Ad leuā uero Carcinochires, & Thynocephali, mutua inter se amici & foedere iuncti. Mediterraneā deniq; Paguradæ, ac Plittopodes, genus bellicum, ac celerrimum. Quæ ad orientem, ad beluæ uidelicet os uergunt, deserta ut plurimū sunt, & à mari stagnantia. tamen et hæc ego teneo. uecti gal pendens Plittopodibus, ostrea quingenta. Hæc autē sic se habet regio. Nos autem prospicere oportet, quomodo possimus tot cum gentibus congregi, & quo iure uiuere. Quot, inquam ego, omnes hi? Plures, inquit, mille. armis autem quibus utuntur nullis, inquit, nisi piscium ossibus. Igitur, inquā ego, feliciter dimicabimus, si nos his bello congregiamur, utpote nos armati cum inermibus. Si enim eos superabimus, posthac sine timore uiuimus. Quæ ut probauimus, abeuntes ad nauem accingebamur. Belli autem causa futura erat, quod pensio nō per solueretur, iam pacti tempore imminente. Et illi quidem misere, tributa postulantes, is uero superbe respondens, nuncios persequutus est. Primi igitur Plittopodes & Paguradæ Scintharo (sic enim uocabatur) indignati, cum tumultu ingruiebant. Nos uero aggressum præuidentes stetimus armati, insidias statuentes hominum quinque & uiginti. Præceptum autem erat his qui ex insidijs erant, ubi prætergressos hostes uidissent insurgerent, quod et fecere. Nam insurgentes à tergo cædebant illos, nos uero & ipsi uiginti quinque (siquidē Scintharus eiusque filius commilitabant) obuiauimus, committentesque manum ira & uiribus decernebamus. Denique conuersos in fugā, ad suas usque latebras insequuti sumus. Cæsi autē ex hostibus sunt nonaginta, è nostris uero unus, & gubernator, tergum triglæ costa perossus. Die igitur illa & nocte maximus in prælio, trophæumque statuimus, arida Delphini spina in sublimē erecta. Sequenti uero die aderant & alij, quæ

οὐραία τ' ἔλκε, τοριχᾶνες οἰκίσαιμ, ἔθνος ἐγχελυωπὸν, ὧ καρθε
 πρόσωπρμ, μάχιμον, κὶ θρασὺν, κὶ ὠμοφάτον. τὰ δὲ ῥ' ἑτέρας πλευ
 ρᾶς, κὶ τὸν διεξιὸν τοῖχον, τριπλὸν ὠμὸν δὴτες, τὰ μὲν ἄνω, ἀνθρώ
 ποις εἰκότες, τὰ δ' ὑπὸ κάτω, τοῖς γαλεώταις. ἤτηρ μὲν τοὶ ἄδικοί
 εἰσι τῶν ἄλλων. τὰ λαοὶ δ', καρκινόχερες, καὶ οὐνοκέφαλοι, συμ
 μαχίαν τε, καὶ φιλίαν πρὸς ἐκείτους περικυβέτοισι. τὴν δὲ μεσὴν
 γαυρμ, νέμον δ' Παγυράδαι, καὶ τιτῶν ποταμὸς, γένεσ' μάχιμον, καὶ
 δρομικώτατον. τὰ ἔωα δ' πρὸς αὐτῶν ὄρε' ὀρεῖσιν, τὰ πολλὰ μὲν
 ἔκμαρξαι, προσκυλόμενα τῇ θαλάτῃ. ὅμως δ' ταῦτα ἐγὼ ἔχω,
 φόρον τιτῶν σιμὺν ποταμῶν ἐκαστ' ἔτις, ὅσους πεντακάσια. τοιαῦ
 τὰ μὲν ἡ χώρα ἐσίμ. ἡμᾶς δὲ χεῖρ ὄρε' ὅπως δυνασάμεθα τοσούτοις
 ἔθνεσι μάχεσθαι, κὶ ὅπως βιοτεύτομεν. πόσοι δ' ἐφύω ἐγὼ οὔτοι
 πάντες εἰσι, παλαιοὶ ἐφ' ἡμεῖς. ὅπλα δὲ τίνα εἰσὶν αὐτοῖς; οὐ
 δὲ ἐφ' ἡμεῖς, πολλὸν ὅσα τῶν ἰχθύων. οὐκ ἔμ' ἐφύω ἐγὼ, ἄρισ' ἂν ἔχοι
 διὰ μάχης ἐλθεῖν αὐτοῖς, ἅτε οὔσιν ἀνόπλοις, αὐτοὺς γε ὥπλισ
 μέντες. εἰ δ' ἐκράτῃσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς τοιοῦτον οἰκήσομεν. ἐδο
 ξε ταῦτα. ὧ ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, παρεσκευασμένοι. αἰτία δ' τῷ
 πολέμῳ ἐμελλεῖν ἔσθαι, τ' φόρον οὐκ ἀπόδοσις, ἥδη δ' προθεσμία
 ἐνεώσκησεν. κὶ δὴ οἱ μὲν, ἐπεμπερ, τ' δασμόν ἀπαυτῶντες, ὁ δὲ ὑπὸ
 πῆλκῳ ἀπεκρινόμενος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους. πρῶτον οὖν οἱ τιτῶ
 ποταμὸς, κὶ οἱ παγυράδαι, χαλεπαίνοντες ὄρε' ἐκινθάρω, ἵτο δ' ἐκα
 λῆτο, μετὰ πολλῶν θορύβων ἐπήεσαν. ἡμεῖς δὲ, τὴν ἐφοδὸν ὑπο
 πείνοντες, ὄρε' ἀνελθόντες, ἀνεμένοντες, λόχον τινὰ προτάξαντες
 ἀνδρῶν πέντε, ὧ εἴκοσι. εἴρητο δὲ αὐτοῖς ἔν τῇ ἐνέειρᾳ, ἐπιδάμ
 ῖν ὁσὶν παρεκλυθότας τοὺς πολέμιους, ἐπανίστασθαι. κὶ οὕτως ἐπὶ
 ἦσαν. ἐπανασάντες δ' ἐκτόσιν ἐκστῆσαν αὐτοῖς. κὶ ἡμεῖς δ', κὶ αὐτοῖ,
 πέντε κὶ εἴκοσι τ' ἀριθμὸν ὄντες, κὶ δ' ἐκ τῶν σκίνθαρων, κὶ ὁ πᾶς αὐτ'
 σωσενταύοντο, ἡντιάζομεν. κὶ συμμίσξαντες θυμῶν, κὶ ῥώμῃ, δι' ἐ
 κινδυνώμεν. τέλος δ', ἔσπευον αὐτ' ποικιλάμενοι, κατεδίωξάμεν, ἄ
 ρει πρὸς τοὺς φωλίδας. ἀπέθανον δ' τ' μὲν πολέμιον, ἐβδόμῃ κούρῃ κὶ
 ἐκάτῃ. ἡμῶν δ', εἰς, κὶ ὁ κυβερνήτης ἑλγῆς πλοῦντα διὰ τῆς τοῦ με
 τὰ φρεν', ἐκείνῳ μὲν οὖν τὴν ἡμέραν, κὶ τὴν νύκτα, ἐπικυλισάμεθα τῇ
 μάχῃ, κὶ ἔσπομαρ ἐσῆσάμεν, ῥάχι μ' ἐκράμ δελφίνος ἀναπῆξαντες. τῇ

quæ facta fuerant sentientes. Dextrum quidē cornu Tarichanes, quos & Pelamus ducitabat, laeuum Thyncephali, medium Carinochires tenebant. nam Tritonoz mendites quiescebant, neutri parti addicti. Nos uero cōgressi apud Neptuni templum obuiauius, manumq; conseruimus, multo clamore usi. Resonabat autem cētus, ut antra solent. His item in fugam uersis, erant enim expediti undiq; & in syluā fugatis, ex illo terra potiri sumus, neq; post multum præcone missō, sustulerunt suos in bello mortuos, foedera & amicitias postulātes. Nobis uero de amicitia uel foedere non est uisum, sed postera die conuersi in eos, funditis omnes cecidimus, præter Triton mendetes. Siquidē hi ut uidere quæ contigerant, dilapsi per per ceti branchias defiliere in mare. Igitur prouinciam ingressi iam hostibus uacuum de cætero absq; timore habitabamus, palæstris, alijsq; gymnasijs plurimum ac uenationibus dediti. Quandoq; uineas exercebamus aut ex arboribus poma legebamus, omnino his similes, qui in maximo & ineuitabili carcere conclusi delictijs & uoluptatibus indulgent. Annum autem et menses octo ibi exegimus. Nono autem mense, quinta die mensis, circa secundum oris hiatum (tunc enim id semel unoquoq; anni tēpore faciebat, ita ut nos coniectura assequeremur, quatuor ea esse anni tempora) Ad tertium igitur, ut prædiximus, oris hiatum, confestim uocem ac tumultum audiebamns, ut nautarum præcipientium ac remigantium. Turbati igitur ad ipsum bestiae os prorepsumus, stantesq; intra dētes aspiciebamus oīa, spectaculum, quod quidē uiderim inuisitatissimum. Hoīes magnos dimidij stadij statura, magnis insulis nō secus q̃ triremibus nauigātes. & quanq; scīā me non uerissimilia narrare, dicā tamen. Insule erant in longū qdē porrecte, arduę tamen, singule centum stadiorū ambitu, in quibus nauigabāt ex uiris illis circiter uiginti octo. Horum aliqui utrinq; insulae lateribus insidentes ordine remigabant, cupressis magnis, ipsis cum ramis ac frondibus, tanquā remis. Ponē autem ad ipsam puppim, ut uidebatur, gubernator, ut in colle quodam
sublimi

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

Ὑσεραίᾳ δὲ, καὶ οἱ ἄλλοι αἰδοῦμενοι, πρῶτον, ὅτι μὴ δεῖον κέραιας
 ἔχοντες οἱ Ταριχᾶνες. ἤγουν δὲ αὐτῶν Πήλαμος, τὸ δ' εὐώνυμον
 οἱ Κυνοκέφαλοι. δ' μετὰ δὲ, οἱ Καρκινόχαρες, οἱ γὰρ Τριτωνομυδῶν
 δῆτες, πλὴν ἡσυχίαμ ἦγον, οὐδετέρους συμμαχῆν προαιρέμενοι.
 ἡμεῖς δὲ, προαπαλήσαντες αὐτοῖς περὶ τὸ Ποσειδώνιον, προσέμι-
 ξάμεν, πολλὰ βοήθῳ ῥώμενοι. ἀντήχθη δὲ τὸ κῆτος, ὥς περὶ τὰ πᾶν
 λαοῖα. ξεφάμενοι δὲ αὐτοὺς, ἅτε γυμνήτας, καὶ ἀκατάβλητοις ἐς
 πλὴν ὕλῃν, τοιοῦτον ἐπεκρατέμεν ὅτι γῆς. καὶ μετ' οὐ πλὴν κήρυκας
 ἀποσείλαντες, νεκρὰς τε ἀνθρώπων, καὶ περὶ Θελίας διελέγοντο.
 ἡμῶν δὲ οὐκ ἐδόκει ἀνένδοτος, ἀλλὰ τῇ Ὑσεραίᾳ χωρήσαντες ἐπ' αὐ-
 τοὺς, πάντας ἄρ' ἰωθ' ἐξέκοψαμεν, πλὴν δὲ Τριτωνομυδῶν ἦσαν.
 οἵτοι δὲ ὡς εἶδον τὰ γινόμενα, διαδραμύντες ἐκ τῆς βαρυγῶν
 ἀφῆκαν αὐτοὺς εἰς πλὴν θάλασσαν. ἡμεῖς δὲ πλὴν χῶραμ ἐπελθόν-
 τες, ἐκέρμεν ἡδὴ οὖσαν, τῇν πολέμιον τὸ λοιπὸν ἀδέως κατ' ἑκοῦ
 μεν, τὰ πολλὰ γυμνασίους τε καὶ κυνηγεσίους ῥώμενοι, καὶ ἀμ-
 πελουργόντες, καὶ τὴν καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῆς δ' ἐνδ' ἡμῶν
 καὶ ὅλως, ἐφ' ἡμῶν τοῖς ἐν δεσποτικῇ μεγάλῃ καὶ ἀφύκτῳ
 ξυφῶσι, ὅτι λελυμένοις. ἐνιαντὸν μὲν οὖν, καὶ μῆνας ὅκτωι τὸν δ' ἐν
 γομῶν τὸν ἑξοπορ. ὅθι δ' ἐν ἄνω μνηί, πῆμπτῃ ἰσαμυδῶν, περὶ πλὴν
 δευτέρῃ τῆς σόματος ἀνοίξιμ, ἀπαξ γὰρ δ' ἡ τὸ πᾶν καὶ πλὴν ὥραμ ἐν
 κασίῃ ἐπ' αὐτὸ τὸ κῆτος, ὥς τε ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοίξεις τεκμαίρεται
 τὰς ὥρας, περὶ οὖν πλὴν δευτέρῃ ὥς ἐφ' ἡμῶν ἀνοίξιμ, ἀφ' ὧν βοήτε
 πολλὰ, καὶ θόρυβος ἠκούετο, καὶ ὡς περὶ κελεύσματα, καὶ εἰρεσίαι.
 ταραχθέντες οὖν, ἀνερπύσαμεν ἐπ' αὐτὸ δ' σόμα τὸν θῆρος. καὶ
 σάντες ἐντὸς τῆς δ' ὀνύτω. καθεωρώμεν ἅπαντα. ὅμ' ἐγὼ εἶδον θε-
 αμάτων παραδοξότατον, ἀνδρας μεγάλους ὅσον ἡμισαυγῆας
 τὰς ἡλικίας, ἐπὶ νήσω μεγάλῃ προωλιόντας, ὥς περὶ ἐπὶ τῇ
 ῥῶν. οἷον μὲν ἀπίσους ἐοικότα ἴσμεν. λέξω δ' ὁμῶς. Νῆσοι ἴσαν
 ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πᾶν δὲ ὑψηλαί, ὅσον ἐκατὸν σταδίῳ ἐκάστη πλὴν πε-
 ρὶ μέτρον. ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἰκοσι καὶ
 ὀκτώ. τῶν δὲ οἱ μὲν παρ' ἐκάτερα τῆς νήσου καθήμενοι, ἐφ' ἑξῆς ἐκωπῇ
 λάττον, κυτῆσι τοῖς αὐτοκλάσις μεγάλας, καὶ αὐτοκόμοις, ὥς περὶ
 ἐρεῖ μοῖς. καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ πρὸς μνη, ὥς ἐδόκει, κυβερνήτης ἐπὶ λόφῳ
 ὑψηλῷ

sublimi stabat, aereū regens gubernacu'lū, lōgitudine sta-
 dij unius. Ad prorā uero ex his armati circiter quadragin-
 ta pugnabāt, hominibus, prāter comā, omnino similes.
 Ipsa enim coma ignis erat, et ardebat, ut galcarū usu nō fa-
 nē opus eiſet Pro uelis uero uentus in ſyluā incidens, quē
 plurima cuiq; inerat, ſinuabat inſulā & deſerebat, quō gu-
 bernator ipſe cupiebat. Erant et in his praeſecti ad remigi-
 um incitantes, ac ocyus mouebantur, quemadmodum
 longae naues conſueuerunt. Primum igitur duos uide-
 bamus aut tres, poſtremo autē ſexcenti apparuere, ſtan-
 tesq; ſeorſum commitebant praeliū ac pugnabāt. Multae
 quidē inter ſe commiſſae obtritae ſunt, multeq; diſſolutae
 ſubmerſe ſunt. Aliae connexae certabant fortiter, neq; faci-
 le ab inuicem ſoluebanſ. Qui autē ad prorā conſtituti
 pugnabant, omnē oſtendebant indiſtriā, conſcendētes
 & cēdentes, neminē autē uiuum ceperunt. pro ferreis au-
 tem roſtris polypos magnos inuicem cōnexos iaciebāt,
 qui & ſyluis complicati tenebāt inſulas. Iaciebant etiā
 ac cādebant oſtreis, quorū unū currū impleat, & ſpōgijs
 iugereis. Hos autē ducebat Aeolocētaurus, illos Thalaſſo-
 ſopota. Pugnare autē ipſis, ut uidebat, contigit prēdae gra-
 tia, etenī dicebat Thalaſſopot:s multos Aeolocētauri del-
 phinorū greges ſurripuiſſe, ut erat audire, ex eo q; ſibi in-
 uicem exprobrarent, & regum nomina conclamarent.
 Tandem uicerūt qui ab Aeolocentauro ſtabant, & inſu-
 las ſubmerſerunt centum circiter & quadraginta, tresque
 ipſis unā cum hoībus ceperunt. ceterē uero puppi colliſa
 fugerunt. Sanē hi paululū illos inſecuti, ueſpere factō ad
 naufragia cōuerſi, plurima obtinuerē, ſuaq; recepere. Ete-
 nim inſulae nō minus octuaginta perierant. Statuerunt
 autē trophaeum inſularis pugnae in capite ceti, unam ex ho-
 ſtium inſulis ſuspendētes. Nocte quidē illa circa beſtiam
 cōmorati ſunt, retinacula ad illam alligantes, & ancoris
 non procul factis. Nam utebātur ancoris magnis uitreis
 fortiffimis. Poſtera autē die ſupra ceti tergū litantes ſuos
 q; ibi tumultantes abiere leti, et ut pæana canentes. Hac
 igitur in inſulari pugna geſta ſunt.

Aeolocē-
 taurus.
 Thalaſſo-
 pots.

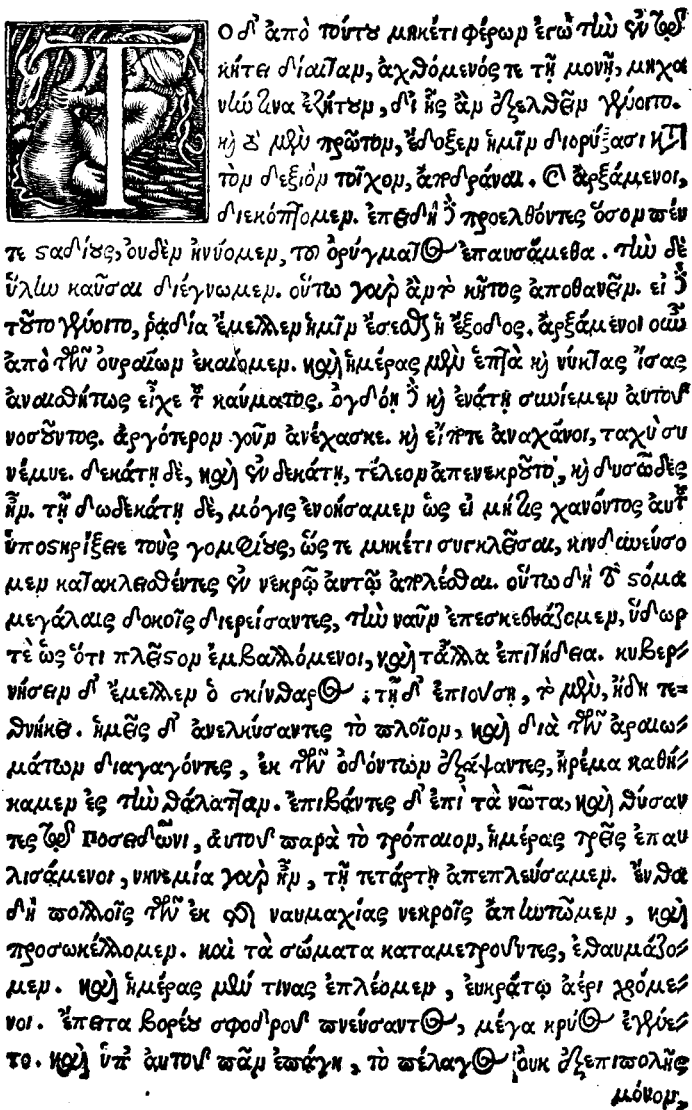
ὑψηλῆς ἐσθήκης, χαλκῶν ἔχων πηδάλιον, σαλιαῖον τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ
 τὸ πρῶτα ὅσοι περὶ ἀρκούντα ὠπλισμένοι αὐτὸ ἐμάχοντο, πάντες οἱ
 τότε ἀνθρώποις, πολλὸν τὸ κόμμε. αὐτὴ δὲ, πῦρ ἦν, καὶ ἐκαίετο. ὥς τε
 οὐδὲ κορυθῶν ἐδείκνυτο. ἀντὶ δὲ ἰσίου, ἀνεμὸς ἐμπέπῳ τῇ ὕλῃ, πολλὰ
 λῆ ἐνδύσῃ ἐνέκασθαι, ἐκόλπυτε αὐτῶν, ὅτι ἔφερε πλὴν νῆσον, οἱ θάλασσαν
 ὁ κυβερνήτης. κελυθῆς δὲ ἐφασκίκε αὐτοῖς. καὶ πρὸς πλὴν εἰρε-
 σία μὲν ὀξείως ἐκινῶντο, ὡς πρὸς τὰ μακρὰ τὸ πλοῖον. τὸ μὲν αὖ πρῶτον
 δύνει ὁ ἔκτος ἐρωῶμεν. ὕστερον δὲ ἐφάνησαν ὅσοι ἐξακόσιοι. καὶ δια-
 σάντες, ἐπλάμεν, καὶ ἐναυμάχων. πολλὰ μὲν οὖν ἀντὶ πρῶτον σω-
 ράσαντο ἀλλήλους, πολλὰ μὲν καὶ ἐκβληθῆσαι κατέδυντο. αἱ δὲ συμ-
 πλεκόμεναι, καρτερῶς διηκονίζαντο, ὅθεν ῥαδίς ἀπελύντο. οἱ δὲ
 ἐπὶ τὸ πρῶτα τεταγμένοι, πᾶσα μὲν ἐπεδείκνυντο προθυμία, ἐπε-
 βαίνοντες, καὶ ἀναεργεῖς. ἐλῶν δὲ οὐδεὶς. ἀντὶ δὲ χερσὶ σιδηρῶν,
 πολὺν πρὸς μεγάλως ἐκτεταμένους ἀλλήλους ἐπεβρίπτην. οἱ δὲ, πε-
 ριπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ, κατ' ἄρχον πλὴν νῆσον. ἐβαλλον μέντοι, καὶ ἐπὶ
 ἔξω κομὸν ὀξείως τε ἀμαξοπλαθεῖσι, καὶ ἀπὸ γοῖς πλεθραίοις. ἡ γὰρ
 το δὲ τὸ μὲν, Αἰολοκένταυρος, τῶν δὲ, θαλασποτότης, καὶ μάχη αὐ-
 τοῖς ἐγγεγύκτο, ὥς ἐδόκει, λείας ἔνεκα. ἐλίγετο γὰρ ὁ θαλασποτό-
 τας πολλὰς ἀγέλας δελφίνων τὴν Αἰολοκενταύρου ἐκλακάνει, ὥς
 ἦν ἀκρόν ἐπικαλόντων ἀλλήλους, καὶ τὰ ὀνόματα τὴν βασιλείαν ἐπι-
 βοωνμένων. τέλος δὲ, νηῶσι μὲν οἱ τὴν Αἰολοκενταύρου. καὶ νῆσους τε τὸ
 λεμῖον κατέδυναν ἀμφὶ τὰς πεντήκοντα καὶ ἑκατόμ. καὶ ἄλλας
 ἔκτες λαμβάνονσι αὐτοῖς ἀνδράσι μ. αἱ δὲ λοιπαί, πρὸς μὲν μακρὰς
 μιν, ἐφθον. οἱ δὲ, μέγα δυνὸς δυνάστες, ἐπεδ' ἡ ἐσπέρα ἦν, ἔξα-
 πόμεινοι πρὸς τὰ ναυάγια, τὸ πλοῖον ἐπεκράτησαν, καὶ τὰ ἑαυτὸ
 ἀνείλυντο. καὶ ἐπὶ ἐκείνῳ κατέδυσαν νῆσοι οὐκ ἐλάττω τὸ γοῖον
 τα. ἔσσαν δὲ καὶ ἔξω κομὸν τὴν νησομαχίαν, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὴν κήρυ-
 μίαν τὴν πολέμῳ νῆσον ἀνασφύραντες. ἐκείνῳ μὲν οὖν πλὴν νῆ-
 κτα περὶ τὸ θηρίον ὑπλίσαντο, ὁρῶντες αὐτὸ τὰ ἀπὸ γοῖα, ὅτι ἐπὶ
 ἀγκυρῶν πλοῖον ὀρμισάμενοι, καὶ ἐπὶ ἀγκυραῖς ἐκκῶντο μεγὰ
 λαις, ὑαλίναις, καρτεραῖς. τῇ ὕστερά δὲ ὄνσαντες ἐπὶ τὴν κήρυ-
 τὸν οἰκίαν θάψαντες ἐπὶ αὐτῇ, ἀπέπλεον ἡδόμενοι, καὶ ὥς πρὸ παι-
 νας ἄδοντες. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ πλὴν νησομαχίαν γινόμενα.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COMMEN-
TARIVS SECVNDVS.

Interea non iam amplius illum ferens in ceto uictum, mansionisq; illius tædio affectus, quærebam quam arte nobis pateret exitus. Et primum quidē non inutile uisum, ad dextrum latus fodere, perque defossum foramen tentare fugam. Incipientes igitur pertundebamus. Vbi uero progressi ad quinque stadia effodimus, nihil proficientes ab opere destitimus. Tum syluam exurere uisum est, ut sic cetus moreretur. quod si fieret, facile liceret egredi. Igitur ab extremitate incipientes cōburebamus. & dies quidem septem, ac totidem noctes calorem non sensit. Porro octaua ac nona intelleximus illum ægrotare, quum hīc habet non solita cum uehementia, cum neq; hiatum suspēdebat ac protrahebat, sed confestim comprimebat. Decima autem & undecima moriebatur, ac male olebat. At duodecima uix sensimus periclitari nos, & in cadauere concludi, nisi hīante ceto cuneos submitteremus, quo fauces in posterum non præcluderentur. Itaque maximis trabibus illius diuulso ore nauem parabamus, aquæ plurimum inferentes, & ad necessitatem cætera. gubernator futurus erat Scintharus. Postera autē die iam ille mortuus erat. Nos uero attrahentes nauem, & per raritatem dentium educentes, ac explicantes, leniter in mare demissimus. Ascendentes autē in dorsum apud trophæū Neptuno immolauimus, ibiq; tribus diebus mansimus (erat enim tranquillitas) quarta uero nauigātes abcessimus. Hinc nos multis ex nauali pugna cadaueribus obuiuimus, & impēgimus, ubi & corpora dimensi mirabamur. Diebus aut quibusdam nauigauimus multa aëris tēperie uisi, tandē uiolento spirante Borea frigus magnū secutum est, ab eoq; totum glacie astrictum est pelagus,
non

ΔΕΥΤΕΡΟ Σ.

non modo in superficie, sed & in profundum & alte, ad passus trecentos, ut descendentes super glaciem curremus. Quum autem uentus perstaret, neq; amplius ferre possemus, tale quiddam commenti sumus. Qui uero in ea re consiliū dederat erat Scintharus. Igitur in aquam antrum maximum fodientes, in eo latitauimus diebus triginta, ignemque accendebamus, ac uescebamur piscibus. siquidem fodiendo plurimos inueniebamus. Vbi uero commeatus defecit, egressi infixam nauem euulsimus, ac uelum expandimus, trahebamurq; , ut nauigantes molliter ac leniter per glaciem delapsi. Quinta autem die tepore glaciēs soluebatur, iterumq; omnia in aequam soluta. Iam uero & circiter stadia trecenta nauigaueramus, quum ad insulam delati, non adeo magnam, & eam desertam aquas hausimus (iam enim defecerant) taurosq; syluestres ibi duos arcu confecimus. Ipsi autem tauri cornua non in fronte, sed in ipsis habebant oculis, ut Momus.

Momo placuit. Post paulum in pelagus deuenimus, non aqueum, sed lacteum, & in eo insula apparebat alba referta uittibus. Erat autem insula caseus maximus uehementer coagulatus, quemadmodum postea comedentes didicimus. Eius autem circuitus stadiorum uiginti quinque, & uitēs uiuis scatebant, ex quibus lac, non uinum expressimus. Templum autem erat in media insula Galatæ Neireidis sacrum, sicut ostendebat epigramma. Quamdiu igitur in insula confedimus, escam quidem nobis ac cibum terra suppeditauit, lac autem ex uuis expressum, potum. Regnare autem in regionibus illis dicebatur Tyro Salmonis filia, cum euita discessisset eo à Neptuno honore accepto. Exactis autem in insula diebus quinque, sexta egressi sumus portum, tranquillo quidem mari ab undis, ac aura quadam impellente. Porro octaua die nauigantes non amplius per lac, sed in salsa ac coerulea aqua, uidemus homines multos supra mare decurrentes, omnino nobis similes & corporibus & magnitudine, præter solos pedes, siquidem hos suberinos habebant. Quare, ut existimo, et Phellopodes appellati sunt. Mirabamur autem cum uideremus

Tyro.

Phellopodes.

remus

μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος, ὅσοις πετρακισίας ὀργήσῃ. ὡς τε καὶ ἀποβάλλας, διαδέσμι ἐπὶ τῷ κρυφάλλῃ. ἐπιμύλοντες οὖν τὸ πνεύματα φέρειν οὐ δύναμειν, τοιόμοις τι ἐπικαίοντα. ὁ δὲ πῶν γινώσκων ἀποφηνάμενος, ἢ μὲν Σκίνδαρος. σκάφαντες γὰρ ὅν τοι ὕδατι σπῆλαιον μέγιστον, ὅν τῷ ἐμείναμεν ἡμέρας τριάκοντα, πῶς ἀνακαίνοντες, καὶ σιτίζεμεν τοὺς ἰχθύς. εὐρίσκομεν δὲ ἀνορύπτοντες. ἐπεὶ δὲ ἦδ' ἐπέλιπε τὰ ἐπιτήδεα, προσελθόντες, καὶ πῶν ναῦν πεπηγῆσαν ἀνασπασάντες, καὶ πείσαντες τῶν ὀθῶν ἡν, ἐσφυόμενα ὡς πρὸς πλεόντες λείως καὶ προσκνῶς, ἐπὶ τῷ πῶ γὰρ διοιολιθάνοντες, ἡμέρας δὲ πέντε ἡμέρας τὴν ἡμέραν ἐλθόντες. καὶ ὕδαρ πᾶντα αὐτῶν ἐγίνετο. πλεῦσαντες δὲ ὅσοι τριακκοσίους σασίους, νήσω μικρᾷ καὶ ἐρήμῃ προσπλήχθημεν. ἀφ' ὧς ὕδαρ λαβόντες, ἐπελελοίπη γὰρ ἦδ' ἡ, καὶ δ' οὐ ταῦρας ἀγρίους καὶ τατοξεύσαντες, ἀπεπλεύσαμεν. οἱ δὲ ταῦροι οὗτοι, τὰ κέρατα οὐκ ἐπὶ ῥοὶ κεφαλῇς εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς πρὸς ὁ μῶς ἡς. μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰς πείλας ἐμβάνομεν, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ γάλακτος. καὶ νῆσος ὅν αὐτῶν ἐφάνετο λευκή, πλήρης ἀμπελων. ἢ δὲ ἡ νῆσος, τυρὸς μέγιστος πάνυ συμπεπληγὼς, ὡς ὕδαρ ἐμπαγόντες ἐμάδομεν, σασίωμ εἰκοσιπέντε τὸ μέγεθος. αἱ δὲ ἀμπελοι, βοῦντων πλήρεις, οὐ μὲν τοι οἶνον, ἀλλὰ γάλα δὲ αὐτῶν ἀπεθλίβομεν. ἱερὸν δὲ ὅν μέση τῇ νήσῳ ἀνθοκοδόμητο, γαλατίας ῥοὶ νηκίος, ὡς ἐδήλω τὸ ἐπίγραμμα. ὅσοι οὐκ ἔχοντες ἐκείναις ναμεν, ὅσοι τὴν ἡμῶν καὶ σιτίον ἡ γὰρ παρῆχε. πῶν δὲ τὸ ἐκ τῆ βοτάνης γάλα. βασιλεύειν δὲ τῷ τῶν χωρίων ἐλέγειο. Τυρὸς δὲ σαλμωνίως μετὰ πῶν ὁπνῶν ἀπαλλαγῶν, ταύτῃ παρὰ τῷ ποσφύωνος λαβῶσα τῶν τιμῶν. μείναντες δὲ ἡμέρας ὅν τῇ νήσῳ πέντε, τῇ ἐκτῇ δὲ ἡμερῶν σασίωμ, αὐρας μὲν τινὸς παρῆχε, λεοκύνοντες δὲ οὐκ ῥοὶ δαλάτης. τῇ ὀγδοῇ δὲ ἡμέρᾳ πλεόντες, οὐκ ἐτι δὴ τῷ γάλακτι, ἀλλ' ἦδ' ὅν ἄλμυρῶ καὶ κυανῶ ὕδατι, καθορῶμεν ἀνδρώπας πολλοὺς ἐπὶ τοῖς πελάγεσσι διαθείοντες, ἅπαντα ἡμῶν προσεικότας, καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ μέλη γένει, πῶν μόνων τῶν ποσφύων. ταῦτα γὰρ φέλλαινα εἶχον. ἀφ' ὧς δὲ οἶμα καὶ ἐκαλοντὸ φέλλοποδες. ἐδανμάζομεν οὖν ἰδόντες

remus eos non demergi, sed supra fluctus extare, intrepideq; incedere. Qui & accedentes salutarunt nos Græca uoce dicebant autē se in Phello patriā suam properare. Comitabantur autem aliquousq; nos præcurrentes, postea conuersi ab itinere ibant, felicem nobis nauigationem cōprecari. Post paululum uero & insulæ multæ apparuerē. Prope quidem à læua Phello, ad quam illi properabant, quæ ciuitas super magno ac rotundo subere habitabatur. Longe autem, & ad dextram magis, quinque maximæ insulæ, & altissime, ubi ignis accendebatur multus. Ad proram autem una lata et humilis, distans stadijs non minus quingentis. Iam uero nō procul aberamus, cum mira quædam nos afflauit aura, dulcis & odorifera, qualem historicus Herodotus à felice Arabia spirare dicit. nam qualis à rosis, narcissis, hyacinthis, lilijis, uiolis, myrto, uel lauro redolere consueuit, talis nobis odor aspirauit. à quo delinīti, bonique aliquid longis ex laboribus sperantes, iam in insulam prope adueneramus. Hic & portus uidemus plurimos tranquillos, & magnos, nitentiaque flumina leniter in mare prorumpere, prataque & syluas, et canoras aues, partim quidem per littora canentes, multas autem super ramis. Aër autem lenis, ac placide spirans regioni circumfundebar. Hinc suaues quædam auræ spirantes leniter syluam mouebant, ut ex motis ramis dulces, & perpetui cantus æderentur, similis ijs qui in locis desertis obliquis fistulis reddi solēt. At qui audiebatur uox quædam promiscua non tumultuosa, sed qualis in conuiuio reddi posset, cum quidam fistula canunt, alij probant, alij ad fistulam, aut citharam saltant. His illecti deferebamur in portum, egressique nauem Scintharum in ea, & ex socijs duos dimisimus. Procedentes autem per florens quoddam pratum in custodes incidimus, ac ministros, qui nos roseis uinculis uincientes (id enim apud eos maximum est uinculum) ad principem adduxere, à quibus & per uiam intelleximus, eam esse beatorum insulam, regnare que in ea

Creticum

Herodotus.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

τες οὐ βαπτίζομεν, ἀλλ' ὑπερέχοντες ἡν̄ κυμάτων, καὶ ἀδίδω-
 σκεν ὁλοκαυτῶντας. οἱ δὲ, καὶ προσήεσαν, καὶ ἠπαύζοντο ἡμᾶς ἐν τῇ
 νηκῇ φωνῇ. ἔλεγόν τε εἰς θελλὸν πλὴν αὐτῶν πατριδὰς ἐπείγειας.
 μέγιστον μὲν δὴ τινος σωωδοιοπόρου ἡμῶν παρὰβέοντες. ἔτι ἀπο-
 ῥεπόμενοι τ' ὁδοῦ, ἐβάσιζον, εὐπλοῖαν ἡμῶν ἐπιδεῖξάμενοι. μετ'
 ὁλίγον δὲ, πολλὰ νῆσοι ἐφαίνοντο. πλοῖον μὲν δὲ ἀριστέρῳ ἡ φε-
 λῶ, ἐς ἣν ἐκέννοι ἐσπευσον, πάλιν ἐπὶ μεγάλῃ Ἐσρογγύλῃ φε-
 λῶ κατακτεμενίῃ. πότερ' ὅθεν δὲ, καὶ μᾶλλον ὅν διεξῆλθον ἐντε μέγισ-
 ται, Ἐνὶ πλοῖον. καὶ πῶς πολὺ ἀνεκαίετο. καὶ δὲ πλὴν πρῶτον
 μία πλοῖον, καὶ ταπεινῇ, σαφὲς ἀπέχουσα οὐκ ἐλάττω πλοῖον
 σίω. ἥδη δὲ πλοῖον τε ἡμῶν. καὶ ναυμασίῃς αἶρα περιέπνυν-
 σεν ἡμᾶς, ἥ ἔστι καὶ ἐνδοῖς, οἷον φησὶν ὁ συγγραφεὺς ἐρῶντος,
 ἀποδίδωμι ὅτι ἐνδοῖς μονοῖς Ἀραβίας. οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδου, καὶ ναυκρί-
 σης, καὶ Ἰακίνθου, Ἐκρίνωμεν καὶ ἴω, ἐπὶ δὲ μυρσίνης, καὶ δάφνης, Ἐν
 ἡμῶν πλοῖον. τοῖσδε ἡμῶν δὲ ἥδη προσέβαλλεν. ἡδύντες δὲ τῇ
 ὁδοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες, κατ' ὁλίγον ἥδη
 πλοῖον ὅτι νῆσος ἐγγιγνόμενα. ἔθρα δὴ καὶ καθωρῶν μὲν λιμνῶν
 τε πολλοὺς περὶ πλοῖον ἀνέστησαν Ἐν μεγάλῃ. πλοῖον δὲ τε
 αὐγῆς ἐξήλθοντες ἡμέρα ἐς πλὴν θάλατταν, ἐπὶ τῇ ἡμῶν, καὶ ἡλ-
 καὶ ὄρεα μεσημέρια, τὰ μὲν ἐπὶ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, πολλὰ δὲ Ἐν
 ἐπὶ τῇ κλάδῳ. αἷμα δὲ ἡμεῖς Ἐν εὐπνοῖς περιέκλυτο τῇ χώρῃ.
 καὶ αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, ἡμέρα τῇ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, ἡν̄ ἡν̄
 ὥς τε καὶ ἀπὸ τῇ κλάδῳ κινεσμένων, περὶ καὶ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄
 συρίζετο, ἐοικότα τοῖς ἐπὶ ἡμεῖς ἀνέμῳσι τ' πλοῖον ἀνέμῳ
 καὶ μῆν καὶ βοῇ σύμμεκτος ἡν̄ ἡν̄, οὐ δορυβόδης, ἀλλ' οἷον γὰρ
 νοτ' ἔμ ὅν συμποσίφ, ἡν̄ μὲν αὐλόντων, ἄλλω δὲ, ἐπιδεῖξον
 ἐνίω δὲ, κροτῶντων πρὸς αὐλόν, ἡν̄ ἡν̄. τοῖς αἷμασι κλά-
 μενοι, κατ' ἡν̄ ἡν̄. ὁρμίσαντες δὲ τῇ νῆσῳ, ἀπεβαίνοντες, τὸν
 σκίοντα ὅν αὐτῇ, Ἐν ὅν ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, ἀπολιπόντες. προῖοντες
 δὲ δὲ ἀνέμῳ ἐπιδεῖξον, ἐν τῇ γὰρ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, καὶ περὶ
 πλοῖον. οἱ δὲ, ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄
 παρ' αὐτοὺς δὲ ὅστις, αὐτῶν ὥς ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄. παρ' ὅν ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄
 ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, ὥς ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄, ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄ ἡν̄
 f ij ο κρη

*Radaman-
thus.* Creticum Radamanthum . ad quem ubi adducti fu-
*Aiax Tela-
monius.* mus, stetit in ordine iudicandorū quarto loco : Erat
autē prima causa de Aiace Telamonio , an illi in heroum
numero esse liceat, an non . Accusabatur autem quod fu-
rijs actus seipsum necasset. Denique multo prius habito
sermone uisum est Radamantho, hausto helleboro, ac de-
*Hippocra-
tes.* mum resipiscentem, tradere eum Hippocrati Coo me-
dico, indeque iam in heroum conuiuium recipi. Secun-
*Menelaus.
Theseus.* da autē causa amoris erat , Thesei scilicet ac Menelai pro
Helena certantium, utri illa cohabitare debeat. Et Rada-
manthus quidem eam Menelao adiudicauit , qui coniu-
gij huius gratia tantis olim laboribus sese obiecerit, peris-
culisq;. Etenim Theseo ipsi alias esse mulieres , Amazo-
nem ac Minois filias . Tertia uero de præeminentia inter
*Alexander
Hannibal,
Cyrus.* Alexandrum Philippi filium , & Hannibalem Carthagis-
ensem. uisum est Alexandrum præcellere, eiq; sedes po-
sita est apud Cyrum Persen primum. In quartam autem
causam nos adducti sumus . & is quidem interrogauit ,
quidnam in causa esset quod adhuc uiui ad sacrum illum
locum deuenissemus. Nos autem ex ordine cuncta illi es-
narrauimus. Tum nobis paululum è loco summotis, se-
cum diu pensitabat , & de nobis cōmunicabat cum assēs-
soribus. Confederant autē ei cum alij multi, tum et Athe-
Aristides. niensis Aristides, cognomēto iustus, cui ut placuit decre-
uit , ut daremus poenas curiositatis , & peregrinationis
postquam moreremur. Nunc uero præscripto tempore
licere nobis in insula apud heroas uersari, indeque abire.
Præscripsit autem recessus terminum non amplius quàm
mensium septem ; Hinc sua sponte defluentibus fertis à
nobis, soluebamur , ac in urbem adducebamur , ad bea-
torum conuiuium. Ipsa autem ciuitas tota aurea, murus
uero smaragdo lapide cingitur. Porro portæ septem sunt,
oēs ex integro ligno & amomo . Pauimentum uero ciui-
tatis, & quæ intra moenia est terra eburnea. oīa autē deorū
templa beryllo lapide constructa sunt, & altaria in eis ma-
xima, uno è simplici lapide Amethysto constant, in qui-
bus et dījs imolant, Circa ciuitatē uero fluius defluit un-
guento

ὁ κρῆς Ῥάδ'άμανθος. καὶ δ' ἡ ἀναχθέντες ὡς αὐτὸν, ὃν τάξας ἦν δ' ἡ
καλοῦμαι ἔσημεν τέταρτοι. ἦν δὲ ἡ μὲν πρώτη δίκη, περὶ Αἴαντος
τοῦ πολυτελεσμένου, εἴτε ἡ δεύτερη αὐτὸν σωθῆναι τοῖς ἥρωσι, εἴτε ἡ
μὲν. κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ, ὅτι μεμῆνοι, καὶ αὐτὸν ἀπεκλόνει. τῷ
λοῦ δὲ, πολλῶν ῥηθέντων, ὁ Ῥάδ'άμανθος ἀπεφάνετο. νῦν μὲν
αὐτὸν πτόμενον ἔλλαβερός, παρὰ τοῦ Νέστωρος ἱπποκράτης ἔλαβεν
ἑαυτῷ. ὕστερον δὲ σωφρονίσαντα, μετέχευε τὸν συμποσίον. δὲ
τέρα δὲ ἦν κρίσις ἑρωτική, ὅπως ἦν καὶ Μενελάου περὶ ὧν Ἑλένης
διακονίζομεν, ποτέρῳ αὐτῶν ἡ σιωπὴ καὶ ἡ Ῥάδ'άμανθος
δὲ, ἐδίκασε Μενελάου σωθῆναι αὐτῶν, ἅτε καὶ τοσαῦτα ποιεῖ
σαντι, καὶ κηρύττειν αὐτῶν τὸν γάμον ἔθηκεν. καὶ γὰρ αὐτῷ ὅπως
ἡ καὶ ἄλλαι εἶναι γυναικες, τῶν τε ἑμμελῶν, καὶ τὰς τῶν μινωῶν
δὲ γυναικας. εἴη δ' ἐδικάσθη περὶ προερίας, Ἀλεξάνδρου τὸν
φιλίππου, καὶ Ἀντίβου τὸν καρχηδονίου. καὶ ἐλκεῖ προέχευε ὁ Ἀλέ
ξανδρος. καὶ τὸν ὄντος αὐτοῦ ἐτέθη παρὰ κύριον τὸν πρῶτον, τὸν
πρῶτον. τέταρτοι δ' ὅπως προσέχευε. καὶ ὁ μὲν ἦρετο,
τὶ παθόντες, εἴτε ὡς ἦν ἱερὸν χωρίου ἐπιβλήμεν. ἡ μὲν δ' ὅπως
τα ἔξῃς διακησάμενα. οὕτω δὲ μετασπράμεν ἡ μὲν, ἐπὶ πο
λὺν χρόνον ἐσκέπητο, καὶ τοῖς σωφροῖς ἐκοινούτο περὶ ἡμῶν
σωφροῦντος δὲ ὅπως τὸ πολλοῖ, καὶ Ἀριστοῦ δὲ ὁ δίκαιος, ὁ Ἀθη
ναῖος. ὡς δ' ἐλκεῖ αὐτῷ, ἀπεφάνετο, ὧν μὲν πολλοὶ πρῶτος
σώκας καὶ τῆς ἀποδιδόμης, ἐπεσθῆναι ἀποδιδόνμεν, δὲ οὕτω τὰς
ἐνδύνας. δ' δὲ νῦν, ῥηθὲν χρόνον μείναντας ὃν τῇ νήσῳ, καὶ σω
φροῖς καὶ τῆς ἀποδιδόμης, ἀπελθόντες. ἔταξε δὲ καὶ τῇν προθεσ
μίαν ὧν ἐπιδομίας, μὲν πολλοὶ μνηστῆρες. τούτων δὲ, αὐτο
μάτωρ ἡ μὲν ἦν εὐφάνωμ περὶ ῥηθέντων, ἐλελόμενα, καὶ εἰς
τὸν πόλιν ἡ γόμενα, εἰς τὸ ἦν μακάριον συμποσίον. αὐτῇ μὲν
οὕτω ἡ πόλις πᾶσα ἡσυχία. δ' δὲ τῷ περικετα σμαράγδι
νον. πύλαι δὲ εἰσι μὲν πᾶσα μονόφυλοι κωαμώμιναι. τὸ
μὲν τοῦ ἐλαφῶς ὧν πόλεως, καὶ ἡ ὅπως τοῦ τείχεος γὰρ ἐλεφαν
τίνης. καὶ δὲ πᾶντων νεῶν, ἐκέρχον λίθου ὁκοδομημένοι. καὶ
βωμοὶ ὧν αὐτοῖς μέγιστοι, μονόλιθοι, ἀμενέσινοι, ἐφ' ὧν πᾶσι
οἱ τὰς ἐκατόμβας. περὶ δὲ τὸν πόλιν, ῥῆς ποταμοῦ μὲν

unguento optimo, huiusq; latitudo regalitū cubitorum centum, altitudo, ut commode nare posses. Porro ipsius balnea, domus magnæ sunt uitreae, cynamomo succensæ. Atqui pro aqua ros tepidus in peluib; seruatur. Vtūtur autem uestibus purpureis, tenuissimis aranearum telis. Si corpora non habent, sed & impalpabiles sunt, & absque carne. Formam autem & effigiem solam habent ac ostendunt. Incorporei tamen cum sint, stant, mouentur, intelligunt, uocemq; emittunt, omninoq; uidetur eorū anima nuda quædā circūuagari, corporis similiter diuē circumdata. Si quis autem non tetigerit, non credit quod uidetur non esse corpus. Sunt enim ut umbræ rectæ non nigræ. Senescit nemo, sed ea ætate, qua se eō cōtulit, permanet. Deniq; hic haudquaq; est nox, neq; dies admodum clara, sed quale crepusculum esse solet, iam aurora apparente ante oriētem solem, talis lux terram habet. quare & unum solum anni tempus nouere. Semper enim apud eos uer est, unusq; uentus spirat zephyrus. At locus cunctis quidē floribus, omnibus mansuetis plantis, & umbrosis uiuet. Quæ illic sunt uineæ duodecies quotannis ferunt, & singulis mensibus uuas reddunt, mala uero granata ac malos, cæteraq; poma terdecies ferre dicebant. Nam mense, qui apud eos Minous appellatur, bis ferre fructum. pro frumento uero spicæ in summitate paratos panes emittūt, ut fungos. Fontes sunt per ciuitatē, aquæ quidē quinq; et sexaginta, ac trecenti, mellis uero alij totidē, unguētū quingētū. Verum & hi minores sunt. flumina lactis septē, & uini octo. Conuiuīū autē celebrat extra ciuitatē in campo, qui Elysus uocatur. Etenī Prātū est pulcherrimum, & circa illud nemus omni arborū specie consitū, umbrā discubentibus faciēs. stratū autē sub, sternūt ē floribus. Ministrant quidē ac cuncta afferūt uēti preterq; qd uinū nō miscent, siquidē eo nō indigēt. nā cit cum conuiuīū arbores sunt uitree magnæ ē micatē uitro. harū fruct⁹ pocula sūt omni specie opis ac magnitudinis. Vbi autē qs ad conuiuīū accesserit, unū uel ex illis duo descerpta mensis apponit. ea confestim uīno replentur. Pro

fertis

*Minous
mensis.*

*Elysus cā-
pus.*

ρου τοι καλλίς, τὸ πλάτος πῆχέωμ ἑκατὸν βασιλικῶν. ῥάθος δ',
 ὥς τε νῆρ' εὐμαρῶς. λαβρὰ δ' ἐὶ ὄξυρ' αὐτοῖς, οἵ κ' αἰ μεγάλοι, ὑάλη
 νοι, ῥοὶ κυναμώμω ἐγκαιόμυλοι. ἀντὶ μὲν τοι τὸ ὕδατος, εὐ τὰς
 πυνέλοις δ' ὄσσοις θερμὴ ὄξυρ'. ἐοιδίτι δ' ἡρώτων, ἀραχνίσις λεπτῆς,
 πορφυροῖς. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἀναφῆς, καὶ
 ἄσφαρκοί εἰσι. μορφῶν δὲ καὶ ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι. Ἐσώματα
 ὄντες, ὁμοῦ αὖ ἐσῶσι, καὶ κινῶνται, καὶ φρονέουσι, καὶ φωνῶν ἀει
 σι. καὶ ὅλως ἔοικε γυμνῇ τις ἡ ψυχὴ αὐτῶν περιπολῆναι, πῶν τ' σῶ
 ματος ὁμοιότητι περικυμῶν. εἰ γοῦν μὴ ἄφαυτό τις, οὐκ ἂν ἔλ
 ξαι μὴ εἶναι σῶμα, δ' ὁρῶμεν. εἰσὶ δ' ὥς περ σκυαὶ ὄρεσθαι, οὐ μέ
 λαινα. γηράσκει δ' οὐδεὶς. ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ, πρᾶμναι
 οὐ μὲν οὐ δ' νῦν παρ' αὐτοῖς γίνεσθαι, οὐδ' ἡμέρα πάνν λαμπρᾶ.
 ἀλλὰ καθάπερ δ' λυκαυγὲς ἦδ' ἡ πρὸς ἑω, μολέτω ἀνατείλαντος
 ἡλίου. τοῖσδε φῶς ἐπέχῃ πῶν γῆν. καὶ μὲν τοι καὶ ὥσπερ, μίαν ἴσα
 σι τοι ἔτρε. αἰεὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἔαρ ὄξυρ', Ἐῖς ἀνεμοῦς πῶν ὁ ξέ
 φυρος. ἡ δὲ χῶρα, πᾶσι μὲν ἄνθεσι, πᾶσι δ' φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ
 σκυροῖς τέθεικεν. αἱ δ' γὰρ ἄμπελοι, δ' ὁδεκάφοροι εἰσι, καὶ κατὰ
 μῶν ἑκάστω καρποφοροῦσι. τὰς δὲ ῥοιάς, καὶ τὰς κηλέας, Ἐπῶν
 ἄλλω ὁπώραν, ἔλκετο μὲν εἶναι τρισκαίδεκάφορον. ἐνὸς γὰρ μιν
 τῶ παρὰ νῆς μινῶν, δ' ἑκαρποφορεῖ. ἀντὶ δ' πῶν, οἱ σάχνες ἄρ
 τους ἐπὶ μιν ἐπ' ἄκρ' εἰσέρχονται, ὥς περ μύκητας. πῶν δὲ περὶ πῶν
 πῶν ὕδατος μὲν, πῶν, καὶ ἐξήκοντα, Ἐπῶν ἑκατόσιαι. μέλιτος δὲ,
 ἄλλω πῶν. μύρτα δὲ, πῶν ἑκατόσιαι. μικρότεροι μὲν τοι αὐταὶ
 καὶ πῶν γάλακτος ἐπῶν, καὶ οἶνον ὁκῶν. τὸ δ' συμπόσιον, ἔξω ὄξυρ'
 πῶν περὶ πῶν, εὐ καὶ ἡλυσι καὶ καὶ μὲν πῶν. λαμῶν δ' ἐὶ
 κάλλιστος, καὶ περὶ αὐτῶν, ὕλη πῶν, πυκνὴ, ἐπισκιάζουσα τοὺς
 κατὰ καμνῶν. καὶ εὐμνῶ μὲν ἐκ τ' ἀνθέων ὑπερέβλυον, δ' ἑκα
 νῶν δὲ, καὶ δ' ἑκαφῆσιν ἑκάστω ἀνεμοι, πῶν πῶν πῶν.
 τῶν δ' οὐδὲν δ' ἑόντη, ἀλλ' ἐσὶ δ' ἐνδῶν περὶ τὸ συμπόσιον ὕλην,
 μετὰ δ', τὸ δ' ἑκαφῆσιν ὕλην. ὁ καρπὸς δ' ἐσὶ τῶν τ' δ' ἐνδῶν
 πῶν πῶν πῶν καὶ τὰς κατὰ σκευὰς, καὶ τὰς μετὰ δ'. ἐπεὶ δ' αὖ αὖ
 παρὶν δὲ τὸ συμπόσιον, εὐμνῶς ἐμ, καὶ ὕλη τ' ἐκ πῶν πῶν,
 πῶν δ'. τὰ δ' αὖτῶν οἶνον πῶν γίνεσθαι. οὕτω μὲν πῶν πῶν.
 δὲ πῶν

fertis uero lusciniæ, canoræque uolucres cæteræ flores è proximis pratis ore legentes, cum cantu eos superuolat, asperguntque. Porro unguuntur ad hunc modum. Densæ nubes unguentum combibentes è fontibus ac flumine, supraque conuiuium sparsæ, sensim exprimuntibus uentis, tenuissimum quiddam uelut rorem distillant. In coena autem musicæ & cantilenis uacant. Canuntur autem in primis Homeri uersus, qui & ipse adest, & cum illis conuiuatur, supra Vlysses discumbens. Choreæ autem sunt è pueris & uirginibus. præsunt uero illis & concinunt Eunomus Locrus, et Arion Lesbios, & Anacreon & Stesichorus. Nam et hunc apud eos uidi iam ipsi Helena reconciliata. Vbi autem ij quiesuerunt, secundæ choreæ succedunt è cygnis, philomenis, ac hirundinibus. Postquam et illæ canere cœperint, iam tota sylua resonat præsi denuibus uentis. Hoc aut maximum ad lætitiâ habent, fontes, duo sunt circa conuiuî, unus quidem risus, alter uero uoluptatis. Ex horum ambobus in initio conuiuî omnes bibunt, deinde reliquum læti ac ridentes exigunt. Volo & ex insignibus uiris, quos aqua eos uidit, dicere. Omnes quidē semideos, & qui sub Ilio militauere, præter Locrensem Aiace. nā hunc solū dicebant in impiorū loco supplicio affici. Barbarorum autē utrunq; Cyrum, Scythamq; Anacharsim, & Thracem Zamolxim, Numamq; Italicum, necnon & Lacedæmonium Lycurgū & Phocionem; & Tellum Athenienses, & præter Peritandrum sapientes omnes. Vidi & Socratem Sophronisci filium cum Nestore et Palamede nugantem, circa quē Hyacinthus Lacedæmonius, & Thelpeius Narcissus, Hylas, aliq; formosi. Videbatur autem Hyacinthum amare, idq; multis argumentis. Ferebatur autem illi succē fere Radamanthum, & sæpe numero comminatum, si pergeret ineptire, se illum ex insula eieciurum, aut nisi omiſſa simulatione conuiuaretur. Solus Plato nō aderat, sed conditam à se ciuitatem habitare dicebatur, ubi re publica et legibus quas tulerat, uteretur. Porro Aristippus et

Epi

θεῶν σιφάνωρ, αἱ ἀηδόνες, καὶ τὰ ἄλλα τὰ μουσικὰ ὄρνεα, ἐκ τῶ πλῆ
 σίου λημάτων τοῖς νόμοις ἀνθολογῶντα, κατανίφει αὐτοὺς μετ'
 ἑρμῆς ὑπερεδωμένα. καὶ μὴ καὶ μυρίζοντες. νεφέλαι πυκναὶ ἀνα
 παύσασθαι μύρου ἐκ τῶ πνεύματος, καὶ τῶ πταμέως, καὶ ἐπισᾶσαι ὑπὲρ τὸ
 συμποσίον, ἡρέμα τῶ ἀνέμῳ ἀπεθλιβόντων, ὕψι λεπτῶν, ὡς πρὸ
 δρόσου. ἐπὶ δὲ τοῖς δειπνοῖς, μουσικῇ τε, καὶ ὥσπερ χολᾶσσι. ἄδεται
 δὲ αὐτοῖς τὰ Ὀμήρου ἐπὶ μάχῃς. Ὁ αὐτὸς δὲ πάρεσι, καὶ σωδωχρῆ
 ται αὐτοῖς, ὑπὲρ τῶ Ὀδυσσεὺς κατὰ κείμηνος. οἱ μὲν γὰρ χοροὶ ἐκ παλαιῶν
 δώρων εἰσι, καὶ πρὸ δένων. θύραρχοι δὲ, καὶ σωδωχρῆσι, εἴνομός τε ὁ
 λοκρός, καὶ Ἀρίωμ ὁ λίσβιος, καὶ Ἀνακρέων, Ὁ Σπυρίχχρος. καὶ ἄλλοι καὶ
 ἄλλοι παρὰ αὐτοῖς ἐθεασάμενοι, ἦσαν τῶ ἑλένης ἀντιθέτου δὴ καὶ ἑλένης.
 Ἐπειδὴ μὲν οὖτοι παύσαντες ἄδοντες, δεύτερος χορός πρὸς ἑλάνται ἐκ κύν
 κων, καὶ χελιδόνων, καὶ ἀηδόνων. ἐπειδὴ μὲν καὶ οὗτοι ἄσπασι, τότε
 δὴ παύσας ἡ ὕλη ἐπαυλῆς, τῶ ἀνέμῳ καταρχόντων. μέγιστον δὲ τῶ
 πρὸς εὐφροσύνῃ ἐκείνῳ ἔχονσι. παλαιῖσι δὲ ὅσοι περὶ τὸ συμπόσιον
 ἢ μὲν γέλωτος, ἢ δὲ ἡδονῆς. ἐκ τούτων ἐκατέρως, πάντες γὰρ ἀρχὴν τῶ
 εὐωχίας ποίησι. καὶ τοιοῦτον ἡρόδοτος, καὶ γελῶντες, δὴ ἔχονσι.
 Βάλομαι δὲ ἐπὶ τῶ ἐπισήμων ὄντων παρὰ αὐτοῖς ἐθεασά
 μενοι. πάντας μὲν τοὺς ἡμίθεους, καὶ τοὺς ἐπὶ ἰλίῳ στρατεύσαντας,
 πολλὴν γὰρ τῶ λοκρῶ Ἀίαντος. ἐκείνῳ δὲ μόνον ἔφασκον γὰρ τοῖς ἑρμῶν
 ἀτεβῶν χωρὶς κολλᾶσθαι. βαρβάρων δὲ, κύριος τε ἀμφοτέρως, καὶ τῶ
 σκύνῳ ἀνάχουσι, καὶ τῶ δρᾶκα ἀμφοτέρως. καὶ νομᾶν τὸν ἰταλι
 ὦτιν. Ὁ μὲν καὶ Λυκῶν τῶ λακεδαιμόνιον, καὶ Φωκίωνα, καὶ τέλ
 λον, τοὺς Ἀθηναίους. καὶ τοὺς σοφούς, ἀνὴρ περιάνδρην. εἶδον δὲ καὶ
 Σωκράτην τῶ Σωφρονίσκῳ, ἀπολίσσασθαι μετὰ Νέστορος, καὶ Πάλα
 μῆνους. περὶ δὲ αὐτὸν, ἦσαν ἰακινθῶς τε ὁ λακεδαιμόνιος, καὶ ὁ δὲ
 ἀπὸ Νέστορος, καὶ Ἰλλας, καὶ ἄλλοι κάλιοι. καὶ μοι ἐφ' ὅσῳ ἔρᾳ τῶ
 ἰακινθῶ. τὰ πλεονάσθαι οὐκ ἐκείνῳ δὴ ἰακινθῶ. ἐλέγετο δὲ χαλεπαῖ
 ναι ἀντιθέτου ὁ ῥαδία μανθες, καὶ ἡπελκέναι πλεονάσθαι ἐκβαλὼν αὐτὸν
 ἐκ τῶ νόμου. ἡμετέρῳ, Ὁ μὲν δὲ ἑλένης πλεονάσθαι, εὐωχῶνται.
 πλεονάσθαι μόνος οὐ παρὼν, ἀλλ' ἐλέγετο Ὁ αὐτὸς γὰρ τῶ ὑπὲρ αὐτοῦ
 ἀναπλασθεῖσιν πόλιν οἰκῆν, χεώμενος τῇ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς νόμοις
 οἷς σωτήρ τε πολιτεύεσθαι. οἱ μὲντοι ἀμφ' Ἀρίστην ποίησε, καὶ

Epicurus primus apud illos habebantur, cum hilares es-
 sent & læti, compotioresque suauissimi. Aderat et Phryx
 Aesopus, quo homine pro morione utuntur. Atqui Di-
 ogenes Sinopensis tantum à pristinis moribus degene-
 rauerat, ut Laidem meretricem duceret uxorem, & su-
 binde surgeret ac temulentus saltaret, debacchareturque.
 Stoici. Stoicorum autem aderat nemo. nam adhuc illos rectum
 Chrysip- uirtutis uerticem ascendere aiebant. Quin et id de Chry-
 pus. sippo audiuiimus, illi non prius fas esse ut insulam ingre-
 Academici deretur, quam iam quarto se elleboro purgaret. Academi-
 cos dicebant uelle quidem uenire, continere se tamen,
 & adhuc considerare. neque enim satis adhuc capere,
 num usquam talis insula sit, nec ne. Verum, ut conij-
 cio, Radamanthi iudicium haud dubie metuerunt, ut
 pote qui forum iudiciarium sustulerint. quanquam non pau-
 cos ex illis excitatos fama erat, ut eos qui illuc precesserant
 subsequerentur, uerum præ pigritia defecisse, neque potuisse
 assequi, sed è medio itinere rediisse. Hi igitur inter eos qui
 Achil- aderant erant maxime memorabiles. Eni uero Achille, et
 Theus. post illud Theseum in primis colunt. Quod uero ad coitum
 & Venerem pertinet, commiscantur foeminis simul et
 maribus palam, et spectantibus omnibus, idque haud-
 Socrates. quaquam turpe arbitrantur. Solus uero Socrates deie-
 bat, se innocenter cum iuuenibus uersari, & quidem
 cum omnes illum peierare scirent. Siquidem Hyacinthus
 & Narcissus fatebantur, ille autem negabat. Foeminae
 sunt omnibus communes, neque quilibet uicino in-
 uidet, sed sunt certe in hacre maxime Platonicæ. Pueri
 quoque uolentibus se exhibent, nihil reluctantes. Vix
 autem duos, aut tres totos dies ueneram, cum accede-
 rem Homerum poetam. nam utrique ocium erat, &
 Homerus. cum alia multa, tum illud rogabam, cuius esset, dicens
 illud maxime apud nos ad hunc usque diem esse in con-
 trouersia. At ille se nescire respondit. Nam quidam Chit-
 um, alij Smyrnaeum, alij Colophonium eum arbitran-
 Tigranes. tur, ipse uero se Babylonium esse aiebat. siquidem à ciui-
 bus suis non Homerum, sed Tigranem uocatum fuisse, postea
 uero

ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

Επικύρου, τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο, ἡδῆς τε ὄντες, καὶ
 κεχαρισμένοι, καὶ συμποτικώτατοι. παρὼν δὲ καὶ Αἴσωπος
 ὁ φριξ. τοῦτο δὲ, ὅσα καὶ γελωτοποιῶ ᾤωνται. Διογῆνης μὲν
 γε ὁ σινωπεύς, τοσούτου μετέβαλε τὸν τρόπον, ὥς τε γῆμαι
 Λαϊδία πλὴν ἐταῖραν, ὀρχεῖσθαι τε ὑπὸ μέσῃς πολλὰς ἀνίσας
 μέναι, καὶ παροινεῖν. ἥν δὲ Στωϊκῶν, οὐσίαι παρὼν. ἔτι
 γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὅριον λόφον. ἡκούο
 μιν δὲ καὶ περὶ Χρυσίππου, ὅτι οὐ πρότερον ἀνθρώπῳ ἐπιβῆναι
 τῆς νήσου δέμης, πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἐλλεβορίσῃ. τοὺς δὲ
 Λακωνικοὺς ἐλεγμον ἐδέχετο μὲν ἐλθεῖν, ἐπέχετο δ' ἔτι, καὶ
 διασκέπτειν. μή δὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πως καταλαμβάνειν,
 εἰ καὶ νῆος τις τοιάντη ἐστίν. ἄλλως τε, καὶ πλὴν ἐπὶ τῷ ῥᾶ
 διαμάνθῳ οἶμαι κρίσιμ' ἐδεοίκεσθαι, ἅτε καὶ τὸ κριτήριον αὐ
 τοῖς ἀνηκρότες. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἐφασκον ὁρμηθέντας, ἀκολυ
 θῆν τοῖς ὀκνημένοις, ὑπὸ νουθεσίας δὲ ἀπολείπειν, μή κα
 τὰ λαμβάνοντας, καὶ ἀναστρέφειν ἐκ μέσης γῆς ὁδοῦ. οὗτοι μὲν
 οὖν ἥσαν ἐξιολογώτατοι ἥν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλα τὸν
 Λαχίλλειαν καὶ μετὰ τοῦτο, Θησέα. περὶ δὲ σωφροσύνης, καὶ ἀφρο
 δισίῳ, οὕτω φρονέσι. μίσγονται μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὁ
 ρώντων, καὶ γυναιξί, καὶ ἄρσεσι, καὶ οὐδ' αὖτε τοῦτο αἰσχρὸν αὐ
 τοῖς δοκεῖ. μόνον δὲ Σωκράτης δεινὸν μνηστον, ἢ μὲν καθ' αἶψαν πλε
 σιάξαι τῆς νείας. καὶ μὲν τοὶ πάντες αὐτοῦ ἐπιορκεῖν κατεγίγ
 νασκον. πολλὰς γοῦν ὁ μὲν ἔειπεν, ἢ ὁ Νάρκιας, ὡμολογῶ
 γον. ἐκείνος δὲ, ἤρθετο. αἱ δὲ γυναικες, εἰσὶ παῖδας κοιναί, καὶ
 οὐσίαι φθονεῖ ὅτι πλεονεξία, ἀλλ' εἰσὶ τοῦτο μάλα πλεονεξία
 κώτατοι. καὶ οἱ παῖδες δὲ, παρέχουσι τοῖς βυλομένοις, οὐδὲν
 ἀντιλέγουσιν. οὕτω δὲ δῖο ἢ τρεῖς ἡμέρας διελκύνθασθαι, καὶ
 προσελθὼν ἐγὼ Ομήρῳ ὅτι ποικίλῃ, χολῇ οὐκ ἀμφοῖν, τὰ
 τε ἄλλα ἐπαυθάνομι, καὶ ὁδὸν εἶναι, λέγων τοσοῦτο μάλα παρ
 ἡμῖν εἰσέτι νῦν ἔκτεσθαι. ὁ δὲ, αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἐφασκεν.
 οἱ μὲν, γὰρ χῆρον. οἱ δὲ, σμυρνάον. πολλοὶ δὲ, κολοφώνιον αὐ
 τὸν νομίζουσιν. εἶναι μὲν τοὶ ἔλεγε βαβυλωνίος. καὶ παρὰ γε
 τοῖς πολλοῖς, οὐχ Ομήρῳ, ἀλλὰ Τίτῳ καλεῖται. ὑστερον
 g ἢ δὲ ὁ

vero cum apud Græcos obsidis officio functus esset, pri-
 stinam appellationem mutasse. Rogabā præterea, num
 & ij uerlus, qui uulgo reijciuntur, ab se conscripti essent,
Aristar- nec ne. Ille autē omnes suos esse asseuerabat. Ibi ego Ze-
chus. nodoti, & Aristarchi grāmatici frigidās ratiocinationes
Zenodotus non potui non damnare. Vbi autē hæc abunde differuit,
 iterum rogabam, quamobrem ab ira poëmatis sui inītiū
 sumpserit. Sic enim inquit, mihi in mentem uenit, nihil
Odysea. studio agentī. Tum & illud scire cupiebā, an, quod mul-
Ilias. ti uolunt, Odyssæam Iliade priorem scripssisset. Ille uero ne-
 gabat. Nam quod cæcus nō esset, quod & de eo affirmāt,
 mox cognoui. Videbam enim, quare non erat opus illū
 percontari. Quin idem alias sæpe agebam, ubi illi uacas-
 re uider. m. Cum autē illum adirem, rogaremq̃, ipse con-
 tra prompte ad omnia respondebat, maxime uero post
Thersites. causam quam uicit. Nam illum calumniæ Thersites accu-
 sauerat, quod se in poësi conuicijs agitallet. Vicit autem
 Homerus causam agente Vlyssē. Aduenit & circa illa tē-
 pora Pythagoras Samius septies mutatus, qui in tot anī
Pythago- malibus uixit, & animæ errores consummauit. Erat autē
ras. eius dextra pars aurea. & uisum est ut cōmunī cum illis
 republica uteretur. Dubitabatur autē adhuc, utrum Py-
Empedo- thagoræ, aut Euphorbi nomīne appellandus esset. Em-
cles. docles uero, nā & ipse uenit semielixus, et toto corpore
 excoctus, nō receptus est, quāq̃ id multis precibus postu-
 laret. Procedēte autē tēpore instabat certamen, quod apud
Thanatu- illos Thanatusia appellanē. Presuit Achilles iam quintū
sia. Theseus uero septimū. Porro qd in totū actum sit longū
 esset cōmemorare, uerū summam, ac capita rerū perstrin-
Carus. gam. Lucta quidē uicit Carus, q̃ ab Hercule stabat, et pro
 corona cum Vlyssē decertabat. Pugilum æqualis fuit pu-
Arius. gna, Arii Aegyptij qui Corinthi sepultus est, & Epi, qui
Epius. sibi mutuo congressierant. Nam apud eos Pancratiū nul-
 lum præmiū proponit. Porro quis cursu uicerit non satis
 memini. Ex poëtis, ut uere dicā, quanquam longe excel-
Hesiodus. leret Homerus, uicit tamen Hesiodus. Præmia autem o-
 mnibus erat corona ex pauonum pennis contexta. At
 iam

δε ὁμυρύνουσας παρὰ τοῖς ἔλλησι, ἀλλὰ ξαί τὴν προσσηγορίαν. καὶ
 δε καὶ περὶ τῆς ἀνείστα μύλων σίχων ἐκνήρωτον, εἰ ὑπ' ἐκείνῃ ἐστὶ
 γεγραμμένοι. καὶ ὅς ἐφασκε πάντας αὐτῶ εἶναι. κατεγίνωσκον
 αὖ τῆς ἀμφὶ τὸν ζωόδοτον, καὶ Ἀρίσταρχον γραμματικῶν καλῶν
 τὴν τὴν ψυχολογίαν. ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἰκανῶς ἀπεκέρκτο, πάλιν
 αὐτὸν ἠρώτων, τί δ' ἦ ποτε ἀπὸ τῆς μύλωνος τὴν ἀρχὴν ἐκρίνατο.
 καὶ εἰπερὶ οὗτος, οὐτως ἐπελθεῖν αὐτῶ, μηδὲ ἐπιτηδεύσαντι. καὶ μὴ
 κἀκὶν ἐπεθύμαρ εἰδέναι, εἰ πρότερον ἐγραφε τὴν ὁδὸν ἡμερῶν
 ἰλιόδοξος, ὡς πολλοὶ φασιν. ὁ δὲ ἤρνετο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδε τυφλὸς
 ἦν, ὁ καὶ αὐτὸ περὶ αὐτῶ λέγουσι, αὐτὶκα ἠπιστάμενος. ἑώρα γὰρ
 ὡς τε οὐδὲ πωθάνουσα εἰδομένη. πολλὰ κίς δὲ ἔχουσεν ἔτι ἐκρί-
 νου, εἴ ποτε αὐτὸν χολὴν ἄγοντα ἑώρα. προσώμῳ γὰρ ἀντιπεπρω-
 νόμῳ αὐτῶ. καὶ ὅς, προσθύνωας πάντα ἀπεκρίνετο. Ἐμάλισα καὶ
 τὴν δ' ἡμῶν, ἐπεὶ δ' ἐκράτησε. ἦν γάρ τις γραφὴ κατ' αὐτῶ ἀπειν-
 νεγμλὴν ὑβριως ὑπὸ θεσίτῃ, ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔσκοφε,
 καὶ ἐνίκησε Ομηροῦ, ὁδυσσεὺς στυμφορῆντος. καὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς
 χεῖρας πύττις, ἔθικετο καὶ πυθαγόρας ὁ σάμιος, ἐπ' αἷς ἄλλα
 γὰρ, καὶ ἐν ποσίοις ζώοις βιοτεύσας, καὶ ἐκτελέσας τῆς ψυχῆς
 τὰς περιόδους. ἦν δὲ χρυσὸς ὅλον τὸ διεῖδον ἡμίτομον. καὶ ἐκρίθη
 μὲν συμπολιτεῖν αὐτοῖς. ἐνείδοιό τ' οὖν δὲ ἐτι, πότερον πυθαγό-
 ρας, ἢ εὐφορβον αὐτὸν ὀνομάζειν καὶ. ὁ μὲν τοι ἐμπεδισκλῆς, ἦλ-
 δε καὶ καὶ οὐτως περὶ εὐφροῦ, καὶ τὸ σωματολόγῳ ὠπῆμλῳς. οὐ μὴν
 παρ' ἐχθρῶν, καὶ τοι πολλὰ ἐκείνῳ. προῖόντ' οὖν δὲ τοι χεῖρας,
 ἐνέειν ὁ ἀγὼν, τὰ παρ' αὐτοῖς θανατόσια. ἡγωνοθέτα δ' Ἀχιλλεύς
 δ' ἀέμπτου, καὶ ὀνοσεὺς τὸ ἐβδόμοι. τὰ μὲν αὖ ἄλλα, μακρὸν
 ἂν εἴη λέγειν. τὰ δὲ κεφάλαια τῆς προχθέντων, δεικνύονται.
 πάλιν μὲν ἐνίκησε Κάρος ὁ ἀφ' Ἡρακλίδος, ὁδυσσεὺς περὶ τοῦ
 φάνου καταγωνισάμενος. πυγμαῖ δὲ ἴση ἐχθρῶ Αρεῖς τε τοῦ
 αἰγυπῆου, ὅς ἐν κορίνθῳ τέθαπται, καὶ ἐπ' αὐτῶ, ἀλλήλοισι σωμα-
 θόντων. παγκρατίς δὲ οὐ τίθεται ἀθλα παρ' αὐτοῖς. τὸν μὲν τοι
 δρόμον, οὐκ ἐτι μέμνημαι τίς ἐνίκησε. ποικιλῶν δὲ τῆς μετὰ
 ληθείας, παραπολὺ ἐκράτα Ομηροῦ, ἐνίκησε δὲ ὅμως Ἡσίοδος.
 τὰ δ' ἀθλα, ἦν ἄπασιν εἰφανος, πλάκῃς ἐκ πηρῶν ταυνίων. ἄρ-

Phalaris.
Busyris.
Diomedes.
Sciron.

Socrates.

Necracade-
mia.

Pythagora-
ras.

Cinyrus.

iam absoluto certamine nunciatum est, eos qui in impio-
rum loco plecterentur, ruptis uinculis, & superata custo-
dia in insulam irrumpere. Eorum duces esse Phalaridem
Agrigentinum, & Busyridem Aegyptium, Diomedem
Thracem, & Scironem, et Pityocampitē. Ut uero hæc
nimaduertit Radamanthus, statuit heroës in aciem su-
per littus. Ducebat autem exercitum Theseus, & Achilles,
et Ajax Telamonius iam iam ad se reuersus. Commixti
ergo inter se pugnabant, uiceruntq; heroës, Achille uel in
primis rem strenue gerente. Fortiter se gessit & Socra-
tes in dextro cornu constitutus, multoq; fortius q̃ cum
adhuc apud Delium pugnaret. nam ingruentibus hosti-
bus haudquaq; fugit, sed uultu intrepido constitit. quam
ob rem premio donatus est, nimirū luctulento & amplo
horto, in quem conuocatis alijs diserebat. quem locum
Necracademiam appellauit. Comprehēsos igitur et colliga-
tos eos qui uicti fuerant, remiserunt multo grauius puniē-
dos. Eam autem pugnam scripsit et Homerus, & mihi abeu-
ti libellos dedit ad nostros homines deferendos. Verum
hos unā cum reliquis postea amisi. Erat poematis initiū
ferē in hunc modū. Nunc mihi Musa refer pugnam heroū
extinctorū. Cum igitur fabas coxisissent, quēadmodum
illis mos est, ubi bello rem preclare gesserint, epinicia ce-
lebrarunt, & festū solēne egerunt. Solus Pythagoras a
cōuiuio illo abstinuīt, & ieiunus procul desidebat, abomi-
natus fabarū esum. Iam uero mensibus sex exactis, septi-
moq; ad mediū deducto, res nouę ac insperatę exortę sūt
Nam Cinyrus Scinthari filius iam grādis et formosus, He-
lenā multo iā tēpore deperibat. Ipsa autem contra manifeste
adulescentē ad infantiā usq; redamabat. Siquidē in conui-
nio subinde alter alteri annuebat & prebibeat, soli q; ex
ceteris surgentes in sylua decurrabant. Tandem pre amo-
re & impatientia consiliū cepit Cinyrus rapiendī Hes-
lenam. Illa uero hoc probabat, ut cederent, ac in uici-
nam quampiam ex insulis proficiscerentur. nimirum
in Phello, aut Tyroëssam. Addiderunt & huic consi-
lio coniuratos ē meis comitibus tres audacissimos, Nam
hæc

δὲ τῷ ἄγωνος σάυπελυσμένῃ, ἠγρόντο οἱ γὰρ ἑὸν χωρίῳ τῷ
 ἀσεβῶν κολαζόμενοι, ἀποβρέξαντες τὰ δεσμά, καὶ οἱ φερῶς
 ἐπικρατήσαντες, ἐλάνθαν ἐπὶ τῷ νῆσοι. ἠγρόντο δὲ αὐτῶν, φάσ
 λαρίτε τὸν ἀκράγαντον, καὶ βούρει τὸν αἰγυπτον, καὶ Διο
 μέδῃ τὸν θρῶκα, καὶ τοὺς περὶ σκείρωνα, καὶ Πιτυοκάμηλον.
 ὡς δὲ ταῦτ' ἤκουσε ὁ Ῥαδάμανθυς, ἐκτάσσει τοὺς ἥρωας ἐπὶ οἷον
 ἥϊον. ἠγρότο δὲ Θουκύς τε, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ Αἴας ὁ τελαμῶ
 νος, ἥδη σφρονῶν. καὶ συμμίσξαντες, ἐμάχοντο. καὶ νίκησαν
 οἱ ἥρωες, Ἀχιλλεύς τὰ πολλὰ κατορδύσαντος. ἤρυσσε δὲ καὶ
 Σωκράτης ἐπὶ τῷ δεξιῷ ταχυνός, πολλὸν μάλλον, ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ
 Διὶ ἐμάχετο. προσιόντων γὰρ τῶν πολεμίων, οὐκ ἔφυγε,
 καὶ τὸ πρόσωπον ἄγρεπτον ἦν. ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον θήρεδον αὐτῷ
 τῷ ἄριστον, καλὸς τε, καὶ μέγας παρὰ δῖος γὰρ τῷ προσείω.
 ἔνθα συγκαλῶν τοὺς ἑτέρους, διελέγετο, νεκρακαδημίᾳ τὸν τό
 πον προσαγορεύσας. συλλαβῶντες οὖν τοὺς νεικήκμητες, καὶ δὲ
 σάντες, αἰδίδε ἀπέπεμψαν ἐτι μάλλον κολαοδιτομνύσας. ἔγχε
 ψε δὲ καὶ τὰν τῶν τῶν μάχῃ Ομηρος. Ὁ ἀπιδόντι μοι, ἔδωκε τὰ β
 βλία κομίξῃ τοῖς παρ' ἡμῖν ἀνθρώποις. ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα με
 τὰ τῶν ἄλλων ἀπωλέσασθαι. ἦν δὲ ἡ ἀρχὴ τῷ ποιήματι αὐτῇ,
 νῦν δὲ μοι ἔννεπε μῦσα μάχῃ νεκρῶν ἥρωων. τότε δ' οὖν καὶ
 μὲς ἐψήσαντες, ὡς πρὶν παρ' αὐτοῖς νόμος, ἐπεὶ δ' αὖ πόλεμον κατορ
 δύσασιν, εἰσιδόντες ἐπινίκια, καὶ ἔορτῃ μεγίστῃ ἡγορ. μόνος δὲ
 ταύτης οὐ μετέχε Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρρ' ἐκαθέζετο, μυ
 σαπόμενος τῷ κυμαφοσίᾳ. ἥδη δὲ μνηῶν ἐξ ἐλκλινυθότων, περὶ
 μεσόντα τ' ἐβόλομον, νεώτερα σπασίετο πράγματα. κίνυρος δ' ὁ τ'
 Σκηνάρης παῖς, μέγας τε ὢν, καὶ καλός, ἦρα πάλιν ἥδη χρόνον τ'
 ἔλεγε, καὶ αὐτῇ δὲ οὐκ ἀφανής ἦν, ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τὴν νεανίσκον.
 καλλὰ γοῦν καὶ διένουον ἄλλήλοισι γὰρ τῷ συμποσίῳ, καὶ προὔπι
 νοι. καὶ μόνον θηανισάμνιοι, ἐπλανήντο περὶ τῶν ὕλων. Ὁ δὲ ἡνέ
 ρωτος, καὶ ἀμυχανίας, ἐβλεψάτο ὁ κίνυρος ἀρπάζσας τὴν ἐλκλιν.
 ἐδόκει δὲ κακείνῃ ταῦτα, οἷχε δὲ ἀπιδόντας ἐς ἕνα τ' ἐπικερμνύων νῆ
 σον, ἥτοι ἐς τὴν Φειλῶν, ἢ ἐς τὴν τυρόεσσαν. σωωμότας δὲ πάλαι
 προσελίφισαν ἔσθ' ἡνέταίρω τῶν ἐμῶν, τοὺς δρασιότατους.
 τῷ μὲν

Menelaus.

hæc patri non indicauerat . Sciebatenim quod ab illo acriter increparetur . Itaq; cum ipsis oportunū uisum esset facinus perpetrarūt . Vbi enim nox aduenit, nam tum forte no intererā , sed in conuiuiō distertebā , illi clam alijs correpta Helena, mature se proripuerunt . Menelaus aut cum circa mediū noctis excitatus, thorū uacū sensisset protinus clamore sublato, & fratre secum accepto, ad regiā Radamanthi profectus est . Porro illucescente die aiebant exploratores nauem procul distantem apparere .

Tyroessa.

Itaq; Radamanthus, cum quinquaginta heroes in nauē asphodelinam , & ex integro et fo'ido ligno constructā , collocasset, iussit eos persequerent . At illi cū magna alacritate remis incumberent, tandem circa meridiem eos deprehēdunt, cum iam in lacteū Oceanum subirent, haud procul à Tyroëssa insula . tantū enim aberant ut elaberentur . Cum igit nauē rosea catena reuinxissent, reuersi sunt . Helena itaq; flebat & erubescibat, operiebaturq; . Verū Radamanthus habita prius cū Cínaro diligētī quēstione num et alij quipiam conscij fuissent, postq; ullum fuisse negauit, uinctum hominē ex pudendis , & malua prius bene cæsum, in impiorū locum amandauit . Decreuerūt & nos ante præscriptū tempus ex insula ablegare, data uenius proximæ diei mora . Ibi ego grauiter ferre, & lachry mari, utpote qui eiusmodi felicitate relicta , rursus erraturus essem . At illic contra consolabant me, q; futurū dicerent, ut propediē ad se essem rediturus . Iamq; mihi in futurū sedē et locū optimis quibusq; uicinū ostendebant . Ego uero accedēs Radamanthū obnixē orabam, ut quæ mihi futura essent prædiceret, et de nauigatione certiorē redderet . Is autē me quidē in patriam rediturū respondit, uerū multis prius erroribus et periculis exantlatis . Tempus autem quo essem rediturus addere noluit, sed ostensis uicinis insulis, apparebant autem numero quinq; , & alia sexta longius, hæc inquit, adiacentes sunt impiorum, in quibus uides ignis plurimum accensum . Sexta autem illa somniorum est ciuitas . Post hæc & Calypsus est insula, uerum nondū tibi adhuc apparet . Vbi uero has præterna

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

ὅτι μὲν τοὶ πατέρες, οὐκ ἐμνήσθη ταῦτα. ἡπίστατο γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ
 κολασιπρόμοτος. ὡς δὲ εἰλόκεσσι αὐτοῖς, ἐτέλεσεν πλὴν ἐπιβουλῶν. καὶ
 ἐπὶ νύξῃ ἐβόητο, ἐγὼ μὲν οὐ παρὼν. ἐπὶ γὰρ νομῶν γὰρ ἐν ὅττι συμ-
 ποσίῳ κειοίμην μὲν. οἱ δὲ, λαβόντες τοὺς ἄλλους, ἀναλαβόντες
 πλὴν ἐλάνου, ὑπὸ αὐτοῦ ἡσυχάζουσιν. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀν-
 τιστομῶντος ὁ μενέλαος, ἐπεὶ ἐμαθὲ πλὴν ἐνὶ κενῶν ὅτι γυναι-
 κός, βολύ τε ἴσμεν. καὶ τὸν ἀδελφὸν παρὰ λαβὼν, ἦεν πρὸς τὰ βασι-
 λείῃ τῷ Ῥαδάμανθυος. ἡμέρας δὲ ὑποφανεύσας, ἔλεγον οἱ σκοποῖ
 καθορᾶν πλὴν ναῦν, πολλὸν ἀπέχουσαν. οὐ γὰρ δὴ ἐμβιβάσας ὁ Ῥά-
 δαμανθυος πενήκοντα ἑκτάων εἰς ναῦν μονόζυλον, ἀσφοδελί-
 νου, παρὰ γὰρ δὲ δὴ ὡς κεῖται. οἱ δὲ, ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες, περὶ
 μεσημβρίῃ κατὰ λαμβάνουσιν αὐτοὺς, ἄρτι ἐς τὸν γαλακτιῶδη
 ὁκεανὸν ἐμβαλόντας, πλησίον ὅτι Τυρρέως. παρὰ τοῦτο ἡλ-
 λος διασφράσσεται. καὶ ἀναδυσάμενοι πλὴν ναῦν ἀλύσας ἑσπέρην, κα-
 τέπλευρον. ἡ μὲν οὖν ἐλθὼν, ἐδάκρυε τε, καὶ ἡχάμετο, καὶ ἐνεκάλυ-
 πτετο. τοὺς δὲ ἀμφὶ τὸν κίνυρον ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ῥαδάμαν-
 θυος, εἰ γινώσκουσιν αὐτοῖς στυγίαν, ὡς οὐδένα εἴπομεν, ἐκ τῆς
 αὐτοῦ δὴσας, ἀπέπεμψεν ἐς τὸν ἑσπερίῳ χῶρον, μαλακῶς
 πρότερον μασιγνέοντας. ἐπελίσσαντο δὲ καὶ ἡμεῖς ἐμπερὶσμεν
 ἐκπέμψαντες ἐκ ὅτι νῆος, πλὴν ἐπιστάμεν ἡμέραν μόνον ἐπιμέναν-
 τας. ἐνθα δὴ ἐγὼ ἠνιώμεν τε, καὶ ἐδάκρυον, οἷα ἐμελλοῖν ἀγαθὰ
 κατὰ λυπῶν, αὐτίς τε λαμβάνουσιν. αὐτοὶ μὲν τοὶ παρὰ μεθυστοὶ λεί-
 ποντες, οὐ πολλῶν ἐπὶ ἀντίθετον πάλιν πρὸς αὐτοὺς. καὶ μοι ἦν
 δὴ νόονον τε, καὶ κλισίαν ἐς τοῦτο παρὰ εἰκνυσαν, πλησίον
 τῆς ἀρίστης. ἐγὼ δὲ προσελθὼν ὅτι Ῥαδάμανθυος, πολλὰ ἰκέτευον
 εἰπεῖν τὰ μέλλουσα, καὶ ὑποδείξαι μοι τὸν πόντον. ὁ δὲ, ἐφασκε
 ἀντιθέσθαι μὲν ἐς πλὴν παρὰ τῶν, πολλὰ δὲ πρότερον λαμβάνοντα
 καὶ κινδυνεύσαντα. ἡ δὲ γόνον, οὐκ ἔτι ὅτι ἐπ' ἀνόςῃ προδιδόναι
 ἠθέλωσεν, ἀλλὰ δὴ καὶ δεικνύς τὰς πλησίον νῆους, ἐφάνοντο δὲ
 πάντες τὸν ἄριστον, καὶ ἄλλῃ ἐκτὴν πόρρωθεν, ταύτας μὲν εἶναι
 ἐφασκε τὰς τῆς ἑσπερίως, τὰς πλησίον, ἀφ' ὧν δὴ ἐφ' ὧν τὸ
 γὰρ πῦρ καὶ ὁ μὲν. ἐκτὴν δὲ ἐκείνη ἑσπερίως ἡ πόλις. μετ' αὐτῶν
 δὲ, ἡ δὲ καλυψέμενος, ἀλλ' οὐδέπω σφαιραίνετο. ἐπελίσσαντο δὲ ταύτας

præternauigantes, tum deuenies in magnā illā continen-
tem, quæ è regione est ei quæ à nobis incolitur. Illic multa
passus, multasq; gentes prætergressus, et inter Barbaros
incultosq; homines peregrinatus, tandem in alteram ter-
ram deuenies. Hæc ubi dixisset, euulsam è terra maluæ ra-
dicem mihi porrexít, iubens ut hanc adorare cum in ma-
ximis periculis uersarer. Admonuit autem, si unquam in
hanc terram incolumis redirem, ignem gladio ne foderẽ
ne' ue lupinis uesceret, ne' ue puero supra decẽ octo an-
nos nato cõgrederer. quorũ si memor essem, bene sperare
de reditu ad insulam. Ibi demum quæ ad nauigationem
pertinent parauí, cumq; oportunum esset cum illis cibũ
cepi. die deinde proxima accedens Homerum, orabã, ut
mihi duorum uersuum epigramma conderet. Quod ubi
fecit, columna berylli lapidis erecta iuxta portum inscrip-
psi. Erat autem epigramma huiusmodi.

Lucianus charus diuis hæc cuncta beatís

Vidit, & hinc iterum patrias remeauit ad oras.

*Calypso.
Nauplius.*

Manens autem & diem illam, sequenti proficiscebar, de-
ducentibus heroibus. Hic & Vlysses accedens nesciente
Penelope, mihi literas dat in insulã Ogygiã ad Calypso
serẽdas. Misit & mecũ Radamãthus portitorẽ Naupliũ,
ut si ad insulas appelleremus, nemo nobis manũ iniice-
ret, uelut ijs, qui ad mercatũ quempiã alium nauigarent.

*Impiorum
insule.*

Vbi uero progressi odoratum aërem præterissemus, cõti-
nuo nos teterimus, nescio quis odor excepít, uelut bitu-
minis, et sulphuris, picisue, cum simul ardent. Nidor au-
tem erat grauis, intolerabilisq; uelut ab exustis hominib;
bus. Erat et aër obscurus & caliginosus, à quo distillabat
ros quidam piceus. Quin & uerberum strepitus exaudi-
ebatur, & multorum hominum eiulatus. Ad alias igitur
non applicuimus. Illa uero quã ascendimus talis erat. To-
ta in girũ præceps est, et exusta, cautibus et saxis aspera.
Arbor autem aut aqua ne inerat quidem. Irrepsimus ta-
men per præcipítia, & per spinosã, & aculeis ple-
nam semítam euasimus, transiuimusq; regionis tetram
foeditatem. Procedentes aut ad carceres, & suppliciũ locũ.

Prima

παρὰ πλείους, τό τε δὴ ἀείξῃ ἐς πλὴν μεγάλῳ ἡπερομὶ τλὴν ἔναυ
 τίαμ τῇ ὑφ' ἡμῶν κατοικεμνίῃ. ὧν ταῦτα δὲ πολλὰ πασιδὼν, καὶ
 ποικίλα ἐδὴν διελθὼν, καὶ ἀνδρώποισι ἀμικτοῖς ἐπισημύσας,
 ῥῥόνω ποτὶ ἥξει εἰς πλὴν ἐτέρωμ ἡπερομ. τοσαῦτ' εἶπε. καὶ ἀνασ
 πάσας ἀπὸ τ' ῥῥεσ μαλάχῃς ῥίξας, ὥρεξέ μοι ταῦτ' ἅπαντα, κελύ
 σας ὧν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ταύτῃ προσεύχεσθ'. παρήνευσε
 δὲ καὶ εἴποτε ἀεικοίμην ἐς τλὴν δὲ πλὴν γλῶ, μήτε πῶς μαχαίρας
 σκαλεύειν, μήτε δέξμενος ἐδίδμεν, μήτε πασιδὴν ὑπερὶ τὰ ὀπίσθια
 θύειν ἐκ πλοισιάσμεν. τούτωμ ῥῥ μεμνημνίον, ἐλπίδας ἔχων τ'
 εἰς τλὴν νῆσομ ἀείξει. τό τε ῥ' οὖν τὰ περὶ τὸν πλοῖον παρῃσθὼν
 ξόμην. καὶ ἐπεὶ καμρὸς ἦν, σωεσιώμην ἀντοῖς. τῇ ἐπιστῇ δ' ἐλ
 θὼν πρὸς Ομηρομ τὸν ποικητὴν, ἐδέχθη αὐτοῖ ποιεῖσά μοι δὴ
 σιχομ ἐπίγραμμα. καὶ ἐπεσθ' ἐποίησε, σήλῳ βήρυλλοις λίθον ἀνα
 σῆσας, ἐπέγραψα πρὸς τοῖ λιμνῶν. τὸ δ' ἐπίγραμμα, ἦν τοῖονδε.
 Λακωνὸς τάδε πάντα εἰλ' ὅ μακάρεσσι διόισιμ
 εἰσὶν τε, ὅ παλὶν ἦλθε εἰλῶν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 μέινας δ' ἐκείνῳ τλὴν ἡμέραν, ὅτ' ἐπιούσης ἀνηγόμην, τῇν ἡρώ
 ωμ παρῃσθὼν. ἐνθά μοι ὅ οδυσσεύς προσελθὼν, λάδρεξε
 ὅτ' Πηνελόπῃς δίδωσιμ ἐπιστολὴν εἰς Ὀδυσσεύμ τῇν νῆσομ καλυ
 ψοῖ κομίζεσθ'. σάωπέμεν δέ μοι ὁ ῥά δ' ἀμάνθους τὸν παρῃσθὼν.
 ναῦπλομ, ἵμει κατὰ χεῖρην ἐς τὰς νῆσους, μηδεὶς ἡμῶς συλλὰ
 βοι, ἅτε κατ' ἄλλῳ ἐμπερίαν πλέοντασ. ἐπεὶ δὲ τὸν ἐνόησεν ἄερα
 προΐοντες παρῃσθὼν, αὐτὶκα ἡμῶς ὁδὸν ἡμῶς διελθὼν
 χετὸ, οἶον ἀσφαλτα, καὶ δίδε, καὶ πῶς, ἅμα κακομνίον. ὅ
 κνίσας δ' ὁ πλοῖον, καὶ ἀφόρκτους, ὥς πρὸς ἀπ' ἀνθρώπων ὁπῶμνίον.
 καὶ ὁ αἶψ' ὀφειρὸς, καὶ ὁ μιχλὸς, καὶ κατέσασεν αὐτοῦ τὸν
 σος πτήνην. καὶ μνῆται κατὰ γῆρας ὁδοῖος, καὶ οἰμωγῇ ἀν
 θρώπων πλοῖον. ταῖς ῥ' οὖν ἔλαιας, οὐ προσέχομην. ἥς δ' ἐπέσθ
 μνῆν, τοιὰ δὲ ἦν. κύνελω ῥ' ὁ πλοῖον κρημνώσθῃ, καὶ ἀπὸ ξηρὸς, πῶς
 καὶ ἔλασσε κατὰ κληῖα. δένδρον δὲ, οὐδὲ ὑψὺς ἐν τῷ. ἀνερπύ
 σαστες δὲ ὁ μὲν κατὰ τοὺς κρημνοὺς, πρὸ μνῆν δ' ἀπὸ τῶν
 φῶς, καὶ σκόλοπων μεσῆς ἀτραπῶν, πολλὰν ἀμορβίαν τῆς χῶ
 ρας διελθόντες. ἐλθόντες δ' ἐπὶ πλὴν εἰρήνῳ, καὶ τὸ κολασίον,
 ἢ ἢ πρῶτα

Primū quidē loci naturā admirati sumus. Siquidem uniuersum solū gladijs & mucronibus efflorebat, circū quod fluuij duo decurrebāt, unus coeno, alter uero sanguine, & item alijs intus igne, & quidē ingens & immensus. fluebat autem uelut aqua, & instar maris agitabatur. Habebat etiānum & pisces permultos, quorū aliquot torribus erant similes, nonnulli uero minusculi carbonibus igniti, quos lychniscos uocabant. Aditus autē unus erat & perquam angustus. Ianitor adstabat Timon Atheniensis. Ingressi tamen duce Nauplio, uidebamus eos qui supplicio afficiebantur, inter quos reges et priuati erant plurimi quorū etiam nonnullos agnouimus. Vidimus & Cinyrum fumo enecari, & à pudendis pendere. Addebant & ductores singulorum uitas, & causas ob quas supplicio afficerentur. Maxima uero omnium poena eos imminerebat, qui in uita quippiam euenturi essent, neque ueritatē literis mandassent. Inter quos erat Ctesias ille Cnidius, & Herodotus, & alij non pauci. Hos ergo cum uiderem bono animo esse coepi. nam nullius mendacij mihi conscius eram. Itaque ad nauem mature reuersus, neque enim tale spectaculū terre amplius poteram, salutato Nauplio discessi. Neque ita multum post apparebat non procul somniorū insula, obscura illa & uix uisū conspicua. Habebat autem & ipsa somnijs aliquid simile. cedebat enim accedentibus nobis & subterfugebat, ac longius se subducebat. Cum ergo tandē eam cōprehendissēmus, et in portum quī somnus dicitur, delati essemus, prope eburneas portas, ubi aedes est Gallinaceo sacra, sub obscurā uesperā descendimus, cumque in portam progressi fuissēmus, somnia multa, uariaque, uidebamus. Verum de ipsa ciuitate libet ante omnia commemorare, quoniam de ea nemo adhuc conscripsit, solus autem Homerus eius meminī, non ita accurate exacteque descripsit. Circa hanc undique circumiacet sylua. Arbores autem sunt papauera procera, & mandragorae, in quibus magna uis uespertilionum sedet. Sola enim haec auis in ea insula nascitur. Flumen autem iuxta praeterlabitur, quod ab illis.

Lychnisci.
Timon.

Ctesias.
Herodotus

Somniorū
insula.

Gallinae
aedes.

Somniorū
ciuitas.

πρῶτα μὲν πλὴν φύσιν τοι τόπον ἐδουμάσσομεν. τὸ μὲν γὰρ ἑλ-
 φος ἐν τῷ μαχαίραις, καὶ σκόλοφι πάντῃ θ' ἔλυσθη. κύκλω δὲ,
 ἥταμοὶ περιέριξον, ὁ μὲν, βορβόρος, ὁ δὲύτερος δὲ αἶματος. ἐδὲ
 ἔνδορ, πυρός, πάντῃ μέγας οὗτος, καὶ ἀπέραιτος. καὶ ἔρρει, ὡς πρὶν
 ἦν ἄρ. καὶ ἐκυματῶντο, ὡς πρὶν θάλασσα. καὶ ἰχθυὺς δὲ εἶχε πολ-
 λὰς. τοὺς μὲν, διάλοις προσεικότας, τοὺς δὲ μικροὺς, ἀνθρώποις
 πεπυρωμένοις. ἐκάλω δὲ αὐτοὺς λυχνίσκας. εἰσόδους δὲ μία,
 σὲν δὲ πάντων. καὶ πυλωρὸς ἐφασήκει Τίμων ὁ Αἰνυαῖος.
 παρελθόντες δὲ ὅμως, τῷ ναυπλίῳ καθηγεμένους, ἑωρῶμεν κοί-
 λαζομένους, πολλοὺς μὲν βασιλέας, πολλοὺς δὲ ἰστώτας. ὧς ἐνί-
 σους καὶ ἐγνωρίζομεν. εἰδομὲν δὲ καὶ τὸν κίνυρον καπνῷ ὑπερ-
 φόρμυρον, ἐκ τῆν αἰθέρῳ ἀπερηγμένον. προσετίθεισαν δὲ οἱ πε-
 ριγῆται καὶ τοὺς ἐκείνων βίους, καὶ τὰς αἰτίας, ἐφ' οἷς κολάζον-
 ται. καὶ μεγίστας ἀπασῶν τιμωρίας ὑπέμνητον οἱ φευδόμενοι
 τι παρὰ τὸν βίον, καὶ οἱ μὴ τὰ ληθῆ συγγεγραφότες. ἔν οἷς ἔ-
 κπῆσις ὁ κνίδιος ἦν, καὶ ἡρόδοτος, ἡ ἀλλοὶ πολλοί. τούτους οὖν
 ὁρῶν ἐγὼ, χρεῖσας εἶχον εἰς τοῦτο πρὸς τὰς ἐλπίδας. οὐδὲν ἔ-
 μνησθαι φερόμενος ἐπὶ τῷ σιωπηλάμην. ταχέως οὖν ἀναστρέψας ἐπὶ ναῦν,
 οὐ γὰρ ἑλυσάμην φέρειν πλὴν ὅψιν, ἀσπασάμενος τὸν ναύπλιον
 ἀπέπεμψα. καὶ μετ' ὀλίγον, ἐφαίνετο πλοῖον ἢ τῆν ὀνείρων νῆσ-
 σος, ἀμυδρὰ, καὶ ἀσαφὴς ἰδέσθαι. ἐπαχε δὲ καὶ αὐτὴ τοῖς ὀνεί-
 ροις τι παρὰ πλοῖον. ὑπεχώρη γὰρ προσίσσιν ἡμῖν, καὶ ὑπέ-
 φεγε καὶ πορρωτέρω ὑπέβαινε. καταλαβόντες δ' ἐπὶ αὐτῷ,
 καὶ ἐσπλεύσαντες ἐς τὸν ἵπνον λιμένα, προσαγορὸν ὀμνύοντες, πλο-
 σίον τῆν πυλῶν τῆν ἐλεφαντίνων, ἢ τὸ τῆν Αἰκτρυόνος ἱερὸν
 ὄξιν, περὶ δὲ αὐτῶν ἀπεβάνομεν. παρελθόντες δ' ἐς πλὴν πύ-
 λων, πολλοὺς ὀνείρους καὶ ποικίλους ἑωρῶμεν. πρῶτον δὲ βού-
 λομαι περὶ τῆς πόλεως εἰπεῖν, ἐπεὶ μὴ δὲ ἄλλω τινὶ γέγρα-
 πται περὶ αὐτῆς. ὅς δὲ καὶ μόνος ἐπεμνήσθη Ομηρος, οὐ πά-
 νυ ἀκριβῶς σιωπήσας. κύκλω μὲν περὶ πᾶσαν αὐτῶν ἔλη ἀνέ-
 σκει. τὰ δὲ ἐνδορ δὲ ὄξιν μῆκωνες ἔμηναι, καὶ μανθραγόρα. ἔ-
 π' αὐτῶν πολλὰ τι πλῆθος νυκτερίων. τοῦτο γὰρ μόνον ἐν
 τῇ νῆσῳ γίγνεται ὄρνειον. ποταμὸς δὲ παρὰ ῥέει πλοῖον, ὑπὲρ
 h ij αὐτῶν

*Nyctipor-
rus.* illis Nyctiporus appellatur. Sunt & fontes duo iuxta
Negretus. portas, quibus & nomen est, uni quidem Negretus, al-
Pannychia teri uero Pannychia. Ipsa autem ciuitatis moenia alta
 sunt, uariaque, iridis colore simillima. Enimuero por-
 tae sunt, non duae, ut uoluit Homerus, sed quatuor.
 Nam duae Molliciei campum respiciunt, hae quidem
 ferrea, illa uero testa constructa, per quas horrenda, &
 saeva, immittaque somnia emitti aiebant. Duae uero
*Somni por-
te.* alterae ad portum & mare. ex quibus quaedam corneae
 erant, quaedam, per quas transiimus, eburnae. In
 gressis autem ciuitatem ad dextram est templum No-
 ctis. Nam illam ex deis in primis colunt, & Gallinacei.
 cui iuxta portum sacellum dedicatum est. Ad sinistram
 uero Somni regia. Is enim apud eos regnat, duobus à
Somnus. se satrapis & praefectis constitutis, Taraxione Mataeo-
Taraxion. genis, & Plutocle Phantasionis filio. In medio autem
Plutocles. foro fons est quem Careotin appellant. delubra duo adia-
Antipho. cent, Imposturae uidelicet, & Veritatis. Vbi & illorum
Careotis. est adytum & oraculum, cui praefectus erat Antipho ille
 somniorum histrio, hunc apud Somnum honorem for-
 titus. Somniorum autem neque natura, neque forma
 eadem est. Nam quidam procera erant & formosa, suae
 uiaeque, quidam uero breuia & deformia. Nonnulla es-
 tiam aurea, ut uidebantur, sordida item & abiecta non
 nulla. Erant & inter illa alata aliquot & monstrosa, alia
 uelut in pompam instructa, nimirum in reges aut de-
 os, aut aliquid eiusmodi. Quin & ex illis non pauca
 agnouimus, utpote ea quae olim apud nos uideramus.
 Quaedam etiam nos accedebant, salutabantque, ue-
 lut familiaria iam & domestica, qui cum nos excepis-
 sent, ac sopiissent, splendide plane, ac eleganter tra-
 ctauerunt, apparato magnifico alio diuersorio, pollicita
 reges aut satrapas ex nobis se factura. Nonnulla & in
 suam quemque patriam abduxere, & domesticos osten-
 dere, rursusque eadem die reducere. Diebus ergo tri-
 ginta, & totidem noctibus dormientes, commessan-
 tesque

αὐτῶν καλὸς μὲν Νυκτιπόρος, καὶ πηγαὶ δύο περὶ ταῖς πύ-
 λαις, ὀνόματα καὶ ταύταις, τῇ μὲν, Νήγετος, τῇ δὲ, Πάννυχια.
 ὁ δὲ περιβολὸς τῆς πόλεως, ὑψηλὸς τε καὶ περικίλος, ἴριδι πλὴν
 χρυσῶν ὁμοίότατος. πύλαι μὲν τοὶ ἑπτασιμ, οὐ δύο καθάπερ Ὀμη-
 ρος εἴρηκεν, ἀλλὰ τέτταρες. δύο μὲν πρὸς τὴν βλακείαν περὶ
 δῖον ἀποβλέπουσαι, ἡ μὲν, σιδιγρᾶ, ἡ δὲ, κερᾶμυς, πεποιμμένη,
 καὶ ἄς ἐλέγοντο ἀποδύμεν αὐτῶν οἵ τε φοβεροί, καὶ φονικοί, καὶ
 ἀπνηθεῖς. δύο δὲ, πρὸς τὸν λιμένα, καὶ πλὴν δάλαττον. αἱ μὲν, κε-
 ρᾶττοναι, αἱ δὲ, καὶ ἄς ἡμῖς παρῆλθομεν ἐλεφάντιναι. εἰσιόντων
 δ' ἐς πλὴν πόλιν, ὃν διεξιᾶ μὲν ὅστις Νυκτιπόρ. σέβουσι γὰρ θεῶν
 ταύτῃ μάλισα, ὅτι τὸν Αλεξισύνα. ἐκείνῳ δὲ πλοσίον τῷ λιμέ-
 νος τὸ ἱερὸν πεποιμέναι. ὃν ἀριστερᾶ δὲ, τὰ τῷ ὑπὸν βασιλῆα. οὗ
 τος γὰρ δὴ ἄρχα παρ' αὐτοῖς, σαξάπας δύο, καὶ ὑπάρχους περὶ
 κμήδας, Ταραξιῶνά τε τὸν Ματαυγίους, καὶ Πλετοκλέα τὸν Φαν-
 τασίωνος. ὃν μέση δὲ τῇ ἀγορᾷ, πηγὴ ἐστὶν, ἥν καλεῖσιν Καρεῶ-
 τιμ. καὶ πλοσίον ναοὶ δύο, ἀπάτης, καὶ ἀληθείας. ἐνθα καὶ τὸ
 ἄστυτόριον αὐτοῖς, καὶ τὸ μαντήριον, οὗ προσηύκε προσηφειῶν
 Αἰτῖων, ὃ τῶν ὀνείρων ὑποκριτής, ταύτης περὶ τοῦ ὕπνου λα-
 χὼν τῆς τιμῆς. αὐτῶν μέντοι τῶν ὀνείρων, οὔτε φύσις, οὔτε
 ἰδέα ἢ αὐτή. ἀλλ' οἱ μὲν, μακροί τε ἦσαν, καὶ καλοί, καὶ ἡδῆς.
 οἱ δὲ, μικροί, καὶ ἄμορφοι. καὶ οἱ μὲν, χύστεοι, ὡς ἐδόκειν. οἱ
 δὲ, ταπεινοί τε, καὶ ἐντελεῖς. ἦσαν δ' ὃν αὐτοῖς καὶ πῆρωτοί τι-
 νες, καὶ πρωτόθεις, καὶ ἄλλοι, καθάπερ ἐς σομπὴν δεισκανασ-
 μένοι. οἱ μὲν, ἐς βασιλείας, οἱ δ' ἐς θεοὺς, οἱ δ' ἐς ἄλλα τοῖς
 αὐτὰ δεισκανασμένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσαμεν, πᾶ-
 λα παρ' ἡμῖν ἑωρακότις. οἱ δὲ, καὶ προσήσαν, καὶ παρᾶνον-
 το, ὡς ἂν καὶ σωκῆτες ὑπάρχοντες. καὶ παραλαβόντες ἡμᾶς,
 καὶ κατοικοιμίσαντες, πάντῃ λαμπρῶς, καὶ διεξίως ὀξύνειον.
 πλὴν τε ἄλλῃ ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῆ παρασκευάζοντες, καὶ
 ὑπισχυνομένην βασιλείας τε ποιήσαν, καὶ σατράπας. ἐνιοὶ δὲ,
 καὶ ἀπῆγον ἡμᾶς ἐς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς οἰκίους ἐπε-
 δεικνύον, καὶ ἀδυκμερὸν ἐπαγγέλλον. ἡμέρας μὲν οὖν τριάκον-
 τα, καὶ ἴσας νύκτας παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν, καὶ ἐνόησαντες, ἔσω-
 χούμεθα

Ogygia. tesque apud ea mansimus. Hinc tonitru cum ingenti fragore repente ædito excitati ac consternati, saturi discissimus. Inde post tertiam diem in Ogygiam delati descendimus. Hic ego primum resignatis literis, quæ scripta erant legebam. Erant autem fere huiusmodi.

VLYSSES CALYPSONI S.

Leucothea. **N** Olim te ignorare, quod ubi primum abs te discessissem, rate instaurata postq̃ naufragiũ fecissem, et uix à Leucothea in Phæacum regionẽ seruatus fuissẽ, à quibus domũ remissus fui, me multos uxoris procos deprehendisse, qui rebus nostris abuterentur ad uoluptates suas, quos cum omnes confecissem, tandẽ ipse à Telegono, quem ex Circe suscepẽram, è medio sublatus sum. Nunc autẽ in beatorum sum insula, uehementer dolens ob relictã, qua apud te usus sum, consuetudinẽ & oblatam abs te mihi immortalitatem. Quod si per occasionem licebit, hinc arrepta fuga, ad te ueniam. Et hæc quidem quæ per literas significabantur. de nobis præterea, ut hospitio exciperemur. Ego autem procedens parumper à mari, inueni antrum tale quale Homerus descripsit, ipsamq̃ lanificio dantem operam. Postq̃ uero literas accepit, admisitq̃, primũ quidẽ abunde fleuit, tum nos ad hospitium inuitauit, splendideq̃ excepit, interim de Vlyssẽ multa sciscitata, & Penelope cuiusmodi forma esset. Num ita casta esset, quemadmodum de ea Vlysses iactauerat. Nos autem ea, quibus potissimum eam delectari conijciebamus, respondimus. Digressi igitur ad nauem prope littus obdormiuimus. Mane autem soluimus uehementius uento insurgente. Tandem post bidui tempestatem, diẽ tertiã, incidimus in Colocynthopiratas. Homines autem immanes sunt hi, ferique, qui ex uicinis insulis nauigantes infestant. At uero naues magnas habent cucurbitinas, sex cubitorum longitudine. Nam ubi exaruerint, excavata una, & medulla illius egesta nauigant. siquidem malis harundineis utuntur, & pro uelo cucurbitæ folio. Impetuergo in nos facto, duabus instructis

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

χρόμιοι. ἔπειτα δὲ, ἄφνω θροντῆς μεγάλῃς καταβράγισσας, ἐκ χρόμιοι, καὶ ἀναθορόντες, ἀνήχθημι ἐπισιζάμενοι. ἔπειτα οἱ δὲ ἐκθιδεμ τῇ ὀγκυγία νήσω προχόντες, ἀποβαίνουμι. πρότερον δὲ ἐγὼ λύσας τὴν ἐπισολὴν, ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμμένα. ἡμ δὲ τοῖςδε.

ΟΔΙΣΣΕΥΣ ΚΑΛΥΨΤΟΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ἰσθι με ὥς τὰ πρῶτα ἐξέπλυσας παρὰ σοῦ, τὴν χερδαῖνα κατὰ σκιδνασάμινος, ναυαγία χρησάμεν, ὅτι μόλις ὑπὸ λευκοδείας διασωθέντα, εἰς τὴν ἔνν φαλάκωρ χώραν, ὑφ' ὧν ἐς τὴν οἰκίαν ἀποπεμφθεὶς, κατέλαβον πολλοὺς ὅτι γυναικὸς μνηστῆρας, οὗ τοῖς ἡμετέροις τυφῶντας. ἀποκλείνας δ' ἀπαντὰς, ὡς σερον ὑπὸ τῆλερόντι τῷ ἐκ κίρκης μοι γηρομύνει, ἀνιέρθω. καὶ νῦν ἐμὶ οὗ τῇ μακάρων νήσῳ, πᾶν μετ' αἰῶν ἐπὶ τῷ καταλίῳ πῦρ τὴν παρὰ σοὶ δίαυτα, καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ προτανομυλὴν ἄθα νασίαν. ἡρ οὖν καὶ λάβωμαι, ἀποδράς, ἀξιόμοι πρὸς σέ. ταῦτα μὲν ἐδήλως ἡ ἐπισολή. καὶ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξενιτεύμεν. ἐγὼ δὲ, προελθὼν ὀλίγον ἀπὸ θαλάττης, εἴσομαι πῶς τοῖς πῶς, οἷον Ὀμηρος εἶπε, καὶ αὐτὴν ταλασίεργον εἶσα. ὡς δὲ τὴν ἐπισολὴν ἔλαβι, ὅτι ὑπεδέξατο, πρῶτα μὲν, ἐπιπολὺν ἐλάτρευε. ἔπειτα δὲ, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ἐπὶ ξενίαν, καὶ εἰς ἱάλαμ πρῶς, καὶ περὶ τῷ Ὀδυσσεὺς ἐπαυθάνετο, καὶ περὶ ὅτι Πηνελόπης, ὅποια, εἴη τὴν ὄψιν, καὶ εἰ σωφροσύνῃ, καθάπερ Ὀδυσσεὺς πάλαι περὶ αὐτῆς ἐκόμπασεν. ὅτι ἡμεῖς τοιαῦτα ἀπεκρινόμεθα, ὅτι ὡς εἰκάτομεν, εὐφρανθεὶς αὐτῶν. τότε μὲν οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, πλοῖον ὅτι ἦτον, ἐκοιμήθημεν. ἔωθεμ δὲ ἀνιέρμεθα, σφοδρότερον καλόντων τῷ πνεύματι. καὶ δὴ χαμαδιέντες ἡμέρας δύο, τῇ τρίτῃ περιπίπτωμεν τοῖς κολοκυθοπεραταῖς. ἄνθρωποι δὲ εἰς σὺν οὗτοι ἄγριοι, ἐκ τῶν πλοῖον νήσῳ λησύνοντες τοὺς περιπλῆγντας. πλοῖα δὲ ἔχουσι μέγιστα κολοκυθῖνα, τὸ μῆκος πεντήκοντα. ἔπειτα ἂν ἐξερανθῶσι, κοιλάναντες αὐτὴν, καὶ ἐξελόντες τὴν ἐντὲρ ὠνίλιν, ἐμπλέσσω, ἰσοῖς μὲν τοῖς χῶμινοι καλαμίνις, αὐτὴ δὲ ὁ θόνης, τῷ φύλλῳ τὸ κολοκυθῖνον. προσβαλόντες οὖν ἡμῖν, ἀπὸ δύο

instructis classibus oppugnabāt, & è nostris cōplures fauciabant, uice lapidū cucurbitarū grana iaculati. ut plurimū enim cominus depugnabāt. Circa meridiē uero à tergo Colocynthopiratarū uidemus adnauigare Caryonauas. erant autem inter se hostes, ut postea declarauerunt. Nam ut eos adesse senserunt, nobis neglectis in eos conuersi, nauibus conflabantur. At nos interea sublato uelo, illisque pugnantibus inter se relictis, cepimus fugam. Manifesto autē uidebantur superiores futuri Caryonauaræ, utpote qui numerosiores essent. Nam illis classes erāt quinque, pugnantque nauibus aliquanto fortioribus. Siquidem naues habebant corticeas, è putamine nucum per medium secto excauatoque. Magnitudo autem putaminis cuiusq; in longum decem & octo cubitos protēdebatur. Vbi uero ab ijs subducti fuimus, eos qui faucij fuerant curauimus, & postea in armis fere stetimus, semper insidias quaspiam subueriti. neque id quidem immerito. Nondum enim occiderat sol, cum ab insula quadam deserta circiter uiginti uiri, delphinibus prægrandibus insidentes nobis adequitabant. Erant autem hi prædones, quos firmos ac stabiles ferebant Delphines, perinde ac equi subsultantes, & hinnientes. Cum autem iam prope adstarent, hinc atque hinc diuisi, nos aridis sepijs, & cancrorum oculis feriebant. Verum cum nos sagittaremus, & iacularemur, non potuerunt subsistere, sed magna parte eorū faucia, ad insulā confugerūt. Circa mediā uero noctē cū tranquillū esset mare, non aduertētes in Alcyonis nidū mirę magnitudinis incidimus. Erat enī eius circuitus stadiorū sexaginta. Insidebat autē illi Alcyon, fouebatq; oua, nido haud multo maior, quę cū auolaret, parū absuit quin alarū uento nauē submergeret. furga enī se proripuit, edita tristi quadā et lamentabili uoce. Nos igit̃ iā die apparēte uidemus nidū ingenti nauī simile ex arboribus congestū. Inerāt autē & oua, quorū unū quēq; Chio dolio erat capaci⁹. Atq; et pulli iā intus cōspiciebant̃, et crocitant̃. Cū igit̃ unū ex ouis securibus p̃cidissemus, pullū in plumē uiginti uulturib⁹ ampliōrē eduxim⁹.

Vbi

πληρωμάτων ἐμάχοντο, καὶ πολλοὺς κατεΐσαν μάτιζον, βάλλον
 τες ἀντὶ λίθων, ὧς σπέρμα ἦν κολοκυθῶν. ἀρχωμάτων δὲ
 ἐπιπολὺ ναυμαχῶντες, περὶ μισημεβρίαν, εἰς ὁμιλὴν κατόπιον ἦν
 κολοκυθοπερατῶν, προσωλέοντες τοὺς καρυσοναύτας. πολέμιοι
 δὲ ἥσαν ἀλλήλοις, ὥς ἐδεξάμην. ἐπεὶ δὲ γὰρ κἀκείνοι ἦδοντο ἀν-
 τούς ἐπιόντας, ἡμῶν μὲν ὀλιγώρησάν. τραπόμεινοι δὲ ἐπὶ ἐκεί-
 νους, ἐναυμάχουσαν. ἡμεῖς δὲ ὅν τοσούτῳ ἐπάραντες πλὴν ὁδονῶν,
 ἐφύργομεν, ἀπολιπόντες αὐτοὺς μαχομενίους. καὶ δὴ οἱ ἥσαν
 κρατήσαντες οἱ καρυσοναῦται, ἅτε καὶ πλείους. πάντες γὰρ εἶχον
 πληρώματα, καὶ ἀπὸ ἰχυροτέρων νεῶν μαχομένοι. τὰ γὰρ
 πλοῖα ἦν αὐτοῖς κελύρινα, καρύων ἡμίτομα, κεκενομμένα. μέ-
 γεθος ἑκάστου ἡμιτόμου ἐς μῆκος, ὀργυαὶ πεντεκαίδεκα. ἐπὶ δὲ
 ἀπεκρίψαμεν αὐτοὺς, ἰώμεθά τε τοὺς τραυματίας, καὶ τολὶς
 πόρην ὅν τοῖς ὀπλοῖς ὥς ἐπίπαρ ἡμερ, αἰεί τινες ἐπιβουλάς προσ-
 δεχόμενοι. οὐ μάττω. οὐπω γοῦν δειδύκεν ὁ ἥλιος. καὶ ἀπὸ
 τινος ἐρήμης νήσου προσήλαυνον ἡμῖν ὅσοι εἰκοσι ἀνδρες, ἐπὶ
 δελφίνων μεγάλων ὀχούμενοι. λησαὶ καὶ οὗτοι. καὶ οἱ δὲ ἐλ-
 φίνες αὐτοὺς ἐφερον ἀσφαλῶς. καὶ ἀναπνέωντες, ἐξεμετίζον,
 ὡς πρὸ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ πλεσίον ἥσαν, διασάντες οἱ μὲν, ἔνθεμ, οἱ
 δὲ, ἔνθεμ, ἐβαλλον ἡμᾶς σκπίαις ξηραῖς, καὶ ὀφθαλμοῖς καρκί-
 νων. τὸ ξυνόντων δὲ ἡμῶν, καὶ ἀκουτιζόντων, οὐκ ἔτι ἐπέμεναν,
 ἀλλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν, πρὸς πλὴν νήσον κατέφυγον.
 περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, γαλήνη οὐσκη, ἐλάβομεν προσωκείλαν-
 τες ἀλκυονόθι καλιᾶ σκαμμεγίθη. σαρδίῳ περ ἐξήκοντα ἦν αὐτῶν
 τῶν δὲ περιμέτρον. ἐπέπλεε δὲ ἡ ἀλκυὼν, τὰ ὧὰ θάλασσα, οὐ πολλὰ
 μείων τῆς καλιᾶς. καὶ δὲ ἀναπταμένη, μικροὶ μὲν κατέβυσσε
 πλὴν ναῦν ὧς ἀνέμω τῶν πηρῶν. ὥχετο γὰρ φεύγουσα, γοιράμ τι
 ναφονίῳ προεμένει. ἐπιβάντες δὲ ἡμεῖς, ἡμέρας ἦδη ὑποφάνει-
 σκε, ἐδεόμεθα πλὴν καλὰν, σχεδία μεγάλη προσοικίαν, ἐκ
 δένδρων συμπεφορημένῃ. ἐπὶ δὲ τῷ ὧα πέντακόςια, ἑκάστον
 αὐτῶν χίς πῶς περὶ πλυνέσερον. ἦδη μέντοι τῷ οἱ νεοτῶν ἐνδο-
 θεμ ἐφάνοιτο, καὶ ἐκρωζον. πελέκεσι γοῦν διακόφαντες ἐν τῇ
 ὧσιν, νεοτῶν ἄπτερον ὀρεκολάψαμεν, εἰκοσι γυπῶν ἀλγρότερον.

Vbi uero prope ducentis stadijs à nido digressi sumus, mira et inusitata prodigia nobis obuenerunt. Nam qui in prora erat cheniscus subito alas emisit, & exclamauit. Porro gubernator Scinthus cum iam caluus esset capillos produxit, & quod est omnium inusitatissimum, ipse malus nauis germinauit, & ramos propagauit, atque in uertice fructum ædidit. Erant autem eius fructus fici, & uuæ permagnæ, necdum satis maturæ. Hæc postea quidam uidimus, non iniuria turbati sumus, deos precati, ut portentosa uisionem auerterent. Nondum autem quingentis stadijs processeramus, cum uideremus syluam magnam et frondosam pinis & cupressis. Nos autem arbitrabamur continentem esse, uerum erat gurgis cui fundus non erat, arboribus quæ radices non haberent totius constitutus. Ipse tamen arbores immobiles stabant, ac erectæ ac si supernatarent. Cum ergo accessissemus propius, & totam rem animaduertissemus, dubitabamus quidnam fieri conueniret. Nam per arbores nauigare haud facile erat, quod densæ ac contiguæ essent, neque reuerti facile uidebatur. Itaque ascendens in altissimam arborem, contemplabar quomodo se haberent quæ sequerentur, atque syluam uideo supra quinquaginta stadia, aut paulo pauciora porrectam, aliumque uidi Oceanum succedere. Tum ibi uisum est nobis nauem in arborum frondes, erant enim densæ, & si fieri posset, in aliud mare transferre, quod & fecimus. Nam nauem magno fune colligauimus, ac in arbores conscendimus, eamque ægre in altum eduximus: quam cum super ramis demissemus, explicatis uelis uelut in mari uento impellente nauigabamus. Hic & mihi Antimachi poeta uersus in mentem uenit. Nam et quodam loco ille ait. Iis qui syluosum tentant per coerulea cursum. Superata tamē aliquādo sylua ad aquam deuenimus, ubi demissa nauis per puram et lymphidam aquam nauigabamus, donec ad hiatus quendam magnū, quod aqua hinc atque hinc diuisa contigerat, peruenimus, quemadmodum in terra à terremoto nonnunquam uoragines fieri uidemus. Nauis autem mox de tractis uelis facile constitit, quantum parum absuit quin in præ-

Antimachus.

ἐπεὶ δὲ πολλοὶντες ἀπέχομεν φηὶ καλλιᾶς ὅσῳ σαδίνης διακοσίς
 υς, τέτρατα ἡμῖν μεγάλα, καὶ ναυμάσια ἐπεσήμεναι. ὅ, τε γὰρ
 ἐν τῇ πρύμνῃ κνήσκῃ ἄφνω ἐπηρεύετο, καὶ ἀνεβόησε, καὶ ὁ
 κυβερνήτης σκίνδαρος φάλακρος ἦδη ὦν, ἀνεκόμισε. Ὁ τὸ πᾶν
 πῶν παρὰσάξοτατον, ὁ γὰρ ἴσος φηὶ νεὼς ὀβελάσθησε, καὶ κλά
 σης ἀνέφυσε, καὶ ἐπ' ἄκρῳ ἐκαρποφόρησε. ὁ δὲ καρπὸς, ἦν σὺς
 κα, καὶ σαφυλαὶ μεγάλα, οὐ πῶ πέπεθοι. ταῦτ' ἰδόντες, ὡς τὸ
 εἰκὸς ἐταράχθημεν, καὶ ἠυχόμεθα τοῖς διότῃς ἀποτρέψαι τὸ κα
 λόκοτον τοῦ φαντάσματος. οὐ πῶ δὲ πανταχοσίης σαδίνης δι
 ελθόντες, εἴδομεν ὕλῳ μεγίστῳ, καὶ λάστον, πητύων, καὶ κυ
 παρίτῳ. καὶ ἡμῖς μὲν εἰκάσαμεν ἥπερον εἶναι. τό δ' ἦν πέ
 λαγῃ ἄβυσσον, ἀρίζοις δένδροις καταφυτευόμενον. εἰσέκη δὲ
 τὰ δένδρα ὁμῶς ἀκίνητα, ὀρῶν, καθάπερ ἐπιπλέοντα. πλησίον
 σάντες δ' οὖν, καὶ τὸ πᾶν κατανόησαντες, ἐν ἀπόρῳ εἰχόμεθα,
 τί γὰρ ἦτορ. οὔτε γὰρ διὰ τῆν δένδρων πλεῖον δυνάτομ ἦν, πυ
 κνὰ γὰρ, καὶ προσεχῆ ὑπῆρχεν, οὐτ' ἀναστέφειν ῥάδιον ἐδόκει.
 ἐγὼ δ' ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δένδρον, ἀπεσκόπευον τὰ ἐπείκει
 κα ὅπως ἔχοι. καὶ ἑώρων ἐπὶ σαδίνης μὲν παντῆκοντα ἢ ὀλίγη
 πλείους, πλὴν ὕλῳ οὐσαν. ἔπειτα δὲ αὐτίς ἔπερον ὡκεανὸν ἐκεί
 χόμενον. Ὁ δ' ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμνύουσιν πλὴν ναῦν ἐπὶ πλὴν κό
 μῳ τῆν δένδρων, πυκνὴ γὰρ ἦν, ὑπερβίβασαι εἰς δυνάμεινα,
 ἐς πλὴν ἐταίρων θάλατταν. καὶ οὕτως ἐπιοῦμεν. ἐκείσαντες γὰρ
 αὐτὴν κάλῳ μεγάλῳ, Ὁ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δένδρα, μάλιστα ἀνι
 κησάμεθα. καὶ ἔντες ἐπὶ τῆν κλάστον, πειλάσαντες, τε τὰ ἴσια,
 καθάπερ ἐν θαλάτῃ ἐπλεόμεν, τὸ ἀνέμῳ προσωθύντῃ ἐπισυρό
 μενοι. ἐνθα με καὶ τὸ ἀντιμάχῃ τῷ ποικτοῦ ἐπὸς εἰσῆλθε. φησὶ
 γὰρ που ἀκῆεν, Τοῖσι δ' ὑλίνετα διὰ πλόον ἐρχομύοισι.
 διελθόντες δ' ὁμῶς πλὴν ὕλῳ, ἀεικόμεθα πρὸς τὸ ὕδωρ. καὶ πᾶ
 λιν ὁμοίῳ καταθέντες τῇ ναῦν, ἐπλεόμεν διὰ καθαρῶ, καὶ διαυ
 γῆς ὕδατος, ἀχρὶ δ' ἐπέσκημεν χάσματι μεγάλῳ ἐκ τ' ὕδατος δι
 εσῶτος γελγυμνῶν, καθάπερ ἐν τῇ γῇ πολλὰκις ἑωρῶμεν ὑπὸ
 σθεσμῶν γιγνόμενα διαχωρήματα. ἢ μὲν οὖν ναῦς καθελόντων
 ἡμῶν τὰ ἴσια, ῥαδίῳ ἔσκε, παρ' ὀλίγον ἐλθόντα κατενεχθῶναι. ὕψ

ceps delaberetur. At nos prospicientes uidemus uoragi-
 nem perquā horrendam & incredibilē, ad mille fere sta-
 dia patere. Nam aqua uelut utrinq; diuisa stabat. Circū-
 spicientes autem ad dextram uidemus procul pontē ex-
 tructum, aqua duo maria iungente, quantum ad superfi-
 ciem attinet, & ex alio mare in aliud defluente. Incumbē-
 tes igitur remis ad illud delati sumus, ac multo labore pre-
 ter spem traiecimus. Hinc nos suscepit mare placidum ac
 mite, insulacq; non magna, ad quam facilis erat accessus.
 Hanc autem incolebant Bucephali homines feri ac agre-
 sses, cornutiq; cuiusmodi apud nos Minotaurum fabu-
 lantur fuisse. Descendentes igitur ibamus aquatum, & si
 usquam fieri posset, cōmeatū comparaturi. iam enim no-
 bis defecerat. Et aquas quidē illic non procul inuenimus,
 & præterea nihil apparebat, nisi fortasse q̃ mugitus cre-
 ber non longe exaudiebatur. Arbitrati igitur boum esse
 gregem, paululum procedentes in homines incidimus.
 At illi ubi nos uiderunt, mox insectati sunt, & tres e-
 comitum numero ceperunt, reliqui uero ad mare confugi-
 mus. Hinc nos unā omnes armis instructi, neque enim
 socios inultos negligere consilium erat, irruimus in Buce-
 phalos, qui iam interfectorum carnes inter se diuidebant.
 Terrefactos igitur ad unum persequuti sumus, & circiter
 quinquaginta interfecimus, captis ex illis duobus uiuis,
 ac iterum reuersi sumus, captiuos nobiscum trahentes.
 Porro commeatus nihil offendimus. Quare nonnulli sua-
 debant, ut captiui singularentur. At mihi non proba-
 batur, uerum uiuētos seruauī, donec legati à Bucepha-
 lis repeterent, redimerentque captiuos. Intelligebamus
 autem eos ex nutibus, & tristi quodam mugitu, quem
 ædebant, uelut supplicantes. Erat autem redemptionis
 pretium, multi casei, & sicci pisces, & cepe cum ceruis
 quatuor, quorum unicuique tres dumtaxat essent pe-
 des, duos quidem in parte posteriore. nam qui in an-
 teriore erant in unum concreuerant. His conditionibus
 redditis captiuis, unum tantum diem commorati, re-
 cessimus. Iam inde nobis pisces apparebant, & aues præ-
 teruola

κύναντες δὲ ἡμεῖς, ἐωρῶμεν βάθος ὅσον σαπίων χιλίων, μετὰ
λα φοβερὸν, καὶ παρὰ ὄψον. εἰς εἰκα γὰρ τὸ ὕψος ὡς πρὸς μεμε-
ρισμένον. περὶ βλέποντες δὲ ἡλὶ διεξία, ὁρῶμεν πόρρωθεν γέφυ-
ραν ἐπεζούγμεν ὕδατος συνάπτοντες τὰ πελάγη κατὰ πλὴν
ἐπιφάνειαν, καὶ τῆς ἐτέρας θαλάττης ἐς πλὴν ἐτέραν διαρρέον-
τες. προσελάσαντες οὖν ταῦς κώπας, κατ' ἐκείνο παρὰ δράμον
μεν, καὶ μετὰ πολλὰς ἀγωνίας ἐπεράσαμεν. οὐποτε προσδοκί-
σαντες. τὸν τε γὰρ ἡμᾶς ἐπεδέχετο πέλαιος τε προσπνές, καὶ
νῆσθ' οὐ μεγάλην, ἐν προσίτωι σωεκεμένην. ἐνέμεντο δὲ αὐτῶν
ἀνδρωποιοὶ ἄγριοι, βουκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον παρὰ ἡμῖν τὸν
μινώταυρον ἀναπαλάττουσι. ἀποβάαντες δὲ, προσήεμεν ὕδρευ-
σόμενοι, καὶ τοὶ καὶ σιτίου ληϊόμενοι, εἰποδὲν δ' ὠκηδύνημεν.
οὐκ ἔτι γὰρ ἔχομεν. καὶ ὕψος μὲν αὐτοὺς πηκσίον ἔντρομον.
ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐνεφαίνετο, πλὴν μυκηθμὸς πολλὸς οὐ πόρρωθεν
ἠκούετο. δόξαντες οὖν ἀγέλῳ εἶναι βοῶν, κατωλίσσοντες προχω-
ρῶντες, ἐπέσκημεν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ, ἰδόντες ἡμᾶς, ἐδίω-
κον. καὶ τρεῖς μὲν τῶν ἐταίρων λαμβάνουσι. οἱ δὲ λοιποὶ
πρὸς πλὴν θαλάττην κατεφύγομεν. εἴτα μὲν τοὶ πάντες ὀπλί-
σάμενοι, οὐ γὰρ ἐδόκε ἡμῖν ἀτίμωρήτους παρ' ἰδὲ τὸν τοῦ
λοῦς, ἐμπιπόμεν τοῖς βουκέφαλοις, τὰ κρέα τῶν ἀνηρημένων
διαίρουμένοις. φοβήσαντες δὲ πάντας, ἐδίωκόμεν, καὶ κτεῖνο
μέμ γε ὅσον πεντήκοντα, καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν
καὶ αὐτίς ὀπίσω ἀνεστέφομεν, τοὺς ἀχμαλώτους ἔχοντες.
σιτίον μὲν τοὶ οὐδὲν ἔντρομον. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, παρήνουν ἀπο-
σφάττην τοὺς παρὰ πηκσίον. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐδοκίμαζον. ἀλλὰ
δήσας, ἐφύλαττον αὐτοὺς, ἄγχι δ' ἡ ἀλίσκοντο παρὰ τῶν βου-
κέφαλων πρὸς βας, ἀπακτύνοντες ἐπὶ λύττοις τοὺς συνελθήμενους.
σπίνεμεν γὰρ αὐτῶν διανευόντων, καὶ γοερόν τι μυκηθμὸν
ὡς περὶ ἰκεπυόντων. τὰ λύττρα δ' ἡμῶν πολλοὶ, καὶ ἰχθυὺς ξη-
ροί, καὶ κρόμμυα, καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τρεῖς ἐκάστη πόδας ἔχου-
σα, δύο μὲν τοὺς ὀπίσθιους. οἱ δὲ, πρὸς ὧν, ἐς ἑνα συμπεφύκε-
σαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς σωελημμένους, καὶ μίαν ἡμέ-
ραν ἐπιμείνοντες, ἀνέχθημεν. ἡ δὲ δὲ ἰχθυὺς τε ἡμῶν ἐφαίνοντο,

teruolabant, & eiusmodi alia, quæ terræ uicina signa solent esse, occurrebant. Neq; uero multum poss. hominēs uidimus, qui nouo & insolito more arte nautica uterentur. Ipsi enim simul & nauis et naues erant. Libet autem nauigationis modum indicare. Resupinati super aquam iacebant, erectis in altum pudendis. nam illa grandia ferunt, ex illis linteum extendebant, & manibus pedem tenebant, ac incidente uento nauigabant. Post hos & alij suberibus insidētes, iunctis duobus delphinis remigabāt equitabantq; alij præcedentes subera trahebant. Hi nulla nos iniuria affecere, neque fugerunt, sed intrepide & pacate uehebantur, nauis nostræ figuram admirati, et undique circumspēctantes. Sub uesperam autē appulimus ad insulam non admodum magnam, quæ, ut arbitramur, à mulieribus Græca lingua loquentibus habitabatur. Nam nos accesserunt, & exceperunt, salutaruntq;, meretricie admodum comptæ, ornataeque, ac formosæ omnes & iuuentulæ, talares tunicas secum trahentes. Insulæ quidem nomen erat Cabalusa, ciuitatis uero Hydamardia. Susceperunt itaque nos mulieres, & secum quemque singulæ abduxerunt, ac hospitem fecerunt. Ego uero cunctabundus substiti, nihil enim fausti omninar, circumspiciens diligentius, uideo multorum hominum ossa, & caluas passim iacere. Vt autem clamorem suscitarem, & socios conuocarem, ac ad arma prosilirem non placuit, uerum accepta in manus maluaenixe orabam eam, ut ex præsentibus malis euaderem. ac paulopost cum ministraret hospita, uidi non mulieris crura, sed ungulas asini. Ibi mox & eam cducto gladio corripio, & uinctam de omnibus interrogo. Illa autem, & si inuita, falsa est tamen se mulieres esse marinas, quæ Onosceles appellantur, uescique peregrinis hospitibus. Vbi enī, inquit, eos iam temulētos reddidimus illis concubentes dormientes inuadimus. Hæc postq; audissem ego, illā quidē uinctā reliqui, uerū supra tectū ascendi ipse, & uociferabar, comitesq; conuocabā. Qui ubi conuenissent illis totā rem indicabā, et ossa ostendebā, atq; in

Cabalusa.

Hydamardia.

Onosceles.

καὶ ὄφρα παρεπέτετο, καὶ ἄλλα δαδῶσα γῆς πλησίον οὐσῃς, αὐτὴ
 μετὰ προφάνετο. μετ' ὀλίγου δὲ, καὶ ἀνδράσας εἰδομένου καὶ αὐτῶ
 τρόπῳ ναυτιλίας χρωμύνας. αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται, καὶ νῆες ἦν
 σαρ. λέξω δὲ τοὺς πλοῦς τὸν τρόπον. ὑπῆρχον καὶ μύριοι ἐπὶ τοῦ ἔθους
 τοῦ, ὅρῳσαντες τὰ αἰσθητὰ, μεγάλα δὲ φέρουσιν, ὅλῳ αὐτῶν ὁδοῦ
 νῆον πελάσαντες, καὶ ταῖς χερσὶ τοῦς ποσειδῶνας κατέχοντες, ἐμ
 πύπνοντο τοὺς ἀνέμους, ἐπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτοις, ἐπὶ φιλο
 λῶν καὶ δῆμινοι, βεύξαντες δι' ὅλας φῆνας, ἤλαυνον τε, καὶ ἡνιόχ
 χεον. οἱ δὲ προϊόντες, ἐπεσύνοντο τοὺς φελλούς. οὗτοι ἡμᾶς οὔτε
 ἡδίστην, οὔτε ἐφειγμένην, ἀλλ' ἤλαυνον ἀσπίδας τε, καὶ εἰρηνικῶς, τὸ
 εἶδος τοῦ ἡμετέρου πλοῦς διαμύζοντες, καὶ πάντῃ περὶ σισκο
 πῶντες. ἑσπέρως δὲ ἡδὴ προσήχθημι νῆσφ' οὐ μεγάλην. κατὰ τὴν
 τὴν αὐτὴν ὑπὸ γυναικῶν ὥς ἐνομίζομεν, ἐλάττω φωνῇ προεμύ
 νωμ. προσήεσθαι γὰρ, καὶ ἐξεξιδόντο, καὶ ἠσπάζοντο, πᾶν ἔται
 ρικῶς κεκοσμημένῳ, καὶ αἰσάσθαι, καὶ νεάνιδες, ποσειδῶνος τοῦς
 χιτῶνας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆος, ἐκαλεῖτο καβαλῶσα.
 ἡ δὲ πόλις αὐτῇ, ἑσπέρως. λαβοῦσθαι δὲ οὐκ ἡμᾶς αἰ γυναικῶ
 κες, ἐκείνη πρὸς αὐτὴν ἀπῆγε, καὶ ἐξένομ' ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρόν
 ὑπὸς αὐτῆς, οὐ γὰρ χρῆσθαι ἐμάντευόμην, ἀκριβέστερόν τε περιβλέ
 πωμ, ὅρῳ πολλῶν ἀνδρῶν ὅς αἱ, καὶ κρανία κείμενα. καὶ τὸ
 μὲν, βοήμ' ἰσάνα, καὶ τοὺς ἐταίρους συγκαλεῖν, καὶ ἐς τὰ ὅπλα
 χωρεῖν, οὐκ ἐδουκίμαζον. προχρησάμεν δὲ τὴν μαλάχην,
 πολλὰ ἡνιόχων αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῆς παρόντων κακῶν. μετ'
 ὀλίγον δὲ, ὅλῳ ξένῃς διακονομένης, εἶδον τὰ σκῆλη οὐ γυναικῶς,
 ἀλλ' ὄντας ὅπλα. καὶ δὴ ἠσπάζαμεν τὸ ξίφος, συλλαμβάνω τε
 αὐτὴν. καὶ δὴ σπῆρας, περὶ τῆς ὅλων ἀνέκρινον. ἡ δὲ, ἀκούσα μὲν,
 εἶπε δὲ ὅμως, αὐτὰς μὲν εἶναι θαλασσίους γυναικας, ὀνοσκέλε
 ς προσαγορῶν μύνας. τροφήν δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας
 ξένους. ἐπεσθῆναι γὰρ ἐφ' ἡμῶν μεθύσωμεν αὐτοὺς, σωθῆναι δὲ
 κοιμωμένους ἐπιχεροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα, ἐκείνῳ μὲν καὶ
 τέλειπον αὐτοῦ δεξιμύην. αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν ἐπὶ τῷ ξέγῳ, ἐβό
 ων τε, καὶ τοὺς ἐταίρους συνεκάλεσεν. ἐπεὶ δὲ σωθῆναι, τὰ πᾶν
 τὰ ἐμῆνυον αὐτοῖς, καὶ τὰς ὅσας ἐδείκνυον, καὶ ἦγον εἴσω πρὸς
 τὴν δὲ

tro adiunctam ducebam. At illa protinus in aquam uersa est & euanuit. Ego uero experiri uolens gladium in aquam condidi, illaque mox sanguis effecta est. Ocyus igitur nauem repetentes abnauigauimus. Hinc postquam illuxit dies conspecta terra, coniecimus esse eam, que nostro orbi opposita est. Procidentes itaque atque precati, quid esset futurum dispiciebamus. Quibusdam autem placebat ascendere duntaxat, & rursus redire, alijs uero illic relicta nauis, ad terræ meditullium proficisci exploratum incolas. Interea cum hæc cogitarem, oborta uehemens tempestas, nauem littori impactam comminuit. Nos uero ægre enatauimus, armis, & quod quisque poterat, secum correptis. Hæc autem & huiusmodi fuisse, quæ mihi, donec ad alteram terram uenirem, contigere, nimis longum quæ in mari, & inter nauigandum, in insulis, & in aëre, & quæ postea in ceto, & cum ab illo exissemus quæ apud heroës & Somnia. Postremo quæ apud Bucephalos et Onosceas, cetera autem, quæ in terra acciderunt, sequentibus libris enarrabo.

BASILEAE APVD VALENTI
NUM CVRIONEM, CA
LENDIS SEPTEMB.
AN. M. D. XXIIII.

ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

πλὴν διεδιδμένῳ. ἡ δὲ, αὐτίκα ὑδωρ ἐχέλυτο, Ὁ φανῆς ἦν. ὁ μὲν
 δὲ τὸ ξίφος εἰς τὸ ὑδωρ καθῆκα, παρῶμενος. δ' δὲ, αἶμα ἐγένε
 το. ταχέως αὖ ἐπὶ ναῦν κατελθόντες, ἀπεπαλύνσαμεν. καὶ ἐπεὶ
 ἡμέρα ὑπὴνυγαζε, πλὴν τε ἡπερομ ἀποβλεπόμενοι, ἐκάζομεν εἰ
 ναί πλὴν ἀντιπέρειν τῇ ὑφ' ἡμῶν οἰκισμένη καμίνῳ. προσκυνήσαν
 τες δὲ, καὶ προσευξάμενοι, περὶ τῇ μελλόντων ἐσκοπῶμεν. Ὁ
 τοῖς μὲν, ἐδόκει ἐπιβᾶσι μόνον, αὖτις ὁπίσω ἀναστρέφειν. τοῖς
 δὲ, τὸ μὲν παλῶν ἀντοῦ κατὰ λιπῶν, ἀνελθόντας δὲ εἰς πλὴν με
 σόγαμα, παρὰ νῆμα τῇ ἐνδοκύντων. ὃν ὅσφ δὲ ταῦτα ἐλογί
 ζόμενα, χαμῶν σφοδρὸς ἐπίπυσσιν, καὶ προσαφῆξας τὸ σκά
 φος ὤρ' αἰγιαλῶ, διέλυσε. ἡμεῖς δὲ μόλις ἐξενῆξάμεθα τὰ ὅ
 παλὰ ἐκασθ', καὶ εἴ τι ἄλλο οἶός τε ἦν ἀρπάζαμενοι. ταῦτα μὲν
 τὰ μέχρι οἷ ἐτέρας γῆς σωυεχνέντα μοι ὃν τῇ διαλάτῃ, καὶ
 παρὰ τὸν παλῶν ὃν ταῖς νήσοις, καὶ ὃν ὤρ' ἄρει, καὶ μετὰ ταῦ
 τα ὃν ὤρ' κῆτα, καὶ ἐπεὶ ἐκλήδομεν, παρὰ τε τοῖς ἡρώσι,
 καὶ τοῖς ὀνείροις, καὶ τὰ τελευταῖα, παρὰ τοῖς
 Βυκεφάλοις, καὶ ταῖς Ουοσκελέαις. τὰ
 δ' ἐπὶ οἷ γῆς, ὃν ταῖς ἐξῆς βί
 βλοῖς διηγῆσομαι.

ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΠΑΡΑ ΟΥΛΛΕΝΤΙΝΩ

ΤΩ, ΚΟΥΡΙΩΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ

ΝΟΣ ΠΡΩΤῃ ΙΣΤΑΜΕΝΟΙ.

ΕΤΟΙΣ Α. Φ. ΚΔ.

